

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Yıkalım bu köhne düzeni!

Kapitalist sömürü düzeni her zamankinden daha fazla yıkılmaya yüz tutmuştur. Ve işte tam da bu nedenle; Paris Komünarları'ndan Eugene Pottier tarafından 1870 yılında dünya proletaryasına armağan edilen Enternasyonal'in çağırısı hala daha güncelliğini korumaktadır: Yıkalım bu köhne düzeni, biz başka alem isteriz! İşte tam da bu nedenle; düzen siyasetinde çürüme ve kokuşmanın ayyuka çıktığı, sömürü ve yağma politikalarının dizginlerinden boşaldığı, reformizmin ve düzen güçlerinin emekçilerin yüzünü düzene çevirmeye çalıştığı şu günlerde, devrimin güncelliğini sınıf ve emekçi kitlelere döne döne anlatmak, onlarda devrim fikrinin ete kemiğe bürünmesini sağlamak ve yaşanan tüm sorunların kaynağı olarak kapitalist sömürü düzenini adres göstermek her zamankinden çok daha bir büyük önem taşımaktadır.

» Çürümüş düzende iktidar ve rant savaşı

Emperyalistler, cemaat ve Türk burjuvazisi, AKP iktidarının hemen yıkılmasını istemiyorlar. Zira bu güçler için önemli olan kokuşmuş kapitalist rejimin bekasıdır. Rejime zarar vermeden Tayyip ve müritlerinden kurtulmak istiyorlar. (s.3)

» "Yasa geçti ama mücadele sürecek!"

istanbul Tabip Odası (İTO) Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Fethi Bozçalı ile Tam Gün Yasası'nın da yer aldığı ve hekimlere yönelik bir dizi saldırıyı içeren torba yasayı konuştuk. Bozçalı, yasanın geçmiş olmasına rağmen mücadelenin süreceğini belirtti. (s.9)

» Roboski'nin adaleti zamanın ellerinde

Roboski'de analara adalet yalan üzerine kurulu mahkeme salonlarında değil, özgür dünyanın birliğinde sunulacaktır. Biz unutursak kalbimiz kurusun diyen bir halkın acı paylaşımından yürüyeceğimiz yolumuzu. (s.27)

Yıkalım bu köhne düzeni!

Hareketli bir yıla-döneme girmiş bulunuyoruz. Yaklaşan bahar süreci, yerel seçimler ve düzen siyasetinde yaşanan gerilimler üzerinden önümüzdeki günlerin giderek daha da hareketleneceği, bu gelişme ve gündemler üzerinden işçi ve emekçilerin yüzünü politik süreçlere ve sokağa döneceği ise açık.

Buradan hareketle, işçi ve emekçilerin dikkatlerini sınıfın ve devrimin gündemlerine odaklamak, her türden gerici burjuva cereyanın etkisinden korumak ve tam da bu nesnel koşullar üzerinden devrimci sınıf mücadelesini güçlendirmek, günün temel sorumluluğu olarak önümüzde duruyor.

Gerici kapışma, olanaklar, tehlikeler...

AKP-cemaat kapışması ve düzen siyasetinde yaşanan çürümenin yolsuzluk operasyonları ile bir kez daha gözler önüne serilmesi, sermaye düzeninin teşhiri ve devrimci sınıf mücadelesinin ilerletilmesi bakımından önemli imkanlar yaratmış bulunuyor.

Zira taraflar arası çatışma ve gerilim tırmadıkça kirli çamaşırlar bir bir ortalığa saçılıyor. Dün gerici odaklar açısından “kutsal” sayılan her ne varsa değersizleştiriliyor, itibarsızlaştırılıyor. ‘Hocaefendiler’ inlere sokuluyor, Tayyipgiller milyon dolarları götürürken enseleniyor vb.

Bütün bunlar sermaye düzeninin kitleler nezdinde teşhir olması bakımından fazlasıyla önemli. Öyle ki, kimi olgular herhangi bir yoruma gerek duymaksızın düzenin teşhir edilmesine yeterli olabiliyor. Fakat bu aynı gerçekler, sermaye düzeni açısından siyaset sahnesini dizayn etmenin bir aracı olarak da değerlendiriliyor. Yaşanan gelişmeler başta emperyalist güçler olmak üzere sermaye çevreleri tarafından AKP iktidarının aşırılıklarını törpülemek ve alternatifini hazırlamak için kullanılıyor. Dahası, kitleler de bu gerici burjuva manevranın parçası olarak değerlendiriliyor ve onlara rol biçiliyor. Bunun için türlü manipülasyonlar devreye sokuluyor, işçi ve emekçiler düzen siyasetine yedeklenmeye çalışılıyor.

Bu gerici hesap ve manevraları boşa düşürmeksizin süreci devrimci sınıf mücadelesi açısından değerlendirebilmenin mümkün olmayacağı ise açık.

11 Ocak başlangıç!

Yolsuzluk ve rüşvet operasyonları ile ortalığa saçılan pislikler her ne kadar toplum çapında güçlü bir eylemli çıkışa konu olmasa da, ortaya çıkan tablonun emekçi kitleler tarafından tepki ve öfkeyle karşılandığından kuşku duymamak gerekiyor.

Geride bıraktığımız günlerde yaşanan eylem ve etkinliklerin zayıf kalması bu açıdan yanıltıcı olmamalıdır. Zira eylemli tepkilerin ilk elden toplumun ilerici ve örgütlü kesimlerinden gelmesi ya da şimdilik bu sınırdan kalması doğal ve anlaşılır bir durumdur.

Bu noktada sorgulanması ve değerlendirilmesi gereken asıl alan, işçi ve emekçiler içerisinde mayalanan mücadele eğiliminin akacağı kanalların yaratılması için ortaya konan çaba ve pratikler olabilir.

Biriken hoşnutsuzluğu ve mücadele potansiyelini kucaklayacak, kitleleri düzenin yarattığı kirli atmosferden ve her türlü manipülasyondan koruyacak bir mücadele pratiği maalesef bugüne kadar yeterince ortaya konamamıştır. İlk anda gerçekleştirilen kimi refleks eylemler anlamlı olmakla birlikte fazlasıyla yetersiz kalmıştır.

11 Ocak Ankara mitingi ise, sorunu işçi ve emekçiler adına toplumun gündemine taşımak ve daha da önemlisi, kitlelerde biriken öfkeye akacak bir kanal yaratmak bakımından anlamlı bir ilk adım olacak. Fakat mitingin hazırlık aşaması birçok açıdan gerçek manada sorunludur. Zira eylem çağırısı yapan meslek örgütleri ve sendikaların şubeleri mitingin nasıl örgütleneceğine dair şu ana kadar açık bir değerlendirmeye sahip değiller. Dahası, böyle önemli bir çıkış imkanı toplum çapında yeterince gündem haline getirilmemiştir.

Tüm bu veriler ışığında, 11 Ocak Ankara mitingini önemli bir ilk adım, bir başlangıç vuruşu saymak gerekir.

Düzen güçleri seçim aldatmacasından medet umuyor

Önümüzdeki mücadele döneminin önemli bir başka gündemi ise yerel seçimler. Düzen güçleri yerel seçimleri yaşadıkları krizi aşmanın vesilesi yapmaya hazırlanıyorlar. AKP iktidarı gerici kapışma nedeniyle aldığı yaraları güçlü bir seçmen desteği ile kapatmanın hesabını yaparken, düzen içi hasımları ise yerel seçimler üzerinden AKP iktidarına yeni bir darbe vurmanın peşindeler. Dahası, emperyalistler ve sermaye çevreleri seçimler üzerinden düzen siyasetini yeniden dizayn etmeye hazırlanıyorlar. Özetle; kapanan taraflar seçim minderine çıkmadan önce toplumu kendi arkasına yedeklemek ve taraflaştırmak için azami bir çaba gösteriyorlar.

Yerel seçimler üzerinden yapılan bu kirli hesapları boşa çıkarmak ise devrimci sınıf mücadelesini ileriye taşımakla mümkün olabilir. Bu açıdan, bahar dönemine ve seçim çalışmasına yönelik hazırlığı, aynı zamanda gerici burjuva hesapları bozma, işçi ve emekçileri düzenin seçim aldatmacasına karşı aydınlatma ve bağımsız devrimci sınıf tutumu üzerinden taraflaştırma ekseninde ele almak gerekiyor.

Bunun olanakları her geçen gün daha da artıyor. Bir yandan düzen siyasetinden saçılan pislikler, öte yandan sınıf ve emekçileri hedef alan kapsamlı yıkım saldırıları emekçi kitleler içerisinde ciddi mücadele potansiyeli biriktiriyor. Bahar sürecine ve seçim dönemine bu olanaklara yaslanarak hazırlanmak, işçi ve emekçileri düzene karşı taraflaştırmak ve eylemli bir hatta örgütlemek, bilinç ve örgütlenme düzeylerini geliştirmek ve düzen siyasetinin gerici cereyanından korumak öncelikli yüklenilmesi gereken alana işaret ediyor.

Burjuva siyasetinin seçimler yaklaştıkça koparacağı gürültü kirliliğine ve gerici propagandaya rağmen bu başarılabılır. Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Günün çağırısı: Yıkalım bu köhne düzeni!

Gerek bahar sürecinin öngünlerinde yaşanan güncel gelişmeler, gerekse tarihsel ölçekte karşımıza çıkan dünya olayları devrimin güncelliğini döne döne ortaya koyuyor. Tüm gelişmeler, krizler, bunalımlar ve savaşların pençesinde debelenen emperyalist-kapitalist sistemin insanlığın gelişimi önünde nasıl bir engele dönüştüğünü gösteriyor. Dünya çapında yaşanan vurgunlar, iğrenç yağma savaşları, sistemin her dışısında yaşanan yolsuzluk olayları, doğanın hunharca talan edilmesi kapitalist düzenin ne denli çürüdüğünü ve bu çürümenin evrensel boyutunu gözler önüne seriyor.

İşte tam da bu nedenle devrim günceldir! Tam da bu nedenle kapitalist sömürü düzeni her zamankinden daha fazla yıkılmaya yüz tutmuştur. Ve işte tam da bu nedenle; Paris Komünarları'ndan **Eugene Pottier** tarafından 1870 yılında dünya proletaryasına armağan edilen Enternasyonal'in çağırısı hala daha güncelliğini korumaktadır: “Yıkalım bu köhne düzeni, biz başka alem isteriz!” İşte tam da bu nedenle; düzen siyasetinde çürüme ve kokuşmanın ayyuka çıktığı, sömürü ve yağma politikalarının dizginlerinden boşaldığı, reformizmin ve düzen güçlerinin emekçilerin yüzünü düzene çevirmeye çalıştığı bugünlerde, devrimin güncelliğini sınıf ve emekçi kitlelere döne döne anlatmak, onlarda devrim fikrinin ete-kemiğe bürünmesini sağlamak ve yaşanan tüm sorunların kaynağı olan kapitalist sömürü düzenini adres göstermek her zamankinden çok daha bir büyük önem taşımaktadır.

Çürümüş düzende iktidar ve rant savaşı

Emperyalistler, cemaat ve Türk burjuvazisi, AKP iktidarının hemen yıkılmasını istemiyorlar. Zira bu güçler için önemli olan kokuşmuş kapitalist rejimin bekasıdır. Rejime zarar vermeden Tayyip ve müritlerinden kurtulmak istiyorlar.

İktidar ve rant paylaşımında yaşanan anlaşmazlık üzerine patlak veren AKP-cemaat çatışması, tarafların yeni hamleleriyle sürüyor. Dinci gericiliğin her iki kanadı nezdinde “makbul” sayılan bazı kişilerin “arabuluculuk” çabaları ise, şu ana kadar kayda değer bir sonuç yaratmadı. Zira iktidar ve rant hırsı gözlerini öylesine bürümüş ki, arabulucular etkisiz kalıyor.

Görünen o ki, hesaplaşmanın “tatlıya” bağlanması pek olası değil artık. Buna rağmen taraflar, henüz doğrudan hücumla geçmiş sayılmazlar. Zira cemaatin elinde yığınla ‘belgeli dosya’ bulunduğu konusunda kimsenin şüphesi bulunmuyor. İktidar dümenini elinde bulunduran AKP’nin ise birçok noktadan cemaate saldırma imkanı var; buna rağmen şu ana kadar, polis şeflerinin mevkilerini ellerinden almak dışında kayda değer birşey yapmadı. Ancak cemaate yakın isimler, AKP’nin büyük bir karşı saldırı hazırlığında olduğunu belirtiyorlar.

AKP iktidarı, “paralel devlet”in tasfiyesi adı altında cemaate saldırdığında, karşı hamlelerin gelmesi de kaçınılmaz. Saldırıya maruz kalan cemaat de doğal olarak yeni dosyalar açıklayacak. AKP ile şefi Tayyip Erdoğan’ın şu ana kadar “ihtiyatlı” bir tutum içinde olmalarının bir nedeni de açıklanacak dosyaların altında kalma korkusudur. Gelişmeler, yasal zemini düzledikten sonra, AKP’nin kapsamlı saldırıyı başlatacağına işaret ediyor.

Kirli pazarlığa devam

Düne kadar müttefik olan AKP ile cemaat, çetin bir iktidar ve rant savaşına tutuşsalar da, kirli pazarlıklara da devam ediyorlar. Yansıyan bilgilerden, taraflar arasında arabulucuların gidip geldiği anlaşılıyor. Başbakan-Cumhurbaşkanı ikilisiyle görüştüktan sonra Fethullah Gülen’in huzuruna çıkan Fehmi Kuru’nun, “ıslak imzalı” bir mektupla geri döndüğü açıklandı. Ayrıntıları açıklanmasa da, arabuluculuk girişimlerinin devam ettiğine işaret eden başka veriler de var. Hem AKP hem cemaatle yakın temas halinde bulunan çevreler, “ateşkes” sağlamak için çaba harcıyorlar.

Olayın medyaya yansımaları üzerine, Fethullah Gülen’in Abdullah Gül’e gönderdiği mektup, mecburen açıklandı. Görüldü ki, birbiri hakkında etmedik laf bırakmayan taraflar, “sulh” arayışı içindeler. “Islak imzalı” mektupta talepler listesini cumhurbaşkanına ileten cemaatin şefi, bunların karşılanması halinde sulha hazır olduğunu belirtiyor. Demek ki, anlaşma sağlanabilirse, AKP “paralel devlet”le daha önce olduğu gibi, ortaklığa devam edebilir. Yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet batağına saplanan AKP iktidarıyla barışmak, cemaatin şefi için de sorun değil. Yeter ki, talepler kabul edilsin.

MİT’in TIR’ları cihatçı katillerin hizmetinde

MİT’in, üç yıldan beri Türk devleti adına cihatçı katillere silah taşıdığı, gerçekte kimse için bir sır değildi; bu tetikçilerin Adana ve Ankara’da eğitildikleri

de... Bunu kanıtlayan yüzlerce olay var basına yansıyan. Ancak son zamanlara kadar hem cemaat hem “dış güçler”, AKP iktidarının cihatçı katillerle suç ortaklığını izlemekle yetindiler.

Göründüğü kadarıyla artık durum değişiyor. İlk geçen Kasım ayının 7’sinde, 20 bin Kalashnikov ve bol miktarda cephane yüklü Türk mürettebatlı bir gemi Ege’de yakalandı. Aynı gün ise, Adana ve Konya’daki atölyelerde üretilmiş yarı mamul havan topu mermisi yüklü TIR yakalanmıştı. 1 Ocak’ta ise, “MİT TIR’ı skandalı” patlatıldı.

TIR skandalı, Türk devletinin cihatçı katillerin arkasındaki iki temel güçten biri (diğeri ise Suudi Arabistan) olduğunu tartışmasız bir şekilde gözler önüne serdi. Üstelik Cenevre-2 Konferansı’na üç hafta kala. Bununla birlikte TIR skandalı, AKP iktidarının hiçbir yasa veya kural tanımadığını da ispatladı. MİT elemanları, TIR’ı aramak için Adana’dan gelen savcıyı silah tehdidiyle durdurdular. Öyle ki, canını zor kurtardığını açıklayan savcı, MİT, Hatay Valisi ve İçişleri Bakanı hakkında suç duyurusunda bulundu. Her olay, rejimin çivisinin çıktığını birkez daha kanıtlıyor.

Diz boyu çirkef toz/dumanla örtülemez

AKP şefi, müritleri ve medyası, 17 Aralık’tan beri ortalığa serilen yolsuzluk, rüşvet ve hırsızlık dosyalarını, kopardıkları toz dumanla örtmek için çırpınıyorlar. Zira tüm izler, skandalın baş aktörü olarak AKP şefini işaret ediyor. Oğlu “Şehzade Bilal”i cemaatin savcılarından kaçırarak AKP şefi, belli ki, halen paçayı nasıl kurtarırım telaşıyla yatıp kalkıyor.

“Küresel darbe girişimi”, “faiz lobisinin işi”, “paralel devlet harekete geçti” söylemlerini dillerinden düşürmeyen AKP şefi, Aralık’tan beri, hem

iktidarı korumaya hem içinde çırpındıkları yolsuzluk ve rüşvet bataklığının üstünü örtmeye çalışıyorlar. Oysa artık mızrak çuvala sığmıyor. Zira bu söylem, 11 yıldır AKP iktidarının kimlerle işbirliği yaptığını da gözler önüne seriyor; çünkü AKP, “paralel devlet” dediği cemaatle 11 yıldan beri koalisyon ortağı; “dış güçler” söylemi ile işaret ettiği ABD emperyalizmine de ilk günden beri canla başla hizmet ediyor. AKP şefleri, düne kadar Washington’un kendileri için “birinci kible” olduğunu saklamıyorlar, hatta bununla iftihar ediyorlardı.

Görünen o ki, “iktidarı koruma ve paçayı kurtarma telaşı” ile hareket eden AKP şeflerinin sarıldığı tüm dallar çürüktür. Çünkü kopardıkları toz dumanla rağmen, gırtlaklarına kadar çirkefin içine battıklarını saklayamıyorlar. Suçladıkları güçler ise, düne kadar destekçileri veya işbirlikçileri idi. Bu durumda iktidarın olanaklarını ölçsüz/kuralsız bir şekilde kullanma yoluna gideceklerdir. Polis şeflerinin biçilmesi, savcıların hedef alınması, MİT TIR’ı skandalı gibi icraatlar, bu yolun tutulduğunu gösteriyor. Kolluk kuvvetlerinin ilerici-devrimci güçlerin eylemlerine karşı artan saldırıları da bunun yansımalarından biridir.

“Darbeciler”le ittifak arayışı

İktidarın olanaklarını yasa/kural tanımaz bir şekilde kullanmasına rağmen, AKP şeflerinin özgüvenlerinin ciddi bir şekilde sarsıldığı gözleniyor. Bunun en bariz örneği, düne kadar “darbeci” oldukları gerekçesiyle Silivri’ye doldurdukları generallere yanaşmalarıdır. “Milli orduya kumpas kurdular” açıklamasıyla

hissedilen bu eğilim, gelinen yerde belirgin bir hal aldı. Abdullah Gül ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’la görüştüktan sonra açıklama yapan Türkiye Barolar

Birliği (TBB) Başkanı Metin Feyzioğlu, görüşmelerin olumlu geçtiğini ve yasal değişiklik için önerilerini yakında hükümete sunacaklarını belirtti.

AKP şefiyle görüştüktan sonra, Silivri Cezaevi'nde eski Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ ve diğer tutuklu üst düzey emekli askerlerle görüşen Feyzioğlu, Ergenekon ve Balyoz davalarında yeniden yargılama talebinde bulunacaklarını, hükümetin de bu talebe sıcak yaklaştığını söyledi.

Görüldüğü üzere Tayyip Erdoğan'la müritleri, sıkıştıkları anda, düne kadar "darbeci" ilan ettikleri generallerin ayağına gitti. AKP'nin sıkışmasını fırsat bilen generaller ise, dinci-gericilik karşısında içine düştükleri utanç verici durumdan kurtulmaya çalışıyorlar. Feyzioğlu aracılığıyla, "bizi yolsuzlukla takas etmeyin" açıklaması yapmaları, bu durumu değiştirmiyor. Zira yeniden yargılama gündemde ve bu yargılamalar, ancak AKP'yle şu veya bu şekilde varılacak bir anlaşma ile generalleri beraat ettirebilirler.

Cemaat ve emperyalistler

Yolsuzluk ve rüşvet skandalıyla telafisi mümkün olmayan bir darbe yiyen Tayyip Erdoğan, cemaate iki noktadan yükleniyor. İlki, devlet içinde "paralel devlet" oluşturması, ikinci ise, küresel güçlerle (kastedilen ABD) işbirliği yapmasıdır.

Cemaatin emniyet ve yargıda örgütlendiği yıllardır dile getirilen bir durumdu zaten. Fark şu ki, daha önce bunu dile getirenler, Silivri'ye kapatılırken, bu defa başbakan bunu itiraf etti. Cemaatin emperyalistlerle, özelde ise ABD emperyalizmiyle organik bağlara sahip olduğu da, yıllardır dile getirilen bir diğer olgudur. Tayyip Erdoğan'ın iddiaları ne yeni ne de bir sır, dahası buna rağmen bu "çete ve dış güçler", düne kadar AKP iktidarının temel dayanakları idi.

Gelinen aşamada ise, Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, AKP şeflerinin bir kısmı, emperyalistlerden aldıkları sınırsız desteği yitirdiler. (Öyle ya, her uşağın bir kullanma tarihi vardır) AKP şefinin bu kadar bağırması, bu güçlerin desteği olmadan iktidarda kalmasının mümkün olmadığını bilmesiyle de dolaysız bağlantılıdır.

Belli ki, emperyalistler, cemaat ve Türk burjuvazisi, AKP iktidarının hemen yıkılmasını istemiyorlar. Zira bu güçler için önemli olan kokuşmuş kapitalist rejimin bekasıdır. Rejime zarar vermeden Tayyip ve müritlerinden kurtulmak istiyorlar. Ancak bu pek olası görünmüyor. Ne de olsa salt şu ana kadar yaşananlar bile, bu kokuşmuş rejimin çivisinin çıktığını göstermeye yetiyor.

Veriler, iktidar ve rant savaşının önümüzdeki günlerde de devam edeceğine işaret ediyor. Seçim sürecinin yaklaşmasıyla, burjuvazinin siyasal arenadaki tüm temsilcileri, bu süreci kendi çıkarları için bir fırsata çevirmenin yollarını arayacaklardır. Bunun ilk verileri görülmeye başladı...

Bu gerici güçler arası çatışma işçi sınıfıyla emekçilerin de gündemini meşgul ediyor ve onları şu veya bu gerici güçten yana tutum almaya zorluyor. Oysa çatışan tarafların tümü de, emekçilere düşmanlık söz konusu olduğunda aynı safta yer alırlar. Bundan dolayı işçi sınıfı ve emekçiler için tek çıkar yol, bu kokuşmuş rejime ve onun tüm gerici temsilcilerine karşı mücadeleyi yükseltmek ve bu pisliği temizleyecek olan devrim ve sosyalizm mücadelesine omuz vermektir.

Korkularınızı büyüteceğiz!

İşçi ve emekçiler için korku duvarları oluşturarak düzenin geleceğini teminat altına almaya çalışıyorlar. Ama yanılıyorlar.

Haziran Direnişi ile büyük bir sarsıntı yaşayan sermaye devletinin korkuları her geçen gün artıyor. Hala yaşadığı şoku atlatamayan sermaye hükümetinin şefi Erdoğan, düzen içi dalaşmayı dahi Haziran Direnişi'ne bağlamaya çalışıyor.

Rant kavgasına tutuşanlar, sermaye düzenini korumak için birleşiyorlar. Emekçilerin alıntıları ile elde edilen tüm birikimin paylaşılmasında birbirine düşenler, işçi ve emekçilere dayatılan yoksulluk ve sefaletle karşı tek bir kelime dahi etmiyorlar. Devlet mekanizması içindeki uzantılarını kendi çıkarları için birbirlerine karşı kullananlar işçi ve emekçilere, devrimci ve ilerici güçlere karşı ise tam bir ittifak içerisinde. Çünkü işçi ve emekçilerin çıkarına olan herşey, iki gerici güç odağının temsil ettiği sermaye düzeninin zararına.

Dinci gericiliğin sermayeye kayıtsız-şartsız hizmet ettiği ortadadır. Bu hizmetlerinin son örneğini Haziran Direnişi'ni sonlandırmak için 11 Haziran'da Taksim Meydanı'na yapılan polis saldırısı sonucu gözaltına alınanlarla ilgili hazırlanan fezlekeden görebiliriz. Bir tarafta sermaye hükümetinin şefi Tayyip Erdoğan'ın kendilerine karşı olan her şeyi Gezi'ye bağlayan tutumu, diğer tarafta rant ve soygun operasyonlarında cemaatin safında yer alan savcı Muammer Akkaş'ın hazırladığı iddianamedeki dil birliği ortadadır. Her ikisi de Haziran Direnişi'nin yarattığı etkiden korkuyorlar. Her iki taraf da birbirleriyle çatışırken bile sermayenin hizmetkârları oldukları gösteriyorlar.

Düzenin korkusu devrimci düşüncelerin emekçilere taşınmasıdır

Savcı Muammer Akkaş'ın hazırladığı iddianameye bakıldığında sermaye sınıfının çıkar ve menfaatlerini korumak için görevini layıkıyla yerine getirdiği görülebilir. İddianame baştan aşağı devrimci güçleri hedef alıyor. Savcılık iddianamesi ile devrimci ve ileri güçlerin devlet terörü karşısında sergiledikleri direniş toplu nezdinde itibarsızlaştırılmaya çalışılıyor. Emekçiler ile devrimci ve ilerici güçleri ayırtırmayı hedefliyor. İddianamede geçenler aynı "Taksim" rantey.org

Meydanı'nda 11 Haziran 2013 tarihinde terör örgütlerinin bayrak, flama ve posterlerinin toplanmasına yönelik faaliyetler esnasında terör örgütü mensuplarının güvenlik güçlerine molotofkokteyli, taş ve sapan atmak suretiyle engellemeye çalıştıkları, Gezi Parkı'nda bulunan sivil vatandaşların ise Gezi Parkı'na çekilerek terör gruplarından ayrıştığı" ifadesi devrimci ve ilerici güçlerle, emekçileri ayırtırmaya amacını gösteriyor. Böylelikle Haziran Direnişi'nin yarattığı etkileri daha rahat yok etme hesapları yapıyorlar. Düzen güçleri her rengi ile devlete zeval getirmemek için birbirleri ile yarışıyorlar. Uzun yıllara dayalı kirli bir geleneğe sahipler. Söz konusu işçiler, emekçiler ve onların öncülleri olduğunda bu kirli geleneğe birbirlerinden daha fazla sarılmak için yarışa tutuşuyorlar.

Düzeninizi yıkana kadar mücadeleye devam

Sermaye düzeninin savcısı Muammer Akkaş'ın "Yasa dışı örgütler ve destekçilerinin, devlete karşı isyan etme, cebir şiddet kullanarak kurtarılmış bölgeler oluşturma, kargaşa ve kaos ortamı yaratıp vatandaşı sindirip, devleti ve güvenlik güçlerini halkın gözünde aciz göstermeye doğru yönelttiği, güvenlik güçlerine, iş yerlerine, resmi araçlara ve vatandaşlara ait otolara saldırılarda bulunarak, kundaklama, yangın çıkartma ve yağmalama eylemlerini gerçekleştirdiği" gerekçesi ile hazırladığı iddianame İstanbul 22 Ağır Ceza Mahkemesi'nce kabul edildi. Kabul edilen fezleke ile 4'ü tutuklu 36 kişi hakkında 3 yıl ila 58 yıl arasında ceza isteniyor.

Haziran Direnişi iddianamesi sermaye devletinin 90 yıllık tarihinde işçilere, emekçilere ve ezilen halklara karşı işlediği suçların adeta özetini sunuyor. Katil devletin kirli kurumları insanlığın kurtuluşu için mücadele edenleri bir kere daha "suçlu" sandalyesine oturtmaya çalışıyorlar. İşçi ve emekçiler için korku duvarları oluşturarak düzenin geleceğini teminat altına almaya çalışıyorlar. Ama yanılıyorlar. Bu ülkede hiçbir baskı, zulüm, katliam devrim mücadelesini engelleyemedi. Yine engelleyemeyecek!

Gerici kapişma ve TIR olayı

Hatay'da ortaya çıkan TIR skandalı Türk sermaye devletinin Suriye'deki gerici iç savaşta oynadığı rolü bir kez daha ortaya çıkardı. Suriye'deki savaşta gerici çetelere verdiği desteği her fırsatta inkar eden AKP sözcüleri bu sefer 'Türkmenlere insani yardım' ve 'devlet sırrı' gibi gerekçelerle TIR'da bulunan silah ve mühimmatı inkar ederek, olayın üzerini örtmeye çalıştılar.

Sermaye devletinin komşu ülkelerdeki savaşları kızıştırması ve bu ülkelerin içişlerine karışması ilk değil. Onlar Suriye ile birlikte Irak'ın ve Mısır'ın da içişlerine karışarak, neo-Osmanlı politikalarını yaymak, bu politikalar dahilinde Sünni eksenini geliştirmek için uğraştılar. Her defasında da yaptıklarını ellerine, yüzlerine bulaştırdılar. Bu nedenle emperyalistlerin azarını yediler. Bölge halklarının ise nefretini kazandılar.

Bu nefretin sadece dış politikada değil, içte de su yüzüne çıkması, AKP şeflerinin tahtlarını sarsmaya başladı. Emekçilerin Haziran Direnişi ile ortaya çıkan haklı öfkesi, dinci-gerici iktidarın tüm kimyasını bozdu, onu Ortadoğu ve dünya halkları nezdinde iyice gözden düşürdü. Gülen Cemaati ile yavaş yavaş gerilmeye başlayan ilişkiler, dersane tartışmaları ile gerilimi adeta savaşa dönüştürdü. Devletin tüm kademelerinde başlayan bu savaş iktidarı altüst edebilecek bir niteliğe ulaştı. Hatay'da durdurulan MİT TIR'ı da bu gerilimin bir ürünü oldu.

Aslında "insani yardım" adı altında Suriye'ye silah sevkiyatı ilk defa da ortaya çıkmadı. Geçtiğimiz Kasım ayında Adana'da durdurulan kamyonunda bulunan füze başlıkları, daha önce Konya'da ortaya çıkan silah imalathaneleri ya da çetelerin eğitildiği kamplar... AKP'nin Suriye'deki savaşta işlediği suçlar saymakla bitmeyecek bir boyutta; hatta Suriyeli insan hakkı örgütleri dahi AKP'nin savaş suçu işlediğine dair BM'ye başvuru yapmaya hazırlanıyorlar.

TIR olayını özel kılan sebep ise onun dinci-gerici koalisyonun parçalanmasının görünür bir hali olmasıdır. Suriye'deki savaşta birlik halinde gerici çeteleri besleyen AKP ve cemaat, aralarının savaşın kızışması ile birlikte aslına bakılırsa bu cepheden pisliklerini de ortaya dökmeye başladılar. Zira yolsuzluk ve rüşvet operasyonunun ardından hükümete vurulan esaslı darbelerden biri de bu TIR meselesi oldu. Savaşın kızışması daha neler ortaya çıkaracak bilinmez ama dünya kamuoyuna da yansıyan TIR ve yolsuzluk vakaları, operasyonları yürüten tüm savcı ve polislerin saatler içerisinde görevlerinden alınmaları AKP'nin karşı salvoları olsa da skandalların üzerine tuz biber

ekiyor. Uluslararası arenada küçük düşürülen hükümet gün geçtikçe köşeye sıkışıyor ve daha da saldırganlaşıyor.

TIR'ı durdurma cüretinde bulunan savcı da bu saldırganlığın hedefi haline geldi ve görev yeri değiştirildi. Hükümetin has adamı olan valilerin başında gelen Hatay Valisi Lekesiz olay sırasında TIR'da arama yapmak isteyen jandarmaları durdurdu, onun öncesinde olaya el atan polisler de ellerini TIR'dan çekmek zorunda kaldılar. Hatta kolluk kuvvetleri ile 'insani yardım' taşıyan TIR'a eşlik eden MİT görevlileri arasında silahlı çatışmaya varabilecek gerginlikler çıktı. Böylece kamuoyu AKP'nin elindeki MİT ile cemaatin içerisinde büyük bir güç olduğu emniyet arasında varolan gerginliğin üst aşamalarından birine daha tanık oldu.

Son TIR olayından da görüldüğü üzere devletin tüm kanatlarıyla çeteleştğini söylemek ve bu çetelerin kendi aralarında pastadan pay kapma ve hegemonya savaşına girdiklerini belirtmek gerekiyor. Ulusalçı çeteleri, JİTEM artıklarını ve çatlak ses çıkaran tüm muhalifleri bastıran gerici koalisyon, iktidara geldiği günden beri kendi çetelerini palazlandırdı, onları önemli koltuklara yerleştirdi. '90'ların ırkçı-faşist çetelerinden tek farkı yürüttükleri operasyonları 'hukuk' kılıfına giydirmek oldu. Kamuoyunda önemli yer edinen, komplolara, gizli tanıklara vs. birçok kontr-hukuk örneği KCK ve devrimci örgütlere karşı gerçekleştirildi. AKP ve cemaat tarafından elele yapılan bu operasyonlar, konjonktüre uygun, günümüz emperyalizmi tarafından onaylanan çeteleşme biçiminin Türkiye özgülünde ortaya serdiği örneklerdir.

Bu yüzden Türkiye'nin çeteleri de her fırsatta Suriye'deki kardeşlerine kan akıtmaları için silah, mühimmat ve lojistik destek vermeyi hiçbir zaman esirgemediler. Çete kardeşliği, kraldan çok kralcılık, neo-Osmanlı hayalleri yer yer darbeler yese de Suriye'deki İslami Cephe'ye yardımlar devam ediyor. Türk sermaye devleti ve onun başındaki AKP zaman ilerledikçe insani yardım TIR'larının, roket yüklü kamyonların hesabını verecek ve bedelini ağır şekilde ödeyecektir.

Susurluk kamyonunu andıran AKP TIR'ı devletin tüm çürümüşlüğüne gözler önüne serdi. Tarafların çatışması bu sefer ortaya Suriye'deki savaşta işlenen suçları da sermiş oldu. Zaman ilerledikçe kızışacak olan kapişmanın daha nice pislikler ortaya çıkaracağından kuşku duymamak gerekiyor. Aslolarak kirli burjuva siyasetinin aynası olan olaylar ise, sermaye iktidarının teşhihi bir AKP kimsesidir. <http://www.kizilbayrak.org>

Bakır kazan ayakkabı kutusuna sığar mı?

Türkiye yakın zaman önce içinde milyon dolarlar saklanan ayakkabı kutuları ile tanıştı. Bir sabah baskınında ele geçirilmişlerdi. Bununla aynı zamanda bazı "önemli kişiler" ya da oğulları bir süreliğine misafir edilmek üzere evlerinden alınmıştı.

Sonrası kızılcı kıyamet... Tepişen filler bütün kozlarını oynamaya başladı. Önce misafirlik daveti yapan görevliler tatile çıkarıldı. 'Babalık' demagogileri devreye sokuldu. Hukuk, adalet vs. dönemin en çok kullanılan kelimelerinden oldu. Tam anlamıyla ortalık ayağa kalktı. Güya adalet sağlanacaktı.

Sonuçta misafirlerden bir kısmı evine geri gönderildi. Diğerlerinin misafirlik süresi uzatıldı. Filler hala kavgada. Adalet? Yok öyle birşey...

Başka bir haber...

Adana'da iki çocuğun arkadaşlarını 'oyuncak silahla' korkutarak evlerinin bahçesindeki bakır kazanı çaldıkları iddiası... Ancak adaletin resmi.

Savcı 13 yaşındaki iki çocuk için "gece vakti silahla ve birden fazla kişi ile yağma" ve "konut dokunulmazlığını ihlal etme" suçlarından 18'er yıla kadar hapis istedi. Üstelik, silahın oyuncak olduğunu bilerek ve kabul ederek...

"Yüce adalet" hemen çalışmaya başladı.

Yargılama önümüzdeki günlerde başlayacak. Sonuç ne olur bilinmez. Ama 13 yaşındaki iki çocuk için yaşlarından çok ceza istenmesi bile...

Peki aynı adalet ayakkabı kutusu sahibi misafirler için de çalışır mı? Sanmıyoruz. Herşey fillerin kavgasının seyrine bağlı tabi.

Yakın tarih sayısız örneklerle dolu. Baklava çalan çocuğu hatırlayın. Karşısına da Jet Fadıllar'ı, Uzangiller'i, Özalgiller'i ve saymakla bitmez nice ismi koyun. İşte adalet(!)

Özet yerine; ayakkabı kutunuzda sakladığınız ve yolsuzluk, rüşvet ve yağma ile edindiğiniz paraları yakalattırsanız merak etmeyin. Nasılsa sizin için 'adalet arayan' filler çıkar.

Ancak oyuncak bir silahla bir bakır kazan çaldıysanız, zindan karanlığı ile yüz yüzesiniz. Adaleti de boşuna beklemeyin. Ayakkabı kutuları ile meşgul.

Siz yine de merak etmeyin ama... Filler sizin için hareket etmez, ancak tüm bunların hesabını sormaya bilenen ve hareketlenen karıncalar var.

Zam furyası başladı

Yağmayla, talanla, yolsuzlukla yetinmeyenler başlattıkları zam furyasıyla da işçi ve emekçilerin kanını sonuna kadar emeceklerini ilan etmişlerdir.

AKP ile cemaat arasında yaşanan kapışmayla birlikte patlak veren yolsuzluk operasyonunun ardından düzenin tüm pislikleri etrafa saçıldı. Emekçilerden çalıp ayakkabı kutularına dolduran “hırsızlar” birbirlerinin maskelerini çekiştirerek iktidar dalaşına girişmiş durumdalar. Son olarak yaşanan TIR skandalı da çivisi çıkan iktidarı iyice gözler önüne sermiş oldu.

İşçiden, emekçiden çalışıyorlar: “Hırsız var!”

Yolsuzluğa karşı yapılan eylemlerde öne çıkan “Hırsız var!” sloganı işçi ve emekçiler nezdinde iktidarın teşhir olduğunun açık bir göstergesi olurken, yaşanan durumu da özetlemektedir. Sonu gelmez yolsuzluklarla işçilerin, emekçilerin sırtından yaratılan zenginlikleri yağmalayıp, servetlerine servet katan “hırsızlar” takımı bir yandan da devreye soktukları sömürü politikaları ile işçiden, emekçiden çalmaya devam etmektedirler.

Tıpkı geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi yeni bütçeden de işçiler, emekçiler ve kamusal hizmetler adına birşey çıkmazken, sömürünün teminatı sayılan orduya, polis teşkilatına, istihbarat kurumlarına ve Diyanet’e ayrılan bütçe devasa boyutlara ulaşmış durumdadır. Yeni bütçede “iç güvenlik” için ayrılan kaynağın 25 milyon TL’yi bulduğu bilinmektedir. Kamu Güvenliği Müsteşarlığı’na ayrılan payın tamamı ise sağlığa ayrılan payın tam üç katı büyüklüğündedir. Bir yandan da işçi ve emekçilerin ücretlerine sefalet zamları reva görülmüştür. Bu tabloyu yeni yılda başlatılan zam furyası tamamlamıştır.

**“Yoksulu soyuyorlar...
Adına önlem diyorlar...”**

Geçtiğimiz aylarda Başbakan Yardımcısı Ali Babacan 2014’ün Türkiye ekonomisi açısından zor bir yıl olacağını belirtmişti. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek ise yeni yıl öncesinde akaryakıtta gelen zammı “tüketimi teşvik etmemek” için alınmış bir önlem (!) olarak ilan etmişti. Bu “önlem” açıklamalarının ardından 1 Ocak itibarıyla emlak vergisi, harçlar, cezalar, motorlu taşıtlar vergisi, özel iletişim vergisi, çevre vergisine zam yapılırken tütün mamulleri ve alkollü içeceklerin ÖTV oranları da artırıldı.

Güngör Uras 3 Mayıs tarihli *Milliyet* gazetesinde

yayınlanan *“Bunlar daha başlangıç yeni zamlar kapıda”* başlıklı yazısında yeni zamları şöyle değerlendirmekte:

- Yapılan vergi düzenlemesinin ardından binek otomobil fiyatlarında ortalama yüzde 3,5-6,5 dolayında artış bekleniyor.
- Alkollü içecek fiyatlarında ortalama yüzde 6-15 dolayında, sigara fiyatlarında ise ortalama yüzde 3-17 dolayında artış olacak.
- Garanti Yatırım’ın ön hesaplamasına göre; sigaradaki ÖTV artışı enflasyonu yaklaşık 0.6 puan, alkollü içeceklerdeki ÖTV artışı yaklaşık 0,1 puan, otomobildeki ÖTV artışı yaklaşık 0.4 puan yukarıya tırmandırarak.
- Bu ön zamlar toplamda enflasyonu 1 ila 1.3 puan yükseltecek. Sadece bu ön zamlar 2014 yılı için yüzde 6.7 oranında öngörülen yıl sonu enflasyonunu yüzde 7.5-8 aralığına yükseltecek.
- Döviz fiyatındaki artış, tüm ithal girdilerin maliyetini artırarak yerli tarım ve sanayi ürünlerinin fiyatını yükseltecek.
- Döviz fiyatındaki yükselme nedeniyle, petrol, mazot, doğalgaz, elektrik fiyatlarında yüzde 20’nin üzerinde bir ayarlama yapılacaktır.

Geçtiğimiz günlerde Maliye Bakanı Mehmet Şimşek “yeni birtakım düzenlemeler, zamlar yolda mı değil mi?” sorusuna her ne kadar “hayır” cevabını verse de bir yandan da zamlarla ilgili açık bir kapı bırakıp şu açıklamayı yaptı:

“Şu anda hiçbir şekilde gündemimizde yok ama siz de takdir edersiniz ki ekonominin şartlarına göre aşağı yönlü de yukarı yönlü de tabii ki adım atılabilir ama şu anda hiçbir şekilde ilave bir tedbir gündemimizde değil.”

Hırsızlardan hesabı emekçiler soracak!

Kısacası hem Şimşek’in bıraktığı “açık kapı” hem de uzmanların yaptığı değerlendirmeler zam furyasının devam edeceğini göstermektedir. Yağmayla, talanla, yolsuzlukla yetinmeyenler başlattıkları zam furyasıyla da işçi ve emekçilerin kanını sonuna kadar emeceklerini büyük bir pervasızlıkla ilan etmişlerdir. Açıktır ki işçi ve emekçiler cephesinden bu saldırılar karşısında verilecek tek yanıt “hırsızlara karşı mücadele” olmalı, geleceğimizi çalanlardan, bizleri sömürenlerden, soyaklılardan hesap sorulmalıdır.

İşkence, imha ve inkara “şiddetle” devam

Ankara Sincan Çocuk ve Gençlik Cezaevi’nde kalmaktayken işkenceye ve kötü muameleye maruz kalan 12 çocuktan 8’i Şakran ve Maltepe çocuk cezaevlerine sürgün edilmişlerdi.

Gardiyanlar tarafından sistematik olarak işkence gören çocuklarla ilgili olarak için Çağdaş Hukukçular Derneği Ankara Şube, İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi, BDP Hukuk Komisyonu ve TUHAD-FED Ankara Temsilciliği 3 Ocak’ta İHD’de bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Ailelerin kurumlara yaptığı başvuru sonrasında bir komisyon oluşturulduğu ve 2 Ocak akşamı, komisyonun cezaevini ziyarete gittiği belirtilirken cezaevi idaresi tarafından saldırıya maruz kaldığını bildiren 12 çocukla görüşme gerçekleştirildiği ifade edildi.

İstanbul’da Maltepe Çocuk ve Gençlik Cezaevi’ne sürgün edilen çocuklar cezaevine getirildikleri günün sabahı İHD’li avukatlar tarafından ziyaret edilerek durumları rapor edildi.

Raporda, hapishanelerdeki işkencenin halen sürdüğü ortaya konulurken, şu bulgular yer aldı:

Bir buçuk yıl içerisinde beş kez sürgün, darp ve yaralama, kol kırma, ters kelepçe, tek kişilik hücreler konulma, kıyafet, kitap, gazete vermeme, sayımda saldırı, zorla saygı duruşu yaptırma, zorla istiklal marşı okutma, çıplak arama, avukat görüşü sonrası toplu dayak.

Açıklamanın devamında çocukların, arkadaşlarıyla birlikte aynı koşutta kalmalarına izin verilmediği takdirde pazartesi gününden itibaren kendi ifadeleriyle “bedenlerini açığa yatıracaklarını” söyledikleri ve bu konuda kamuoyunun duyarlı olmasını beklediklerini ifade ettikleri vurgulandı.

Rapor kamuoyuna konu ile duyarlılık gösterilmesi çağrısı sonlandırıldı.

Ankara’da da İHD Şubesi ve TUHAD-FED, Sincan Cezaevi önünde çocuk tutsaklara yönelik işkenceye dikkat çekerek taleplerini aktardı.

TUHAD-FED ve İHD adına basın açıklamasını Cengiz Mendillioğlu gerçekleştirirken Sincan’da meydana gelen bu olayın münferit bir olay olmadığını dile getirdi. Mendillioğlu, çocukların kendi tabirleriyle “bedenlerini açığa yatırmak” dışında bir seçenekleri kalmadığı dile getirdi. Mendillioğlu, acil taleplerini sıraladı ve *“Çocukların infaz kurumlarında karşılaşmış oldukları hak ihlallerinin önlenmesini, tespiti ve sorumluların cezasız kalmaması için etkin hak arama ve bağımsız izleme mekanizmalarının geliştirilmesini talep ediyoruz.”* dedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Ankara

Hrant Dink davasında 3. duruşma

Hrant Dink'in katledilmesiyle ilgili yeniden görülen davada Osman Hayal ve Zeynel Abidin Yavuz Trabzon'da gözaltına alındı.

Yargıtay'ın bozma kararından sonra Hrant Dink davası yeniden görülmeye devam ediyor. 7 Ocak'ta görülen 3. Duruşmaya tutuklu sanıklardan sadece Erhan Tuncel getirildi. Tutuklu sanık Yasin Hayal ise duruşmaya katılmadı.

İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada Dink ailesinin avukatı Fethiye Çetin söz alarak taleplerini yineledi. Çetin, şunları ifade etti: *"Bu davadaki taleplerimize yanıt veren bazı kamu görevlileri son günlerdeki tartışmaların odağındaki isimler. Bu nedenle mahkemece sürecindeki taleplerimiz yeniden karşılanmalı. Bir bakıma neredeyse dosya yeniden ele alınmalı. Bu davada Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT), Genelkurmay dosyaya doğru bilgiler aktarmadı."*

Beyanların ardından savcı, davanın sürüncemede bırakıldığını ifade ederek, *"Yargıtay'ın bozma kararına karşı beyanlarını vermek üzere duruşmaya gelmeyen tutuksuz sanıklar Osman Hayal ve Zeynel Abidin Yavuz hakkında yakalama kararı çıkarılmasını talep ediyorum"* dedi.

Erhan Tuncel'in tutukluluk halinin devamına karar veren mahkeme heyeti, sanıklar Osman Hayal ve

Zeynel Abidin Yavuz hakkında ifadelerinin alınması için yakalama kararı çıkarttı. Duruşma 12 Şubat'a ertelendi.

Kararın ardından Osman Hayal ve Zeynel Abidin Yavuz, Trabzon'da gözaltına alınarak, adliye sevk edildi.

**"Perdeyi kaldırın,
asıl sorumluları yargılayın!"**

Duruşma öncesinde Çağlayan Adliyesi önünde toplanan Hrant'ın Arkadaşları ise cinayetin sorumlularının düne kadar terfi edilirken şimdi yolsuzluk kavgasında görevlerinden alınmasına dikkat çekti.

Hrant'ın Arkadaşları'ndan Bülent Aydın bir konuşma yaptı. Hrant'ın Arkadaşları adına basın açıklamasını Ahmet Ümit okudu.

Açıklamanın devamında Hrant'ın katledildiği 19 Ocak günü vurulduğu saat olan 15.00'te Agos gazetesinin önünde, vurulduğu yerde yine eylemde olunacağı duyuruldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Roboski'de katliam emri Necdet Özel'den!

Genelkurmay Askeri Savcılığı Roboski'de 34 kişinin hayatını kaybettiği hava saldırısıyla ilgili başlattığı soruşturmayı tamamladı. Askeri savcılık, Roboski Katliamı soruşturması ile ilgili takipsizlik kararı verdi.

Karar metninde saldırının gerçekleştirildiği 28 Aralık 2011 tarihinde bombalama için yapılan hazırlıklara da yer verilirken, Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'in operasyon için evinden onay verdiği ortaya çıktı.

"Bu devlete, bu adalete lanet olsun"

Roboskili Aileler, Genelkurmay Askeri Savcılığı'nın Roboski soruşturması ile ilgili verdiği takipsizlik kararına tepki gösterdi. Katliamda oğlu Erkan Encü'yü

kaybeden anne Felek Encü, "Başbakanla görüştüğümüzde bize söz vermişti. 'Failleri bulacağız' demişti. Bir grup toplantısında da 'Roboski olayı Ankara'nın karanlık dehlizlerinde kaybolmayacak' diyordu. Ne oldu da bugün bu karar verildi" şeklinde konuştu.

Katliamda yaşamını yitiren Serhat Encü'nün annesi Halime Encü de "Bu devlete, bu adalete lanet olsun" diyerek tepkisini dile getirdi.

ÇHD Ankara Şubesi "katliamın kasıtlı yapıldığını", "emri verenin Necdet Özel, sorumlusunun Recep Tayyip Erdoğan olduğunu" söyledi.

İHD, kararda hava hareketinin talimatının bizzat Genelkurmay Başkanlığı'nca verildiğinin anlaşıldığını, katliamın örtbas edilmek istendiğini, cezasızlık politikasının devam ettiğini ifade etti.

Barış Meclisi Dönem Sözcüsü Hakan Tahmaz ise açıklamasında kararı "katilin kendi kendini aklama çabası" olarak yorumladı ve "siyasi iktidar eliyle iki yıldır sürdürülen Roboski'yi unutturma, örtme politikasının ve girişimlerinin bir sonucudur" dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://taney.org>

'Faili meçhul' iddianamesi:

Çeteleşmiş devletin kirli işbirliği

Terörle Mücadele Kanunu (TMK) 10. Maddesi'yle yetkili Ankara Cumhuriyet Başsavcivekilliği, yargısız infaz dosyalarından oluşan "faili meçhul" iddianamesini sundu. İddianame "teröre karşı mücadelede sınırı aşanlar" diyerek sadece bir dizi tetikçiyi ve onların azmettiricisini sanık olarak tanımlıyor. "Faili meçhul" soruşturması sonucunda hazırlanan iddianame, devlet-çete işbirliğinin anlatıldığı bir dosya haline dönüştü.

Davada eski Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar, Emekli Yarbay Korkut Eken, eski Özel Harekat Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin ile özel harekatçı polisler yargılanacak. Savcı Sadık Bayındır, iddianamede "Ağar, Şahin, Eken ve diğer bazı teşekkül mensuplarının, terörle mücadele adı altında yola çıkıp, tam bir sorumsuzluk içerisinde hareket ettiklerini" belirtti. Savcı dönemin devlet yöneticileri Tansu Çiller, Mesut Yılmaz gibi isimlere takipsizlik kararıyla davadan aklamıştı. Fakat dava dosyasında yer alan tanık anlatımları devletin kurumsal olarak yönetici konumundaki isimlerin de infazları bildiğini işaret ediyor.

Yargısız infaz dosyalarından oluşan "faili meçhul" iddianamesi, devletin çetelerle kurduğu işbirliğini de tüm çıplaklığıyla ortaya sermiş oldu. Zira tanık anlatımlarına göre özel harekatçıların, MİT'çilerin işbirliği yaptığı isimler dönemin önemli çete ve uyuşturucu liderleri. İddianamede Ömer Lütfi Topal, Hüseyin Baybaşın, Tarık Ümit isimlerinin geçmesi, kirli işbirliğinin boyutunu gösteriyor. Mehmet Ağar'ın Hüseyin Baybaşın'dan Avrupa'da ülkücü çetelerin uyuşturucu satışına yardımcı olması talebi ve "PKK'ya yardım eden işadamları listesi"nin fotokopisinin verilmesi gibi örneklerle ikili arasındaki ilişki aktarılıyor.

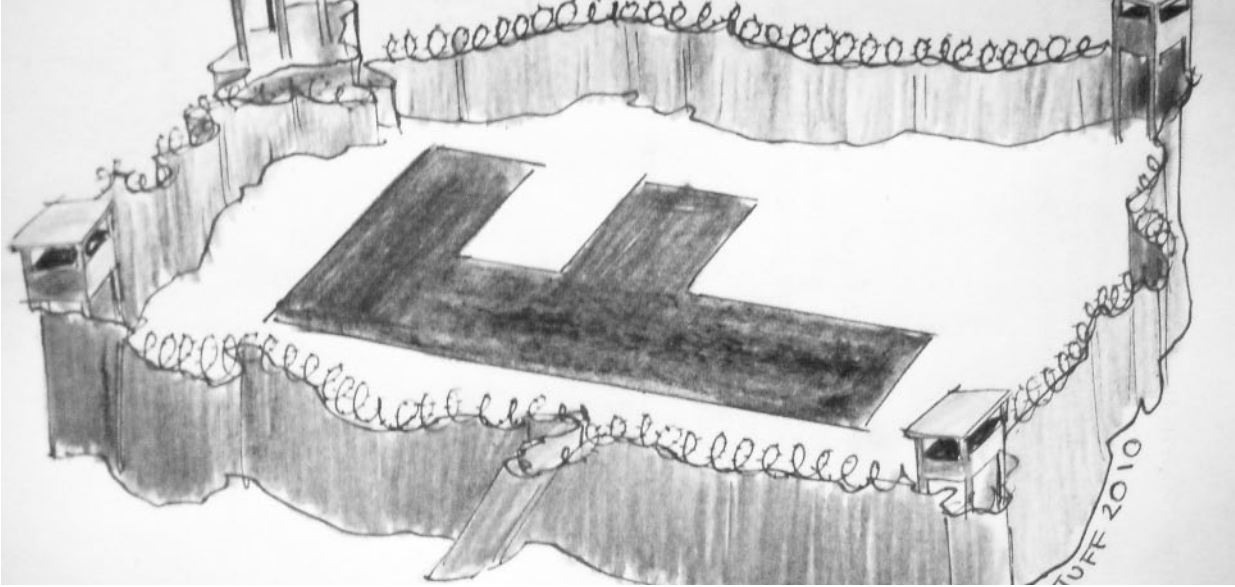
Kirli işbirliği aslında ilk kez açığa çıkmıyor. Susurluk davasıyla birlikte 90'lı yıllardaki kirli savaş sürecinde yoğunlaşan çete-devlet birliği birçok veriyle yansımıştı. 21 Ocak 1997'de Frankfurt Eyalet Mahkemesi 17. Ceza Dairesi Başkanı Yargıç Rolf Schwalbe, üç eroin kaçakçısının davasında sunulan delillere dayanarak "Türkiye Cumhuriyeti devleti ve eroin kaçakçıları arasında yakın bağların var olduğunu" ifade ediyordu. Yargıç Schwalbe, daha sonra devlet içindeki bağın dönemin başbakanı Tansu Çiller olduğunu da ifade etmişti. Susurluk davası da kayıp silahlar, Bucak aşireti, Abdullah Çatlı gibi başlıklarıyla kirli işbirliğinin teşhir olduğu bir diğer süreçti.

Faili meçhul iddianamesi aklama yolunda

Dava sürecinin bir aklama pratiği olacağı, "devlete hizmet eden" bu tetikçilerin gerçek anlamıyla ceza almayacağı açık. Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi, "ileride telafisi mümkün olmayan zararların meydana gelmesini önlemek amacıyla" tutuklanmasına izin vermediği Ağar'a zarar gelmemesi için "görevini" süreç içinde yerine getirecektir.

“Devrim ve sosyalizm mücadelesine dört elle sarılacağız!”

Kayseri’de 1 Kasım 2013 günü Kayseri İşçilerin Birliği Derneği’ne ve evlere yapılan polis baskını sonucu gözaltına alınarak tutuklanan ve 2 Ocak 2014 tarihli ara tahliye kararı ile serbest bırakılan iki sınıf devrimcisi ile konuştuk...

- Polisin komplosuna ilişkin neler söylemek istersiniz?

Haydar Baran: Sermaye devleti gözaltı ve tutuklama saldırısını harcı yalanlarla karılmış bir yaklaşımla ortaya koydu. Sermaye medyası, polis haber ajansı gibi hareket etti. Örneğin polis beni “TKİP İç Anadolu bölge sorumlusu” olarak tanımladı. Sermaye medyası da aynı yaklaşımı sergiledi. Ölüm orucu nedeniyle tahliye olmamı da dillerine doladılar.

Oysa operasyonu yapan kolluğun operasyonla ilgili asıl amacı işçi sınıfı içinde güçlenen çalışmanın önünün kesilmesiydi. Kayseri Organize Sanayi cehenneminde beliren ışığın söndürülmesiydi. Zira bu ışık organize sanayi duraklarında, işçilerin zora düştüğü her anda işçi sınıfının daha fazla haklarına sahip çıkması yolunda işçilerin yolunu aydınlatıyordu.

Kayseri’de emeğin korunması mücadelesi son 25 yıldır büyük bir gerileme içindeydi. Bu zeminde organize sanayi patronları devasa kârlar elde ettiler. İşçiler ise sürekli olarak kaybettiler. İşçilerin yüzde 40 sigortasız çalışması, sendikali işçi sayısının yüzde 2 olması, olduğu kadarıyla sendikali işçilerin sendikal bürokrasinin ihanetine uğraması, kısacası işçilerin örgütsüzlüğün kaskacında olması, işçilerin yaşadığı kayıpların nedeniydi.

Özellikle son 5 yıl içinde işçiler ağır çalışma koşullarını, sefalet ücretlerini, iş cinayetlerini, sigortasız çalışmayı daha fazla sorgulamaya, haklarına ve geleceklere daha fazla sahip çıkmaya başladılar. Öte yandan işçilerin birliği, halkların kardeşliği bilinci, en azından ileri işçiler arasında artmaya başladı. İşçilerin ortak sorunlarına, ortak çözümler arama konusunda bilinçleri gelişti.

Yaşanan değişimin öznelere olan biz sınıf

devrimcilerinin emeğin korunması mücadelesini büyütme çabası patronların öfkesini de büyüttü. Saldırganlığın ifadesi olan tehditler almaya başladık. Kayseri İşçilerin Birliği Derneği’ni basıp dağıtma

türünden tehditler almaya başladık. *Kayseri İşçi Bülteni’ni* okuyan, dağıtan işçiler de patronların hışmına uğradılar. Operasyon adıyla sahnelenen komplo bu tehditlerin son halkasıdır.

Uğur Candar: Kurultay ve sempozyumlar birbirini izliyordu. Bundan ötürü işçilerin bilinci geliyor, örgütlenme ve mücadele isteği artıyordu. Sınıfa yönelik olarak yürüttüğümüz faaliyetin baskıyla karşılaşmaması düşünülemezdi. Baskılara rağmen çalışmamızın hız kazanması, her gün daha fazla işçinin haklarına sahip çıkması, emeğin korunması

mücadelesinin yeni katılımlarla büyümesi, işçilerin hak arama, geleceğine sahip çıkma bilincinin gelişmesi sınıf devrimcilerinin yürüttüğü çalışmanın dolaysız

“Emeğin korunması mücadelesinin öncülerine, yani bizlere saldırıp, arkadakileri işçileri durdurmak istediler. Ama asıl önemli olan yaşanan komplotun gerçek nedeni olan emeğin korunması mücadelesini, devrim ve sosyalizm davasını güçlendiren bir tarzda devrimci sınıf mücadelesini tahkim etmektir.”

sonuçlarıydı. “Operasyon” adıyla pazarlanan komplotun gerçek nedeni buydu.

- Komployu boşa çıkarma konusunda neler söylemek istersiniz?

Haydar Baran: Biliyorsunuz ara tahliye ile serbest bırakıldık. Burjuva hukukunun sınırları içinde bile tutuklu kalmamızın gereksiz olduğu, bu kararlar tescillendi. Emeğin korunması mücadelesinin öncülerine, yani bizlere saldırıp, arkadakileri işçileri durdurmak istediler. Ama asıl önemli olan yaşanan komplotun gerçek nedeni olan emeğin korunması mücadelesini, devrim ve sosyalizm davasını güçlendiren bir tarzda devrimci sınıf mücadelesini tahkim etmektir. İşçi sınıfına yönelik saldırılar konusunda işçileri aydınlatmak, işçileri örgütlü mücadele saflarında birleştirme çabasını daha da büyütme çabasıdır. Yârin yanağından gayrı her şeyin paylaşıldığı sosyalizm için devrimci sınıf mücadelesini büyütme için attığımız her adım, elde ettiğimiz her kazanım komplotun panzehiridir.

Uğur Candar: Kayseri’de “Sigortasız işçi kalmayacak!” demeye devam edeceğiz. İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret mücadelesini büyüteceğiz. Sınıf devrimcileri olan bizleri durdurmak için harekete geçen kapitalistlerin ve sermaye devletinin gerçek niteliğini sınıf kitleleri içinde teşhir edeceğiz. Bizler emeğin korunması mücadelesinin, işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinin öznesi olma onurunu taşımaya devam edeceğiz

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

Haydar Baran: Bizler devrim ve sosyalizm mücadelesine dört elle sarılacağız. Bedel ödememiz gerekiyorsa, tereddütsüzce bedel ödeyeceğiz. İşçi sınıfının onurlu evlatları olma misyonunu layıkıyla taşımaya sürdüreceğiz. Kayseri’de işçilerin hakları ve geleceklere sahip çıkan örgütlü mücadelesini büyütme için çabalarımızı yoğunlaştıracacağız.

Uğur Candar: Devirmeyen darbe güçlendirir. İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesini daha da büyütür. Şimdi bir yandan kazanımlarımıza sahip çıkacak, bir yandan da komplotun yol açtığı sınıf çalışmamızdaki zayıflıkları hızla gidermek için daha büyük bir enerjiyle çalışacağız.

İki sınıf devrimcisine tahliye!

1 Kasım günü Kayseri İşçilerin Birliği Derneği’ne ve evlere yapılan baskınlarda 5 sınıf devrimcisi gözaltına alınmıştı. Polis baskınları “Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) operasyonu” diye sunulmuştu. Dosyada sınıf devrimcilerinin Kayseri Organize Sanayi Bölgesi’ndeki örgütlenme faaliyetleri, hak arama mücadeleleri, düzenlenen işçi kurultayı ve taşeron işçi kurultayı hedef gösteriliyordu. Üç günlük gözaltının ardından çıkarıldıkları mahkemede iki devrimci tutuklanmıştı.

Tutuklanan sınıf devrimcileri Haydar Baran ve Uğur Candar, Sincan F Tipi Hapishanesi’ne sevk edilmişti. 2 Ocak’ta mahkeme ara kararıyla iki sınıf devrimcisi tahliye edildi.

“Yasa geçti ama mücadelemiz sürecektir!”

İstanbul Tabip Odası (İTO) Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Fethi Bozçalı ile Tam Gün Yasası'nın da yer aldığı ve hekimlere yönelik bir dizi saldırıyı içeren torba yasayı konuştuk...

Torba Yasa tüm engellemelerimize rağmen çıktı. Bunun çıkmaması konusunda TTB, meslek örgütleri ve sendikalar olarak engelleme çabamız oldu. Fakat hükümet birçok yasada olduğu gibi bizlerin söyledikleri görüşleri dikkate almadan bu yasayı geçirdi. Bu dönem tarihte 'torba yasa dönemi' olarak geçebilir.

Akıllarına gelen bütün değişiklikleri biraraya getirip bir günde çıkartıyorlar. Bu bir alışkanlık haline geldi.

Mesleğimizi icra etme hakkımız ortadan kaldırılıyor!

Torba yasada bizi mesleki olarak ilgilendiren hususlar, daha doğrusu mesleki etkinliğimizin farklı alanlarını ilgilendiren birçok konu var. En önemlisi hekimlik yapma, mesleğimizi icra etme hakkımızın ortadan kaldırılması, onun cezai müeyyidelere tabi tutulması. Zaten bakanlık bunu çok açık bir biçimde dile getiriyor.

Gezi olaylarındaki halkın yürüttüğü toplumsal mücadele ve bu mücadele karşısında polisin terör estiren yaklaşımları sonucunda birçok yaralanan oldu. Yaralanan arkadaşlarımıza, insanlara doğal olarak hekimlik mesleği gereği yerinde müdahaleler yapıldı ki bu da doğaldır. Buna benzer toplumsal olaylarda hekimlerin bu mesleki, insani reflekslerini ortadan kaldırmak için; acil durumlarda eğer siz hastaya müdahale ederseniz size üç yıla kadar hapis cezası öngören bir hapis cezası söz konusu.

Hekimler mesleki ve insani kimliğinin gerektirdiğini yaptı!

Tabii bunu bu şekilde çıkarmakla meslek örgütü ve üyelerinin bu yasal düzenlemeye göre davranacağını düşünüyorlar ama yanılıyorlar. Çünkü insanlar bu refleksi doğal olarak gösterdi. Kendi insani, mesleki kimliğinin gereği gibi davrandı. Oradaki insanları ölüme terk edecek hali yok. Arkadaşlarımız polisin copladığı, plastik mermiyle yaraladığı, gaz bombasıyla saldırdığı astımlı, koahlı birçok hastanın, belki ölebilecek düzeydeki insanların yardımına koştu. Bundan sonra da koşacak. Bu

yasaların engel teşkil etmesi söz konusu değil. Bunda yanılıyorlar.

Dünyadaki sağlık örgütleri bu maddeye karşı çıktı!

Burada öyle bir noktaya temas ettiler ki; bütün uluslararası camiada, bütün meslek örgütleri bu maddenin çıkartılmaması gerektiğini özellikle söylediler, anlattılar, kendi bilimsel dergilerinde yayınladılar. Başta Dünya Sağlık Örgütü, Dünya Tabipler Birliği bu konuda hükümeti uyardı. Fakat maalesef bu yasa çıktı.

Öğretim görevlilerini özel hastanelere pazarlayacaklar!

Bunun dışında torba yasa içerisinde önemli noktalardan biri; özellikle üniversite hastanelerindeki arkadaşlarımızı, öğretim görevlilerini adeta özel

hastanelere pazarlama adı altında bir mekanizma oluşturdular. Bunun adını TamGün Yasası olarak koydular ama bunun böyle olmadığını biliyoruz.

Burada TTB, İTO bu torba yasanın geçmesinden sonra da mücadelesine devam edecek. Buna benzer bir sürü torba yasa geçti. Biz hem hukuki mücadelemize devam edeceğiz yani bu yasayı anayasa mahkemesine götüreceğiz bunun yanında bu torba yasadaki maddelerin yaratacağı olumsuzlukları kamuoyuna taşıma ve bilgilendirme noktasındaki faaliyetlerimize devam edeceğiz.

Çünkü hekim arkadaşlarımız, üniversitedeki doçent, profesör, öğretim görevlisi arkadaşlarımız mesai saati dışında eğer istiyorlarsa özel hastanelerde çalıştırılacaklar. Kim çalıştıracak bunları? Üniversitenin döner sermayesi, özel hastanelerle bir anlaşma yapacak o anlaşma gereği onların çalıştırılması karşılığı hakkeşleri yani oradan alacakları ücretleri üniversite alacak. Üniversite oradan aldığı ücretin bir kısmını (yarısını) bu öğretim görevlisi arkadaşlara ödeyecek. Tabi bunun içerisinde vergiler var, harçlar var.

Yani bir nevi taşeron firma mahiyetinde bir sistem söz konusu bu son yasayla beraber.

Halk bu yasadaki olumsuz etkilenecek!

Bundan halk nasıl etkilenecek? Tabii ki halk bundan olumsuz etkilenecek. Çünkü öğretim görevlileri sadece üniversitelerde çalışacak diye yola çıktınız. Şimdi kalkıp özel hastanelerde daha ucuz emek karşılığı çalıştırıyorsunuz. Ama muayenehanelerine engel oluyorsunuz. Çok uluslu şirketlerin hakim olmaya başladığı, bunların hastane yönetimlerinde daha fazla yer almaya başladığı özel hastaneler kendileri için nitelikli ucuz emek arayışı içerisinde. Aslında Sağlık Bakanlığı bu ihtiyaçları yerine getirmiş oluyor. Burada tabi öğretim görevlisi

SES doktorlara saldırıları kınadı

Mustafa Olcek ve Kezban Bengü Daşdibi isimli doktorlar annelerine gerekli tedavinin yapılmadığı iddiasıyla hasta yakınları tarafından 2 Ocak günü saldırıya uğradılar. Saldırının yapıldığı yere özel güvenlik ve polisler gelmesine rağmen hasta yakınları sağlık emekçilerine saldırılarını sürdürdü. Darp edilen sağlık emekçileri Olcek ve Daşdibi darp raporu alarak, suç duyurusunda bulundular.

İki doktora saldırılması SES üyesi sağlık emekçileri tarafından protesto edildi. Saldırının yapıldığı Servergazi Devlet Hastanesi'nde eylem yapan sağlık emekçileri adına basın açıklamasını okuyan Denizli SES Şube Başkanı Türkan Okyaz, “Vatandaşların sağlık hizmeti alırken yaşadığı mağduriyetlerin sorumlusu biz değiliz. Sağlık kurumlarındaki düzensizliğin sorumlusu biz değiliz. Bu şiddet bir an önce son bulmalıdır. Sağlık çalışanlarına saldıran şahıslar da gerekli cezayı almalıdır.”

arkadaşlarımız hem ikinci bir iş yapmış hem de emekleri sömürülmüş olacak. Hem özel sağlık kuruluşlarına bu emeğin satılması; hastaların bir nevi ceplerinden ödeyeceği paranın fazlasıyla alınması anlamına gelecek.

Zaten bu son torba yasaya bir madde daha eklediler. Özel hastanelerin halktan alması gereken ücretin dışında aldığı para için var olan idari yaptırım cezası da bundan sonra kaldırılmış oluyor.

Piyasalaşmış sağlık hizmeti, acillerde patladı.

Üniversite öğretim görevlileri dışında birinci basamakta çalışan aile hekimlerine de kamu hastanelerinde, acillerde nöbet tutma zorunluluğu getirdiler. En az ayda sekiz saatlik bir nöbet sorunu demek bu. Biz birinci basamağın farklı bir mesleki etkinlik olduğu, buranın daha da güçlendirilmesi gerektiği, buradaki hekimlerin hemşirelerin mutlaka sadece kendi alanlarında çalışacak bir ortam oluşturulması gerektiğini çok defa söyledik.

Bakanlık acillerdeki bu yığılmaları önleyemeyince ya da doğru tabirle piyasalaşmış sağlık hizmeti, acillerde patladı. Aciller yılda ortalama 90 milyon insana hizmet veriyor ki bunların çoğu da acil vaka tanımına girmiyor. Bunların acildeki bu hizmetleri kendi normal kadrosuyla hakkıyla yerine getirmesi mümkün değil. Dolayısıyla birinci basamaktaki hekimleri dolgu malzemesi olarak orada çalıştırıp bu mevcut sıkıntıyı kendilerince faaliyetif çözümlerle gidermeye çalışıyorlar.

Ölümlerden ve sakat kalmalardan Sağlık Bakanlığı sorumludur!

Bunun iki önemli sakıncası var. Birincisi; birinci basamağın geliştirilmesi güçlendirilmesi gerekirken oradaki hekim ve hemşire arkadaşlarımız ikinci bir iş yaparken mutsuz ve sıkıntılı bir dönem yaşayacaklar. İkincisi ise aile hekimliği birinci basamakta çok önemli bir hizmet veriyorlar. Fakat aciller ayrı bir uzmanlık dalı. Arkadaşlarımız dört-beş yıllık bir uzmanlık eğitiminden sonra acillerde hizmet veriyor. Böyle bir eğitimi, deneyimi olmayan arkadaşlarımızı orada çalıştırmak halkın acil sağlık hizmetlerinin önemsenmediği anlamına geliyor. Burada bu eksikliğe bağlı hastaların bir kısmı belki yaşamını yitirecek, belki sakat kalacak. Burada sorumluluk hekimlere ait değildir. Bütün sorumluluk tamamen Sağlık Bakanlığı'na aittir. Çünkü bütün uyarılarımıza rağmen bu yasayı çıkarma konusundaki ısrarını devam ettirdi ve yasayı çıkarttı. Bunun uygulanamayacağını da söylüyoruz.

Mücadelemiz devam edecek!

Burada TTB, İTO bu torba yasanın geçmesinden sonra da mücadelesine devam edecek. Buna benzer bir sürü torba yasa geçti. Biz hem hukuki mücadelemize devam edeceğiz yani bu yasayı anayasa mahkemesine götüreceğiz bunun yanında bu torba yasadaki maddelerin yaratacağı olumsuzlukları kamuoyuna taşıma ve bilgilendirme duyarlı kılma noktasındaki faaliyetlerimize devam edeceğiz.

Bu mevcut yasanın onaylanmaması için Cumhurbaşkanlığı'ndan bir talebimiz olacak.

AKP'yi kurtaran kaynak: Özelleştirme

Sermayenin istediği birçok özelleştirmeyi tamamlayan AKP, bu özelleştirmelerden sağladığı gelirle ekonomik alanda ayakta duruyor.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, son on yılda özelleştirmelerden gelen maddi kaynağı açıkladı. Şimşek, özelleştirmelere ilişkin soru önergesine verdiği cevapla 2003-2013 Kasım döneminde gerçekleştirilen özelleştirme uygulamalarının toplam tutarını sundu. Şimşek'in sunduğu verilere göre, AKP döneminde yoğunlaşan özelleştirme çalışmaları sonucunda 50.1 milyar ABD Doları elde edildi.

Şimşek cevapta, "Özelleştirilen kuruluşlara, özelleştirme fonu dışında herhangi bir bütçe kaleminden kaynak aktarılmamıştır" diyerek çekilen peşkeşi örtmeye çalıştı. Kaynak aktarılmasından bağımsız olarak kamu işletmeleri patronlara değerlerinin altına satıldı.

Özelleştirilmelerin ardından tasfiye edilen kamu çalışanlarının durumunu da aktaran Şimşek, "Bu personelden 40 bin 86'sı 4046 sayılı Kanunun 22'nci maddesi kapsamında, 62 bin 153 personel ise 2004/7898 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki esaslar

çerçevesinde kamu kurumlarına yerleştirilmiştir" dedi. AKP yaptığı düzenlemelerle başka kurumlara aktardığı çalışanların birçok hakkını gasp edip kölelik dayatmalarını arttırmıştı.

AKP döneminde sermayenin bitirilmesini beklediği birçok önemli özelleştirme tamamlandı. SEKA, TEKEL, Türk Telekom, PETKİM, Erdemir, Tüpraş sermayeye peşkeş çekildi. Bu süreçte özelleştirme politikasıysa son hız uygulanmaya devam ediliyor. PTT'nin özelleştirilmesi için yasal düzenlemeler, Muğla Yatağan, Kemerköy, Yeniköy termik santral ve madenlerinin özelleştirilme ihalesi gibi adımlarla devam eden süreç AKP'nin ekonomide ayakta kalmasını sağlayan para desteğini sunuyor.

AKP, Alsancak Kruvaziyer Liman Alanı, Bafra Karaköy Tarım İşletmesi, Erzurum Palandöken Kayak Merkezi, TCDD Derince Limanı, şans oyunlarının lisans verilmesi suretiyle özelleştirilmesi gibi yeni ihale süreçleriyle 2014 içinde özelleştirmeye devam edecek.

'Tam gün' yasa tasarısı meclisten geçti

Kamuoyunda 'tam gün' tasarısı olarak bilinen Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair 'Torba Tasarı', TBMM Genel Kurulu'nda kabul edilerek yasalaştı.

Sağlığın ticarileşmesi ve sağlık emekçileri üzerindeki emek sömürsünün katmerlenmesini sağlayan, Gezi Direnişi'nde yaralıları yardım eden sağlık çalışanlarından adeta öç alırcasına, yardımları izne tabi kılan ve uymayanlara para, hapis cezası öngören yasada yapılan değişikliklerin bazıları şöyle:

- Profesör ve doçentler, mesai dışında özel hastane ve vakıf üniversitesi hastanesinde çalışabilecek. Bu şekilde çalışabilecek öğretim üyeleri, yüzde 50'si uygulama, yüzde 50'si de akademik faaliyetlerden oluşacak önceki yılın performans

kriterlerine göre belirlenecek.

- Eğitim ve araştırma hastaneleri ile üniversitelerle birlikte kullanımdaki hastanelerde çalışan profesör ve doçent tabipler, kurumsal sözleşme ile özel hastanelerde ve vakıf üniversitesi hastanelerinde çalışabilecek.

- Öğretim üyesinin mesai dışında üniversitede sunduğu hizmetten elde edilen gelirin yarısı kendisine verilecek.

- Aile hekimleri ve aile sağlığı elemanları, mesai saatleri dışında ayda asgari 8 saat nöbet tutacak.

- Hemşire yardımcısı, ebe yardımcısı, sağlık bakım teknisyeni adıyla üç yeni "yardımcı sağlık mesleği" geliyor. Ebelik eğitimi lisans seviyesine çıkarılıyor.

- Ruhsatsız ve yetkisiz kişilerce sağlık hizmeti verdirenler, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılacak.

Feniş işçileri Aloğlu'nun peşinde!

Feniş işçileri patron Sedat Aloğlu'nun evinin ve holding binasının önünde yaptığı eylemlerle haklarını aramaya devam ediyorlar.

5 Ocak günü kalabalık bir şekilde Sedat Aloğlu'nun oturduğu Ulus Savoy sitesi önüne giden Feniş işçileri, pankartlarını açarak konuşmalar ve sloganlarla Aloğlu'nu teşhir etti ve gasp edilen haklarını istediler.

Konuşmalarda Sedat Aloğlu'nun yıllardır işçilerin emeğini sömürerek geçindiği ve son olarak da maaş ve kıdem tazminatı haklarını gasp ederek kaçtığı anlatıldı. Direnişe çıkış sürecinin de anlatıldığı konuşmalarda, inşaatta çalışmak zorunda kalan ve inşaatından düşerek yaşamını yitiren Feniş işçisi Nizamettin Önelge'nin katilinin de Sedat Aloğlu olduğu belirtildi. Eylemlerin devam edeceği ve direnişin her yere taşınacağı ifade edildi.

Site önünde Aloğlu'nu teşhir eden işçiler sonrasında Ortaköy girişine kadar sloganlarla yürüdüler ve burada araçlara binerek fabrikaya döndüler. Yürüyüş sırasında çevredeki araçlardan korna çalınarak işçilere destek verildi.

6 Ocak'ta da eylemlerine devam eden işçiler hem evinin önünde hem de holding önünde aynı anda yapılan eylemlerle Sedat Aloğlu'nu teşhir etmeye devam ettiler. "Emek hırsız Sedat Aloğlu!" dövizleri ve "Maaşlarımız kıdem tazminatımız gaspedilemez!" pankartının taşındığı eylemde siteye giren ve çıkanlara Aloğlu'nun hırsız olduğu teşhir edildi.

Yaklaşık üç saat süren eylemin sonunda bir açıklama yapıldı. Açıklamayı yapan Feniş işçisi Fırat Güneş, Sedat Aloğlu'nun haklarını gasp ederek kaçtığını ifade etti. Kendilerinin Feniş'te yıllarca emek

verdiğini ve bu durumu hak etmediklerini söyleyen Güneş, eylemlerinin süreceğini ifade etti.

8 Ocak'ta da Aloğlu'nun evinin önünde eylemlerini sürdüren işçiler, site girişinde açtıkları "Feniş patronuna tazminatlarımız ve maaşlarımızı yedirmeyeceğiz!" pankartı astılar. Ayrıca sitenin tam karşısına da "Maaşlarımız ve kıdem tazminatımız gasp edilemez!" pankartı astılar. Yol kenarında da taşıdıkları dövizlerle Aloğlu'nu teşhir etmeye devam ettiler. Yaklaşık üç saat süren eylemin sonrasında işçiler hep birlikte Mecidiyeköy'deki holding binası önüne giderek burada da yarım saatlik bir eylem gerçekleştirdiler. Atılan sloganların ardından yapılan konuşmayla Sedat Aloğlu çevredekilere teşhir edilerek eylem sonlandırıldı.

İşçiler Sedat Aloğlu'nun gittiği her yerde peşinde olacaklarını belirttiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnişin Sesi, Feniş işçilerini göreve çağırıyor!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), dördüncü ayını geride bırakan, direniş açısından kritik bir evreyi yaşayan Feniş işçilerine *Direnişin Sesi* bülteniyle seslendi.

Direnişin Sesi'nin 7. sayısında 2013 yılında direniş bayrağını yükselten Feniş işçilerine 2014'te kazanmak için birliği güçlendirme, mücadeleye devam etme çağrısı yapıldı. *Direnişin Sesi*'nde hırsız Aloğlu'ndan hesap sorma zamanı olduğu vurgulandı.

Direnişin Sesi'nin 7. sayısında BDSP'nin işçilere seslendiği yazı şöyle:

Şimdi değilse ne zaman?

Feniş direnişi birçok soruna ve olumsuzluğa rağmen devam ediyor. Direniş devam ediyor ancak yaklaşık 20 milyon liralık soygun yapan Sedat Aloğlu elini kolunu sallayarak dolaşmakta. Ne protokolden, ne meclisten bir sonuç çıkmadı. Ufukta ne meclisten ne de haciz işlemlerinden bir sonuç çıkacağı görünmüyor. Direnişin önemli bir sorunu ise gün geçtikçe erimesi ve belirsizliğin devam etmesidir.

Evet, günler geçtikçe eriyoruz. Arkadaşlarımız yaşam zorluklarından veya başka nedenlerden gidiyorlar. Aloğlu da emin olunmalı ki bu gerçekliğin farkında ve hazırlıklarını buna göre yapıyor. Şu güne kadar fabrika işgalinden rahatsız olduğu görülmedi. Holding önü eylemlerinden rahatsız oluyordu, holdingi fabrikaya taşıdığını söyledi. Fabrikadaki bazı malların satılıp işçilere az da olsa para dağıtılması fabrikada durabilirsiniz demektir. Aloğlu her gün zaman kazanmaktadır. Üzerinde bir baskı hissetmediği gibi var olan durumdan da rahatsız olmamaktadır. Aloğlu'nun rahatsız olmaması demek direnişin haklı olan ve hakkını arayan işçiler açısından olması gereken seyirde gitmemesi demektir.

Her direnişte, her hak arama eyleminde bir veya birkaç noktaya kilitlenilerek yol yürünür. Fabrikayı terk etmemek kilitlenilmesi gereken bir noktadır. Ancak çalışan bir fabrika olmadığı için kilitlendiğimiz başka hedefler de olmak zorundadır. Bir kerelik değil sürekliliği sağlanmış Aloğlu'nu ciddi bir şekilde rahatsız edebilecek bir eylem hattı kurulmalıdır. Çalışma Bakanlığı'na taleplerle birlikte gidilip sürekli bir eylem de bir seçenektir. Gün geçtikçe eriyen direnişin güç kazanması, sonuç alması böylesi sürekli bir eylem hattı ile mümkündür. Bir süre sonra 'aslında şu da yapılabilirdi, bu da yapılabilirdi' demek için geç olacaktır.

Feniş işçilerinin gasp edilen hakları noktasındaki kaderi birbirine bağlıdır. Geçmişte biz işçileri bölüp parçaladıysa da bundan sonrasında buna izin verilmemelidir. Birlikten yoksun bir ilerleme hüsrana sonuçlanacaktır. Dağınık olmamız düzenin ve Aloğlu'nun geçmişte işine yaramıştır ve hala da yaramaktadır. Öncelikli olarak haklıyız, bu hırsızlığı yapandan da, göz yumandan da, hırsız kollayandan da birlik olarak hesap sormayacağız da, ne yapacağız?

Arkadaşlar,

Bugüne kadar ne yaptıysak kendi irademizle yaptık. Patronu sıkıştıran, sendikayı buraya getiren bizim kararlı olduğumuzu gösteren, hesap soran, sorunun çözülmesi için ısrarcı olan tutumumuz, eylemlerimizdi.

Kazanmak için adımlarımızı sıklaştırmalıyız. Ama yarın veya bilinmez bir zamanda değil, şimdi.

Kızıl Bayrak / Gebze

Sefalet zammına karşı yürüyüş

Gebze İşçilerin Birliği Derneği, asgari ücrete yapılan sefalet zammına karşı 5 Ocak günü bir yürüyüş gerçekleştirdi. Çeşme Durağı'nda kitlenin toplanmasıyla başlayan yürüyüşte, "Sömürü, rüşvet, rant, yolsuzluk düzenine son! Asgari ücrete %5 sefalet zammını kabul etmiyoruz! İnsanca yaşamaya yetecek ücret için birliğe, mücadeleye!- Gebze İşçilerin Birliği Derneği" ozaliti taşındı. Sloganlarla yapılan yürüyüş boyunca birçok işçi ve emekçi eyleme destek verdi.

Gebze merkeze gelindiğinde ise yapılan konuşmalarla emekçiler eyleme çağrıldı. Burada gerçekleştirilen basın açıklamasında, asgari ücrete yapılan sefalet zammı teşhir edilerek, insanca yaşamaya yeten bir ücret için mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı. Basın açıklamasının okunmasının ardından maaş bordrosu ve fatura yakma eylemi gerçekleştirilerek sefalet zammı protesto edildi. Eylemin ardından sloganlarla buluşma noktasına geri dönülürken çevredeki birçok emekçi de eyleme katılarak destek verdi.

Yürüyüşle Çeşme durağına geri dönülerek eylem bitirildi. Eyleme ESP de destek verdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://www.kizilbayrak.org/> Gebze

**İşten çıkarılan
Elit Çikolata
işçileri ile
konuştuk...**

“Hırsız patron, işbirlikçi sendika!”

- Elit Çikolata firmasındaki çalışma koşullarından bahseder misiniz?

Ünal: Haftanın yedi günü 12 saat çalışıyoruz. Üretim genelde yoğun ve tempolu oluyor. Bant usulü çalışılıyor ve makinanın hızına yetişmek zorundasınız. Bunun sağlanması için içerden baskı görüyoruz.

Yenigül: İki vardiya ve çoğunlukla da kadın işçiler çalışıyor. Her gün birkaç arkadaşımız baygınlık geçiriyor. Sonra ayılıp yine çalıştırıyorlar. Fabrikada doktor gündüzleri haftanın sadece iki günü duruyor, gece ise hiç yok. Hasta olana izin vermiyorlar. Gece rahatsızlanana fabrikada alıkoyuyorlar. İş elbiselerini dahi bizden esirgiyorlar. Verdikleri terlikler son derece rahatsız. Servisler de sorunlu, vaktinden çok erken geliyor. Mesaiye kaldık mı paydoslarda bir tek kaşar-ekmek veriyorlar. Başka bir şey yok. Bu 3-4 yıldır böyle.

Hastayken bile ağır ve zor alanlara veriyorlar bizi. Her raporu kabul etmiyorlar. Rapor götürsek bile keyfi biçimde ücretimizi kesiyorlar. Maaş bordroları anlaşılmiyor, kafalarına göre ücret kesintisi yapıyorlar. Patron herkesi sendikalı yapmıyor. Sendikalı olanların bile, mesela ayakkabı parası yine kendi maaşımızdan kesiliyor. Kısaca maaşımızdan kıptıklarını bize ikramiye diye veriyorlar.

Maaşlarımız normalde ayın beşinde veriliyordu. Ancak giderek sarkıtmaya başladılar. Ayın yirmisinde verilen ikramiyeleri hiçbir şey söylemeden kaldırdılar. Maaşlarımız iki aydır ödenmiyor. Ücretlerin ödeneceğine dair sürekli toplantı yapıyorlar. Söz verip tutmuyorlar. Yüzleri olmadığı için her toplantıda farklı kişi geliyor.

- Maaşlarınızın iki aydır ödenmemesi konusunda, sendikanız Tek Gıda-İş ne gibi bir girişimde bulundu?

Yenigül: Sendika ne bir toplantı yaptı, ne bir açıklamada bulundu. Yalnızca galeyana gelmememizi söylüyorlar. Hakkımızı arayacağına tepkileri dindirmeye çalışıyor. İki aydır maaş alamıyoruz, sendika bize anketle rahatsızlıklarımızın ne olduğunu soruyor. Bunu da rahatsız, duyarlı, bilinçli olan insanları fişlemek amacıyla yapıyor. Sendikanın şube başkanı hemşerilik bağıni kullanarak beni kandırmaya çalışıyor.

Ünal: İşe girdiğimde işyerinin sendikalı olduğunu gizlediler. Sendika şube başkanının yüzünü gördüğümüz yok. Sözde işyeri temsilcileri, sendika yönetiminin belirlediği ve patronunu onayladığı kişilerden atanıyor. Hiç işçilerin haberi olmadan. Temsilciler bile bizim üzerimizde baskı kuruyor. Hele masa sorumlusu denilen bölüm idarecileri insanları ağılatana kadar üzerine gidiyor.

Arkadaşlarıma gelin hep beraber yaşam hakkımıza sahip çıkalım diyorum. Kaybedecek birşeyimiz yok. Biz birlikte olursak aşamayacağımız hiçbir güçlük yok. Arkadaşlarımız kendilerini yalnız zannetmesinler. Yalnız değil, dağınız. Sorunlarımızı gücümüzü birleştirerek, patrona karşı koyarak aşabiliriz.

- Yaşadığınız son süreci kısaca anlatabilir misiniz?

Yenigül: Sorunlarımızı dile getirdiğimiz için işimize son verdiler. Bunları söylemediğimizde de aynı koşullara mahkum oluyoruz. Bu gerçekten içler acısı bir durum. Sendika işçinin haklarını korumuyor.

Ünal: Ciddi anlamda mağdur edilmiş durumdayız. En başta sendika temsilcileri bize baskı uyguluyor. Patron toplantı düzenleyip bize sahte vaadlerde bulunuyor. Oysa biz istedik ki sendikamız bizim sorunlarımıza eğilsin. İşçi temsilcileri bizim sendika ile temasımızı engelledi. Tesadüf eseri Şube Başkanı'na fabrikada rastladık. Yaşadığımız sorunları kendisine ilettim. Bu sırada temsilciler bana engel olmak istedi.

2 aydır maaşlarımızı alamıyoruz, ev kirasını, taksitleri, borçları ödeyemiyoruz dedim. Bu mağduriyetimizin biran önce giderilmesini istediğimizi söyledim. Şube Başkanı fabrikanın yaşadığı sıkıntılardan bahsetti. Öyleyse niçin habire işçi alınıyor diye sordum. Alınanların taşeron olduğunu söyleyerek fabrikayı savunmaya çalıştı. Doğrudan onunla muhatap olamayacağımızı söyledi, beni azarladı ve suçladı.

Bu konuşmanın ardından içeriye çağırılıp iş akdim feshedildi. Benimle çalışmak istemedikleri ve performans düşüklüğü sebebiyle çıkarıldığım söylendi. Halbuki 6 ay boyunca hiç böylesi bir eksikliğin sözü edilmemişti. İşin ilginç yanı

ben bu şikayetlerimi sendika yöneticisine ilettim, aynı gün içeriye bu haber nasıl gidiyor.

Hafta sonu tatilinde bile bizi zorla çalıştırıyorlardı. İnsanların dinlenmeye hakkı yokmuş gibi davranıyorlar. Daha doğrusu böyle bir hakkı hiç tanımıyorlar. Tüm hayatımızı onlar belirliyor.

- Son olarak Elit Çikolata'da çalışan arkadaşlarınıza ve bu satırları okuyan diğer emekçilere ne söylemek istersiniz?

Ünal: Aynı koşullarla başka yerlerde de karşılaşacağız. Fabrikamızdaki şartları ancak birlikte olursak değiştirebiliriz. Eğer bugün işten çıkarılan arkadaşlarımıza sessiz kalırsak sıranın bize de geleceğini unutmamalıyız. Onun için birlik olalım, örgütlü olalım ve üretimden gelen gücümüzü kullanalım.

Yenigül: Arkadaşlarıma gelin hep beraber yaşam hakkımıza sahip çıkalım diyorum. Kaybedecek birşeyimiz yok. Biz birlikte olursak aşamayacağımız hiçbir güçlük yok. Arkadaşlarımız kendilerini yalnız zannetmesinler. Aslında biz yalnız değil, dağınız. Sorunlarımızı gücümüzü birleştirerek, patrona karşı koyarak aşabiliriz.

Patronun zenginliğine zenginlik katarken maaşımızı istemek bizim en doğal hakkımız. Patron türlü yalanlar söyleyebilir. Bunlara kanmayalım.

Elit Çikolata işçilerinden fabrika önünde eylem

Elit Çikolata'da 2 aydır ücretlerinin ödenmemesine tepki gösterdikleri için işten çıkarılan 2 işçi 2 Ocak'ta fabrika önünde eylem gerçekleştirdi.

Eylemle atılan işçilerin işe geri alınması, ödenmeyen ücretlerin ödenmesi ve gasp edilen hakların verilmesi talepleri ifade edildi. Eylemde İstanbul Sanayi Odası Başkanlığı yapmış Elit patronu Tanıl Küçük'e tepkiler yükselirken, patron işbirlikçiliği yapan Tek Gıda-İş Sendikası İstanbul Avrupa Yakası Şube Başkanı Turgay Koç da öfkenin hedefinde yer aldı.

“Hırsız patron, işbirlikçi sendika!”

Cadde girişinde toplanarak sloganlarla Elit fabrikası önüne kadar gerçekleşen yürüyüşte “2 aydır ödenmeyen maaşlarımızı istediğimiz için işten atıldık. İşimizi geri istiyoruz / Elit işçileri” yazılı pankart açıldı. Taşınan dövizlerde ise patron-sendika işbirliği teşhir edildi.

Sloganlarla yürünerek işçilerin vardiya değişiminde Elit fabrikasının önüne gelindi. Elit patronu, eylemden duyduğu korkuyu vardiyaçıdan çıkan işçileri dışarı çıkarmayarak, servislerin dışarı çıkmasını engelleyerek gösterdi. Karallıkla süren bekleyişte Elit işçileri dışarı çıkarılana kadar eylemin kapı önünde devam edeceği söylendi. Halaylarla, sloganlarla kapı önünde eylem sürdürüldü.

Yaklaşık bir saat sonra kararlı eylem sonuç getirdi ve Elit yönetimi kapıları açarak servisleri dışarı çıkarmak zorunda kaldı.

“Gasp edilen haklar için şalteri indirelim!”

Kapı önünde yapılan açıklamada Elit patronu Tanıl Küçük'ün işçilerin emeği üzerinden zengin olduğu, Elit işçilerinin sefalet ücretiyle ağır koşullarda çalıştırıldığı ifade edildi. Tüm bunlar da yetmiyormuş gibi bu sefalet ücretinin de 2 aydır ödenmediği söylendi. Tepkilerden duyulan korkuyla 1 aylık ücretin ödenmesinin mücadele sonucunda kazanıldığı söylenerek Elit işçilerine şalterleri indirme çağrısı yapıldı. Elit patronuna açıklamada şöyle seslenildi: “Ödenmeyen ücretleri, çaldığınız mesai ücretlerini, ödenmeyen ikramiyeleri derhal ödeyin. Atılan işçileri derhal işe geri alın. Yoksa ellerimiz yakanızı bırakmayacak.”

Açıklamanın ardından tekrar yürüyüş yapılarak eylem sonlandırıldı. Eyleme Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu da destek verdi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Limanda eylemli sınıf dayanışması!

Ambarlı Limanı'nda işten atmalara ve sendika düşmanlığına karşı mücadelelerini sürdüren Liman-İş üyesi işçiler, 5 Ocak'ta Ambarlı Limanı girişinde toplanarak Kumport Limanı giriş kapısına yürüyüş gerçekleştirdi.

En önde, "Köle değil işçiyiz sendikayla güçlüyüz!", "Kumport'a sendika gelecek başka yolu yok!" pankartlarının taşındığı yürüyüş boyunca sloganlar atıldı.

BDSP'nin yanı sıra DİSK/Gıda-İş, EMEP, YDİ Çağrı, ÜİD-DER'in de destek verdiği yürüyüşte, Kumport'un sahibi Fiba Holding bünyesinde bulunan Özyeğin Üniversitesi'nden öğrenciler de pankartlarıyla yerlerini aldılar.

Kumport Limanı giriş kapısı önünde basın açıklamasını okuyan Liman-İş Şube Başkanı Sabri Erdemir, Kumport Liman işçisinin patron baskısına

boyun eğmeyeceğini dile getirdi. Özel limanlarda kârlarını arttırmaya çalışan patronların, işçi giderlerini büyük bir maliyet olarak gördüklerine değinen Erdemir, örgütlenme ve hak arayışlarının patron tarafından engellendiğini ifade etti.

İşten atılan Liman-İş üyesi işçilerden Yusuf Altun'un da söz aldığı basın açıklamasında liman yönetiminin korku ve baskı imparatorluğu kurarak sendikayı engellemeye çalıştığı vurgulandı.

Açıklamadan sonra söz alan milletvekilleri Levent Tüzel ve Süleyman Çelebi ise, liman işçilerinin taleplerini meclis kürsüsünden dile getireceklerini ifade ettiler. BDSP'liler, CHP Milletvekili Çelebi'nin konuşması sırasında sloganlar ve konuşmalarla düzen partilerini teşhir ettiler.

Kızıl Bayrak / Avcılar

Sınıf bilincini kuşanalım!

Merhaba işçi arkadaşlar ve yüreği sınıf mücadelesinde atan devrimci dostlar. Ben Türk-İş Sendikası'na bağlı Kristal-İş üyesiyim. Ne yazık ki arkadaşlar, kıdem tazminatı elimizden uçarken, ücretlerimize sefalet zamları yapılırken kısacası birçok hak gaspı yaşanırken sesini çıkartmayan ve hiç mücadele etmeyen bir kurumun içindeyim. Sömürü karşısında kılını kıpırdatmayan sendikamızı normal görebiliyorum, çünkü sendikayı ateşlemek bizim elimizde. Sorunlarımız karşısında birleşip mücadele edersek sendika da her şeyi yapmak zorunda. Biz sessiz kaldığımız sürece sendikacılar koltuklarını kaybetmemek ve rahatlıklarını kaçırmamak için mümkün olduğu kadar mücadeleden uzak dururlar. Sendika biz isek mücadeleyi de başkalarından beklemeylem. Biz mücadele edersek sendikamız gerçek işlevine sahip olmaya başlayacaktır. Ayrıca bizler Alevi, Sünni, Kürt, Çerkez farklı mezhep ve milliyetlerden işçiler olarak aynı fabrikada düşük ücrete talim ederken, sendika kalkıp kanımızı sömüren, haklarımızı elimizden alan hükümeti savunuyorsa burada da çelişki var demektir. Bu da işçilerin sınıf bilincinden uzak olduğunu gösteriyor. Bunun için toplantılar düzenleyip, fabrikalarımızda ve mahallerimizde sınıf bilincini anlatmak gerekiyor.

İşçi arkadaşlar, oylarımızı AKP veya CHP gibi partilere vermeyelim. Seçimler biz işçi sınıfı için bir aldatmaca ve oyalamadır. Bu oyunlara gelmeyelim artık. İktidara gelen her hükümet kendi yandaşlarını besliyor. Biz aynı şekilde sömürü çarkları arasında öğütülüyoruz.

Bizim birşeyi bilmemiz lazım ki bu çok önemli; iki sınıf vardır, işçi sınıfı ve burjuvazi. Ne onlar bizim ne de biz onların dilinden anlayabiliriz. Bizim yapmamız gereken şey birlik olmaktır. Zira sınıf halinde hareket ettiğimizde dünyayı yeniden aydınlatacağımızı biliyoruz. Son olarak diyorum ki:

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Sancaktepe'den Kristal-İş üyesi bir işçi

Ücretsiz PDF Kitap Alışverişi - <https://mantei.org>

Punto'da işten atma saldırısı sürüyor

Sendikal örgütlenmeyi tanımayan Punto Deri patronu, yılbaşında, yine kendisine ait olduğu bilinen fason işyerini kapattı ve tüm işçileri işten çıkardı. Böylelikle, Punto ana firmadakililerle birlikte, işten çıkarılan işçi sayısı 80'i buldu. Patron işten çıkarmalar için başka gerekçeler ileri sürse de, asıl nedenin sendikal örgütlülük olduğu biliniyor.

Punto Deri'nin yönetiminde olan ancak kağıt üzerinde Maskut Tat Deri olarak görünen işletmede Deriteks TİS için çoğunluğu sağlamıştı.

Direniş sürüyor

Punto'da işten çıkarılan işçilerin direnişi 160 günü aştı. Maksut Tat Deri'de işten atılan Deriteks üyeleri de yılbaşı sonrası direnişe başladı. Direniş her iki yerde de devam ediyor.

Diğer taraftan, Punto işçilerinin imza kampanyası devam ediyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na gönderilmek üzere toplanan imzalarla atılan işçilerin geri alınması ve sendika hakkının tanınması talep ediliyor.

M. Kemalpaşa maden işçileri eylem yaptı

Bursa'nın Mustafakemalpaşa İlçesi'nde bulunan Bigadiç Bor İşletme Müdürlüğü Kestelek Açık İşletme ve Konsantratör Birimi'nde üretime ara verildi. İş akitlerine son verilen yaklaşık 150 işçi tesis önünde yürüyüş yaparak tepkilerini dile getirdiler.

Tazminatlarının ödenmemesi için işten çıkartıldıklarını söyleyen işçiler, kendilerine sahip çıkılmasını istediler.

Tesis önünde toplanan işçiler idare binasına kadar yürüdüler. Benzer uygulamanın her yıl yaşandığını açıklayan işçiler, "Bir yıl dolmadan sözleşmemizi iptal ediyorlar. Gerekçe olarak işletmede yeterli bor madenin olmaması gösteriliyor. Amaçları bizlere tazminat vermemek. Daha sonra tekrar işe alırlar. Devletin bizlere sahip çıkmasını, sosyal haklarımızı korumasını istiyoruz" dediler. Bu sırada kendileriyle konuşmak isteyen işletme memurunu, alkış tutarak konuşturmadılar.

Kış ayında işsiz kaldıklarını söyleyen işçiler, daha sonra tesis yöneticileriyle görüşmek için bir heyet oluşturdu. Yapılan görüşmelerden sonra işçilerin bir ay sonra tekrar işbaşı yaptırılacağı söylendi.

8 işçinin ölümü hakkında hala dava açılmadı

Geçtiğimiz yıl 7 Ocak'ta Zonguldak-Kozlu'da yaşanan iş cinayetinde 8 madenci hayatını kaybetmişti. Maden Şehitleri Aileleri Dayanışma Derneği'nin Zonguldak Şubesi'nde örgütlenen aileler, katliamın üzerinden bir yıl geçmesine rağmen sorumlular hakkında dava açılmamasına tepki gösterdiler.

Hayatını kaybeden işçilerden Köksal Kadioğlu'nun eşi Remziye Kadioğlu, katliamın yıldönümünde eşinin mezarı başında sorumluların hala cezalandırılmamasına tepki göstererek; *"Kazayla ilgili sorumlu olanların cezasını bulmasını istiyorum. İhmal ve kusuru olanların cezalarını çekmesini istiyorum. Ama çok geç kalındı. Suçu bizim işçilerimize atmaya çalışıyorlar. Ocakta onları kusurlu buluyorlar"* dedi.

Yüksel Koca'nın eşi Arife Koca da tepkisini *"...adalet bir an önce yerini bulsun. Biz son nefesimize kadar bu işin peşini bırakmayacağız"* sözleriyle dile getirdi.

Maden Şehitleri Aileleri Dayanışma Derneği Şube Başkanı Ayhan Gökğöz ise soruşturmayı takip ettiklerini, dava açıldığında müdahil olarak davaya katılma isteminde bulunduklarını dile getirdi.

Yine işçiye kusurlu buldular

Olayla ilgilenen Cumhuriyet Savcısı, Bülent Ecevit Üniversitesi'nin hazırladığı ilk bilirkişi raporunu yeterli bulmamış ve ODTÜ'den de rapor hazırlamasını talep etmişti. ODTÜ'den bilirkişilerin hazırlayıp savcılığa gönderdiği raporda ise işçilerden Ahmet Şeker'in kusurlu olduğu söylenmişti. Raporda asli kusurlu taşeron firma Star İnşaat Ticaret A.Ş. olmuştu. Ayrıca TTK da bazı ihmalleri nedeniyle kusurlu görülmüştü.

Kaçak madencilik ve taşeron sistemi can alıyor

7 Ocak'ta, Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Kozlu Müessese Müdürlüğü maden ocağında yerin 630 metre altında meydana gelen ani metan gazı püskürmesinde, taşeron firmada çalışan 5 işçi açığa çıkan gazdan zehirlenmiş 3 işçi de göçük altında kalarak hayatını kaybetmişti.

Madenlerde taşeron ve kaçak madencilik faaliyetleri ise sürüyor. Devletin taşeronu teşvik etmesi, kaçak madenlere ise göz yumması sonucu neredeyse her hafta madenlerden iş cinayeti haberleri gelmeye devam ediyor.

Bakanın iftihar tablosu:

100 işçiden 7'si hayatını kaybediyor!

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, iş cinayetlerine dair 'iyi' tabloyu sundu. Hangi veri kaynağına dayandığı şaibeli olan bu tablo bile iş cinayetlerindeki yoğunluğu gösteriyor.

Sermaye hükümeti işçi sağlığı ve işçi güvenliği önlemlerini hiçe sayan uygulamalara imza atarken 100 işçiden 7'sinin hayatını kaybetmesini "iyi tablo" diye sunma pişkinliğini de gösterebiliyor.

"İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası, iş kazasında bildirim zorunluluğunu getirdi" diyerek önemli bir değişim yapılmış gibi davranan Çelik, taşeron sisteminin neden olduğu iş cinayetlerini, kaçak madencilğin neden

olduğu katliamları yok sayıyor. 2013 yılında en az 1233 işçinin yaşamını yitirmiş olduğu gerçeği orta yerde duruyorken bakanın açıklaması bir anlam taşıyor.

Daha önce 100 işçiden 17 işçinin hayatını kaybettiğini, oranın düştüğünü savunan Çelik, iş cinayetlerini örtbas eden düzenin yalanlarını tekrarlıyor. Tarım işçilerinin yollarda hayatını kaybetmesini "trafik kazası" sayan, Göçük altında kalan madencileri aylarca çıkarmadığı halde öldü saymayan bu düzen 100'de 7 gibi çok yüksek oranı iftiharla sunuyor! Bu oran Avrupa'nın birinci, dünyadaysa üçüncü en yüksek orana karşılık geliyor.

Adalet nöbeti sürüyor

5 Ocak'ta Galatasaray Lisesi önünde yapılan 25. Adalet Nöbeti'nde aileler iş cinayetine kurban giden yakınlarının resimlerini yere serdiler ve "Kaza değil cinayet -Vicdanınız yok mu?" yazılı pankartlarını açtılar.

"Geç gelen adalet adalet değildir" diyen işçi aileleri adına basın açıklamasını İdris Çabuk okudu. Çabuk, 2013 yılında en az 1233 işçinin, Aralık ayında ise 112 işçinin iş cinayetine kurban gittiğini söyleyerek Çalışma Bakanı'nın iş cinayetleri konusunda yaptığı açıklamaları teşhir etti.

Çabuk "Türkiye, iş cinayetlerinde Avrupa 1.'liğini, Hindistan ve Rusya'dan sonra dünya 3.'lüğünü istikrarlı bir şekilde sürdürüyor" açıklamasını yaptı.

Çabuk basın açıklamasının devamında mahkemeler hakkında bilgi vererek iş cinayetlerinin üzerinin örtülmeye çalışıldığını belirtti.

Basın açıklamasının ardından, bu ayki nöbetin gazetecisi Mirgün Cabas ailelerle röportaj gerçekleştirdi. Geçtiğimiz aylarda Esenyurt'ta iş cinayetine kurban giden Eren Eroğlu'nun babası Erdinç Eroğlu, savcılık soruşturmasının kendilerini hayal kırıklığına uğrattığını, olayın üzerinin örtülmeye çalışıldığını dile getirdi.

Eroğlu'nun ardından Davutpaşa, Esenyurt ve Ostim'deki iş cinayetlerinde yakınlarını kaybeden aileler Cabas'a devam eden mahkemeler hakkında bilgi verdiler. Avukat Erbay Yucak ise mahkemelere olaya hakim olmayan bilirkişilerin atandığını, mahkemelerde birçok problem olduğunu kaydetti.

Bayram Otel'de abisini kaybeden Sinem Emir ise devletin iş cinayetleriyle ilgili yalan söylediğini ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sınıf devrimcilerinden mücadele çağrısı

Sınıf devrimcileri yolsuzluklar ve hak gaspları karşısında yürüttükleri etkinlik ve faaliyetlerle mücadele çağrısını yükseltiyorlar.

İzmir’de sınıf devrimcileri yolsuzluğa, yağmaya, talana karşı mücadeleyi yükseltmeye devam ediyor. Ortaya saçılan çürümüşlüğü teşhir etmek, devrim ve sosyalizm çağrısını emekçilere taşımak için “Bu pisliği devrim temizler! / BDSP” şiarlı afişler Bayraklı ve Çiğli hattı boyunca yoğun şekilde kullanıldı.

Ayrıca Buca’da “Gezi tutsaklarına özgürlük” şiarlı çalışma sistematik olarak devam ediyor. 4 Ocak’ta, Şirinyer Tansaş önünde imza standı açıldı. Sesli ajitasyon emekçiler tarafından alkışlanırken, işçi ve emekçilerle sohbetler gerçekleştirildi.

5 Ocak gününde ise Güzeltepe Mahallesi’nde işçi ve emekçilere *Kızıl Bayrak* gazetesi ulaştıran sınıf devrimcileri bir yandan da Gezi tutsakları için imza istedi.

Küçükçekmece’de Sefaköy İşçi Kültür Evi’nde işçi

ve emekçilere yönelik hak gasplarının son hızla devam ettiği bugünlerde, iş yaşamında sahip olunan yasal haklar konusunda bilgilendirme paneli yapıldı.

ÇHD Çalışma Yaşamı Komisyonu üyesi bir avukatın da katıldığı panelde işyerlerinde karşılaşılabilecek sorunlar üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Esnek çalışma, sigortasız çalışma, iş kazaları, kıdem tazminatları üzerine çeşitli sorularla devam eden panelde, işçilerin yasal haklarını dahi mücadeleyle kazanabildikleri, yasal haklarını fiili-meşru mücadele içerisinde birer olanağa çevirebilecekleri vurgulandı.

Panel çevredeki sanayi siteleri ve fabrikalarda faaliyetlerin planlanacağı bir başka etkinlik yapılması kararı ile bitirildi.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece-İzmir

“Bu bina çürük!”

Devlet kendini güçlü ve sağlam göstermeye çalışıyor ancak bunun önüne geçemiyor. Son yaşanan olaylarda da bunu gördük.

Ben bu süreçte bu ülkenin yönetim merkezinin ABD olduğunu gördüm. Aslında ülkemiz işgal altında. İşgal deyince akla silah, kurşun gelir ama ülkemizde bu olmasa da işgal altında olmadığımız anlamına gelmez. Sonuçta Amerika her istediğini yaptırabiliyor. Devlet Amerika’dan izin almadan bir şey yapamıyor.

CHP Amerika’yı ziyaret ediyor. Orada önüne konulanları gelip bir bir yapıyor. Daha düne kadar aralarından su sızmayan AKP’yi Amerika artık istemiyor. Bunun ardından düğmeye basılıyor. Hepsinin pislikleri ortaya çıkıyor.

Ancak bu süreç kısır bir kutuplaşmayı doğurdu. Bence AKP’nin ve CHP’nin birbirinden farkı yok. Bence ikisi de Amerikancı. Cami çıkışlarında “Katil Amerika” diye bağırın Tayyip şimdi Ortadoğu’da kendi din kardeşlerini öldürüyor. Bu Müslümanlık mı?

Çalıştığım fabrikada da bu gündem konuşulmuyor değil. Ancak tüm yayılan pisliğe rağmen hala da AKP’yi savunan bir kitle var. Bunda AKP’yi eleştiren işçilerin AKP yerine CHP’yi koymasının da bir etkisi var. Bu işçilere göre AKP kötü olsa bile CHP ondan daha kötü.

Bence asıl sorun sorunların ortaya konulması değil, ona bulunan çözüm yolunda.

Çorlu’dan bir tekstil işçisi

Yeni yönetimden yeni yıl armağanı: İşten çıkarma

Hava-İş Sendikası’nın 27. Genel Kurulu’nda “THY’de iş barışı getireceğiz” diyerek yönetime gelen Ali Kemal Tatlıbal, ilk iş olarak grevi sonlandırmıştı. THY ile sendika arasında yapılan anlaşmanın detayları işçilere dahi söylenmemişti.

AKP’li olduğu bilinen yeni yönetim, şimdi de sendika çalışanlarının işine son verdi. sendika genel merkezinde 6, Adana temsilciliğinde 2 olmak üzere, toplam 8 sendika çalışanı işten çıkarıldı.

Sendika yöneticileri işçilere, işten çıkarmaların “sendika harcamalarında tasarruf edileceği” gerekçesi ile yapıldığını söyledi. Ancak, tasarruf gerekçesiyle sendika çalışanlarının işine son veren yönetimin, yandaş kadrolarını yüksek ücretlerle sendikada işe başlattığı ifade ediliyor.

Öte yandan, daha önce sendikanın avukatlık işlerini sürdüren hukukçular grubu, yeni yönetimle çalışmayı reddederek görevi bıraktı. Yeni yönetim ise yandaş avukatlar grubu ile anlaşarak çalışmaya başladı.

Yolsuzluğa karşı insanca yaşam talebi

Sarıgazi

Sarıgazi Dayanışması, açığa çıkan yolsuzlukları protesto ederken sefalet ücretlerine de dikkat çekerek insanca yaşam talebini yükseltti.

Zamma, zulme ve yolsuzluğa karşı mücadeleyi büyütme şiarı ile örgütlenen eylemde Vatan İlköğretim Okulu’nun önünde başlayarak Sarıgazi Meydanı’na kadar yürüyüş yapıldı. Meydana gelindiğinde yolsuzluğu konu alan bir tiyatro gösterimi gerçekleştirildi. Sokak tiyatrosunun ardından basın açıklaması okundu. Eylemin ardından bir grup kitle Sarıgazi Kaymakamlığı’nın önünde duran polisle çatıştı.

Bursa

Bursa’da hırsızlara, haramilere karşı eyleme gelen emekçiler, 3 Ocak’ta Setbaşı’nda toplandı. Buradan Heykel’e coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Heykel’de yapılan basın açıklamasında “Bizler emek ve demokrasi güçleri olarak, yolsuzluklardan, yoksulluktan arınmış bir ülke isteyen yurttaşlar olarak diyoruz ki, üç bakanın istifa etmesi yetmez. Soruşturmanın selameti, sorumluların açığa çıkartılması ve yargılanması için hükümet istifa etmelidir. Bizler taleplerimiz gerçekleşinceye kadar alanlarda olmaya devam edeceğiz” denildi.

Eyleme aralarında BDSP’nin de bulunduğu birçok devrimci ve ilerici kurum destek verdi. BDSP’liler eylemde “Bu pisliği devrim temizler!” yazılı dövizleri taşıdılar.

“Bürokratik-icazetçi sendikal çizgiyi aşmak için taban inisiyatiflerini yaratalım!”

Devrimci temellerde y KESK genel

D- “Çözüm” aldatmacası, “barış” çizgisi ve KESK

Son üç yıllık döneme siyasal cephede damga vuran olgulardan bir diğeri ise AKP iktidarının Kürt hareketini tasfiye amacıyla gündeme getirdiği “açılım” projelerinin, “çözüm” adı altında boyutlandırılması oldu. ABD emperyalizminin ve onunla göbekten bağlı AKP iktidarının bölgesel çıkarları üzerinden gündemleştirdiği “çözüm” aldatmacasını, reformist Kürt hareketi ise “barış” süreci olarak tanımladı. Solun büyük bir bölümünün de “barış” çizgisine boylu boyunca yedeklendiği bu dönem yaşanan gelişmeler, özünde bu çizginin çözüm üretmek şöyle dursun, Kürt emekçilerinin “anayasalcı” hayallerle oyalanmasına hizmet ettiğini tüm açıklığıyla ortaya koydu. Haziran Direnişi karşısında gösterilen tutum kaynağını tam da düzen içi çözüm arayışının bir yansıması olan bu çizgiden alıyordu. Kapitalist düzen içerisinde sınırlı reformların ötesinde Kürt sorununda gerçek bir çözüm sağlanamayacağı, düzen ile girilen ilişkilerin bu sorunu çözmek bir yana onu daha karmaşık ve çözümsüz bir rotaya sokacağı açıktır. Sermayenin sınıf iktidarının bugünkü temsilcisi olan AKP iktidarı, bir yandan Kürt halkını oyalarken, öte yandan da sınıfsal tercihlerine uygun olarak dinsel gericiliği beslemekte ve Barzani gibi işbirlikçilerle kurduğu ilişkileri geliştirerek sermayenin sınıf iktidarını pekiştirmeyi, böylece Kürt hareketini de ehlileştirmeyi ve etkisizleştirmeyi amaçlamaktadır. Bugün Kürt hareketinin temsilcileri AKP’yi bir “özel savaş hükümeti” olarak nitelendirebiliyorlarsa, bu tümüyle bu gerçekliğin artık yadsınamaz biçimde su yüzüne çıkmış olması nedeniyle.

Burada bu vesileyle bir konuya daha açıklık getirmekte yarar var. Sendikalarımızda, “barış” çizgisini doğru bulmayan ve bunu “düzen içi” bir çözüm arayışı olarak niteleyen devrimci kesimler, “savaşın sürmesini” istemekle ve “akan kanın durmasını” istememekle suçlanmışlar, bu türden suçlamaları yapanlar bu söylemleri “barış” çizgisinin duygusal zemini olarak kullanmışlardır. Oysa söz konusu edilen “kısır ve çözümsüz” çatışmanın sürdürülmesi değildir. Bu yanıyla bakıldığında denilebilir ki, çatışmalı ortamın bir ölçüde hafiflemesi bile toplumdaki şovenist histerinin etkisinin kırılmasında rol oynamış, sosyal mücadelelerin gelişmesine uygun bir atmosfer yaratmış ve Haziran Direnişi de bu atmosferde şekillenmiştir. Sorun “kısır ve çözümsüz” çatışmanın sürdürülmesi değil, “barış” çizgisinin işçi ve emekçilerle sosyal bir kaynaşma ve devrimci bir mücadele çizgisinde buluşma yönünde değil, düzenle girilen ilişkiler temelinde bir stratejiyi içermesindedir. Bu ikincisi, sorunu çözmek bir yana, onu süründürmekten ve daha da çözümsüz bir hale

sokmaktan, çözümsüzlüğün derinleşmesi ölçüsünde de etnik milliyetçiliğin ve şovenist histerinin yeniden canlanmasından başka bir sonuç üretmeyecektir.

Kürt sorunu gerçek ve kalıcı çözümünü ancak Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle sosyal-sınıfsal mücadele zemininde buluşarak, tüm milliyetlerden işçi sınıfının devrimci iktidar mücadelesi içerisinde bulabilir. Kürt sorunu kadar, diğer etnik ve mezhepsel sorunların çözümü de ancak işçi sınıfının devrimci iktidarı altında gerçekleşebilir. Kürt emekçilerinin yapması gereken kaderini tüm milliyetlerden Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle birleştirmek, Türk sermaye sınıfı ve onun iktidarıyla olduğu kadar Kürt burjuvazisi ile de yollarını ayırmak olmalıdır. Bu, ulusal her türlü baskının ortadan kaldırılmasının, “ayrılma” hakkının güvenceye alınması da dahil, ulusların eşit, özgür ve gönüllü birliğinin sağlanabilmesinin, zahmetli ama yegane yoludur.

Bu dönemde KESK içerisinde, Akil İnsanlar Komisyonu’nda KESK Genel Başkanı Lami Özgen’in yer alması tartışma konusu olmuştur. Öyle ki, ulusalcı kimi çevreler Özgen’in komisyonda yer almasını bahane ederek KESK’i yıpratmaya, kimi yerlerde ise istifalara yönelmişlerdir. Bu dönemde TC’nin resmi tarih teziyle aynı yerde buluşan Sendikal Birlik grubu yapmış olduğu açıklama ile Lami Özgen’in Akil İnsanlar Komisyonu’na katılmasını ve katılma şeklini, kendisi için bir fırsata dönüştürme çabası içerisine girmiş, “*ya komisyondan çekil ya da konfederasyon başkanlığından istifa et*” çağrısı yapmıştır. Ne var ki, tepkiler ulusalcı çevrelerle sınırlı kalmamış, “barış” çizgisini boylu boyunca destekleyen kimi reformist gruplar tarafından da tartışma konusu edilmiştir.

Kuşkusuz Lami Özgen’in bu komisyona katılmasını ve KESK içerisinde tartışılan bu yönde bir eylemde

bulunmasını doğru bulmuyoruz. Ancak “barış” çizgisini boylu boyunca destekleyenlerin, bu çizginin doğal sonucu olan bir durumu tartışma konusu etmesini manidar buluyoruz. Türkiye sol hareketi, eğer Kürt halkının eşitlik ve özgürlük mücadelesine katkı sunacaksa, bir yandan AKP’nin “çözüm” politikasının gerçek niyetlerini ortaya koymaya ve “barış” çizgisinin yanlışlığını anlatmaya çalışması, ama öte yandan da on yıllardır devlet eliyle yürütülen asimilasyoncu politikaların emekçilerde yarattığı şoven önyargıları kırma yönünde çaba harcaması ve Kürt halkının demokratik taleplerini birer mücadele konusu haline getirmesi gerekir.

E- “Başörtüsü” sorunu, dinsel gericiliğe karşı mücadele, kılık kıyafet yönetmeliği ve KESK

Geçtiğimiz dönem içerisinde KESK’in “sınıfta kaldığı” konulardan bir diğeri de “kılık kıyafet yönetmeliği ve başörtüsü” sorunu olmuştur. “Başörtüsü” konusunda resmi açıklamalara yansımamış olsa da ikili bir tutum gelişmiş, bu ikili tutum en nihayetinde KESK’i ve Eğitim-Sen dışındaki sendikaları tutumsuzluğa sürüklemiştir. KESK’i tutumsuzluğa sürükleyen bakış açılarından ilki “dinsel sembollere karşıtlık” temelinde özünde “başörtüsü” karşıtlığını içeren ve “laiklik” savunusunu buradan kuran tutum olurken, ikincisi ise başörtüsünü bir “özgürlük” olarak algılayan tutum olmuştur.

Memur-Sen’in “kılık kıyafet serbestliği” söylemi arkasına gizlediği “başörtüsüne özgürlük” kampanyaları düzenlediği dönemde Eğitim-Sen ve KESK “dinsel sembollere karşıtlık” üzerinden bir çizgi belirlemiş, bunun pratikteki karşılığı ise Eğitim-Sen’in

yenilenme ihtiyacı ve kurulları / 2

“eşofmanlı eylem”i olmuştur. AKP’nin sahte “demokrasi paketi”nden ise “başörtüsü serbestliği” çıkmış ve ilgili dönemde yayınladığımız bir değerlendirmede şunları söylemiştik:

“İşçi ve emekçilerin dinsel inançlarını, iktidar gücü olmanın manivelası olarak değerlendiren AKP iktidarı, 12 yıllık iktidar dönemi boyunca sürdürdüğü “başörtüsü” meselesini nihayet bir sonuca bağlamış görünüyor. Kemalist rejimin dinsel gericiliğin hizmetine sunduğu başörtüsü yasakları, böylece ortadan kaldırılmış olmakla kalmıyor, AKP iktidarının 28 Şubatçılarla girmiş olduğu dalaşa, rövanşı almış olmasının gücünü de yansıtıyor. Başörtüsü sorunu, rejimin iç iktidar dalaşının bir ürünü olarak, “inanç özgürlüğü” kavramının sınırlarını aşan siyasal bir sorun haline gelmiş, “laik/anti-laik” eksenli burjuvazinin iç dalaşının sembollerinden biri olmuştur. Bugün bu hamle ile AKP iktidarı, hem zaferini (!) teyit etmiş, hem de önümüzdeki seçim dönemlerine dönük güçlü bir yatırım yapmış oluyor.”

(‘Başörtüsü, dinsel gericilik ve sosyalist tutum-Alper SUAT’, Sosyalist Kamu Emekçileri broşürü, Ekim 2013, İşçi Bülteni Özel Sayı: 1046)

“Başörtüsü meselesini ‘özgürlük’ sorunu olarak tartışan AKP’nin, sahte demokratikleşme paketinde göstermelik düzenlemeleri bir yana bırakırsak, beklendiği gibi ‘inanç özgürlüğü’ne dönük hiçbir düzenlemesi bulunmuyor. Aleviler’in talepleri görmezden gelinirken, Kürt sorunu gibi diğer temel sorunlarda da göstermelik adımların ötesine geçen düzenlemeler yer almıyor. Kısacası AKP’nin ‘özgürlük’ algısı iktidarını pekiştirme niyet ve tutumundan ötesine geçmiyor. Bu ise AKP’nin başörtüsü sorununu ‘inanç özgürlüğü’ çerçevesinde değil, dinsel gericiliğin siyasal amaçlarıyla örtüşen bir noktadan ele aldığını gösteriyor. Zorunlu din dersleri, Diyanet İşleri Başkanlığı, Alevi mezhebinin yok sayılması vb. yerli yerinde duruyor. Kuşkusuz AKP’nin zorunlu din derslerini kaldırması, devlet eliyle din eğitimi verilmesine son verilmesi gibi adımları atmayacağı, sadece AKP’nin değil, burjuvazinin sahte ‘laik’ kesimlerinin dahi buna yanaşamayacağı ve din gibi toplumu uyuşturmada kullanılan temel bir araçtan vazgeçemeyecekleri biliniyor.” (agy.)

“KESK’in Memur-Sen’in “kılık-kıyafet serbestliği” arkasına gizlediği “başörtüsüne özgürlük” kampanyası karşısında yapması gereken, “başörtüsü” üzerinden emekçilerin ayrışmasına hizmet edecek bir tutum geliştirmek değil, eksiksiz bir laikliği, kılık-kıyafet serbestliğini, din ve inanç özgürlüğünü savunmak, pratikte de buna uygun bir mücadele biçimi geliştirmek olmalıdır. Aksi bir durumda emekçileri parçalayan bir algının içerisine düşülür ki, KESK’in yaptığı tam da budur.” (agy.)

“Kuşkusuz dinsel gericiliğe karşı mücadele devrimci sınıf mücadelesinin temel görevlerinden biridir ve sol-sosyalist hareket bir an olsun bu mücadeleden geri duramaz. Ne var ki, temel sorun dinsel gericiliğe karşı mücadelede izlenecek çizgi ile ilgilidir. Bu mücadelede sol hareket ve KESK, düzenin iç iktidar dalaşının bir parçası olarak gündeme gelmiş bir mesele üzerinden, kitlelerin düzen güçleri arkasında yedeklenmesi sonucunu doğuracak bir tutumdan özenle kaçınmak zorundadır. Kılık-kıyafet meselesi gündeme geldiğinde

“başörtüsü karşıtlığı”nı eksen alan bir çizgi, gerisin geri emekçi kitlelerin bu dar eksenle kutuplaşmasına hizmet edecektir. Sınıf mücadelesinin katı gerçekleri içerisinde bir mücadeleye atılmadan emekçi kitlelerin

dinsel yargı ve inançlarından beslenen başörtüsü tutsaklığının biçimsel olarak belirlenen yasaklarla aşılamayacağı, tam tersine bu türden yasakların gericiliği besleyip kışkırtan ve emekçileri de böylece dinsel-mezhepsel bölünmeye iten bir silaha döndüğü açıktır.” (agy.)

“Gerçek bir laiklik inanç özgürlüğü dışında düşünülemeyeceği gibi, kılık-kıyafet serbestliği de “dinsel sembollerin yasaklanması” gibi bir bakışla savunulamaz. Devlet tarafından dinsel sembollerin kullanılması ile emekçilerin inançlarının gereği olarak gördükleri yaşam tarzı arasında ayırım yapamayan bir algılayış, inanç sisteminin etkisi altındaki geniş yığınların düzen içi iktidar dalaşında dinsel gericiliğe sığınmasını kolaylaştırır. Başörtüsü yasağının gerisindeki sınıfsal ilişkileri görmekten ve teşhir etmekten uzak olan bu anlayışın, emekçi kitlelerin dinsel gericiliğin etkisinden sıyrılması yönünde de hiçbir olumlu katkısı olmayacaktır.

İnanç özgürlüğü ve laiklik kavramları devletin din ile bağlarının tümüyle kopartılması, somut planda ise Diyanet İşleri ve zorunlu din derslerinin kaldırılması, din temelli eğitim veren kurumların devletle ilişkisinin kopartılması vb. gibi güncel talepleri içermek zorundadır. Bunun gündemdeki başörtüsü tartışmalarıyla ilişkisi ise kılık-kıyafet yönetmeliklerinin tümüyle kaldırılarak tam bir serbestlik tanınması ekseninde kurulmalıdır. Bu aynı zamanda AKP’nin ‘başörtüsü’ ile sınırlı sahte özgürlük anlayışının da pratik bir teşhirini sağlayacaktır.” (agy.)

Kılık kıyafet yönetmeliğinin değiştirilerek “başörtüsü serbestliği” sınırlı düzenlemeler sonrasında ise KESK ve bağlı sendikalar (Eğitim-Sen hariç) tam bir suskunluğa bürünmüştür. Dinsel gericiliğin toplum yaşamının tüm alanlarına kaba müdahalelerde

Yapılması gereken “başörtüsü karşıtlığı ya da savunuculuğu” üzerinden değil, tam bir kılık kıyafet serbestliği ve inanç özgürlüğü ekseninde AKP’nin toplum yaşamına dönük kaba müdahalelerini de teşhir eden bir noktadan tutum geliştirmek olmalıydı. Eğitim-Sen’in çağrısıyla pasif bir biçimde bugün de devam eden süresiz “özgür giyim kuşam” eylemi büyütülmeli, inanç özgürlüğü ve kılık kıyafet serbestliği talepleriyle yaygınlaştırılmalıydı.

bulunduğu, bu kaba müdahalelerin geniş yığınlarda tepkilere yol açtığı ve bu tepkilerin Haziran Direnişi'nde önemli bir yer tuttuğu bir dönemde, AKP'nin ve dinsel gericiğin din istismarcılığını ve sahte özgürlükçülüğünü teşhir edebilmenin önemli bir olanağı da böylece tüketilmiş oldu. "Başörtüsü karışıklığı" ve başörtüsünü özgürlük olarak gören iki yanlı düşüncenin bunda önemli bir yer tuttuğunu söylemek ise bir gerçeği ifade etmek olacaktır. Oysa yapılması gereken "başörtüsü karışıklığı ya da savunuculuğu" üzerinden değil, tam bir kılık kıyafet serbestliği ve inanç özgürlüğü ekseninde AKP'nin toplum yaşamına dönük kaba müdahalelerini de teşhir eden bir noktadan tutum geliştirmek olmalıydı. Eğitim-Sen'in çağrısıyla pasif bir biçimde bugün de devam eden süresiz "özgür giyim kuşam" eylemi büyütülmeli, "özgür yaşam istiyoruz" başlığı altında inanç özgürlüğü ve kılık kıyafet serbestliği talepleriyle yaygınlaştırılmalıydı. KESK ve bağlı sendikalar bu yönde yapmış olduğumuz çağrılar da görmezden gelmiştir. 1 Kasım tarihinde yapmış olduğumuz çağrıda şu ifadelerle yer vermiştik:

"Eğitim-Sen ve KESK başta olmak üzere, bağlı sendikalar, sendika şubeleri ve öncü kamu emekçileri 'özgür kıyafet' eylemini sahiplenmekle yükümlüdürler. Bütçe döneminden de yararlanarak eylemi, kamu emekçilerinin güncel talepleriyle birleştirerek büyüten bir süreç olarak örgütlemek için harekete geçmelidirler. Bu aynı zamanda, AKP'nin sahte özgürlükçülüğünün ve kamu emekçilerini yok sayan tutumunun teşhir edilmesinin, emekçilerin sınıfsal talepler etrafında buluşturulmasının da olanağı olarak değerlendirilmelidir." (Kızıl Bayrak, Sayı: 2013/43)

F- Kadın sorunu ve KESK

Kadın sorunu, KESK'e hakim anlayışların özünden ve sınıfsal ilişkilerden kopardıkları konulardan biri olagelmıştır. Kadın sorununu feminist bir bakış açısıyla yorumlayanlar, kadın emekçilerin mücadelesini cinsiyet mücadelesi derekesine düşürmüşler ve sınıfsal zemininden koparmışlardır. KESK'e hakim feminist anlayışlar erkek emekçiyi, emekçi kadınların mücadelesinin bir parçası olarak görmedikleri gibi kadın emekçiyi de "emekçi" kimliğinden kopartarak salt bir "kadın" olarak görmektedirler. Böylece yalnızca erkek emekçileri kadın sorunu konusunda duyarsızlaştırmakla kalmamakta, kadın emekçiyi de en yakın müttefikinden mahrum bıraktığı ölçüde sendikal-sınıfsal mücadelede ileri çıkmasının koşullarını ortadan

kaldırmaktadırlar. Bu feminist anlayışlar 8 Mart'a yüklenen "emekçi" ibaresinden dahi rahatsız olmakta, 8 Mart'larda kadın emekçilere "hizmet üretmeme" çağrıları yapmaktadırlar. Bu çağrılara ise bir avuç kadro dışında uyan olmamakta, 8 Mart, kamu emekçilerinin sınıfsal taleplerini, kadınların cinsiyet eşitsizliği ve erkek egemenliğine karşı talepleriyle birleştiren bir noktadan sınıfsal bir mücadele günü olarak görülmemekte, "kadın dayanışma günü"ne indirgenmektedir.

"Bir emek örgütü olan KESK'te de, KESK'e hakim siyasal anlayışların evrimi ile birlikte, emekçi kadın mücadelesi kadın mücadelesine, kadın-erkek kamu emekçilerinin birleşik mücadelesi yerini 'kadınların örgütlü mücadelesi'ne bırakmıştır. Bu evrim, kadın kamu emekçilerinin bir sınıfın parçası olarak örgütlü mücadeleye daha ileriden katılma çabasını, kadın emekçilerin cinsiyet eşitsizliğine ve erkek egemenliğine karşı mücadele zeminine daraltmıştır. Kadın kamu emekçilerinin sorunlarının bir kısmını ifade eden cins eşitsizliği temelindeki mücadelenin yönü de, sistemin temellerine değil, erkeğe doğru çevrilmektedir. Böylelikle kadın emekçilerin bilinçleri bulandırılmakta, kadın kamu emekçilerinin vermesi gereken mücadele salt cinsiyet temelli sorunlarına sıkıştırılmakta, aynı zamanda kadın-erkek kamu emekçilerinin birleşik mücadelesi zedelenmektedir." ("Kadın sorunu, KESK ve feminizm", Kızıl Bayrak, Sayı 2013/05)

"KESK kadın örgütlenmesi (Kadın Meclisi, Kadın Sekreterlikleri ve Kadın Komisyonları) kadın mücadelesini diğer tüm mücadele alanlarından kopararak kendi içine hapsedmektedir. Kadın emekçileri ilgilendiren sorunlar ve talepler, KESK'in örgütlülüğünün dışında ele alındığı gibi, kadın emekçilerin ufku da salt kadın olmaktan kaynaklı sorunlara daraltılmaktadır." (agy.)

G- Kökleşen sendikal bürokrasi

KESK'te ve bağlı sendikalarda, icazetçi-reformist çizginin yıllar içerisinde kökleştirdiği bir başka olgu ise

sendikal bürokrasi olmuştur. Sendikal bürokrasi yalnızca sendikalarda değil, sendikal grupların kendi içinde de yerleşik bir durum kazanmıştır. "İki senden üç benden" aritmetiğine dayanan yönetim pazarlıkları tam da bu eksene oturmaktadır. Sendikalardaki ilişkiler çeşitli gruplar arasındaki ilişkiler olarak algılanmakta, sendikaların kadro ve öncü üyelerinin "nesne" durumuna düşürüldüğü süreçler yaşatılmaktadır.

Kendi grupsal varlığını kamu emekçileri hareketinin ve sınıf mücadelesinin ihtiyaçları dışında gören ve delegeleri birer "sayı" olarak algılayan bu anlayışların, sendikalarımızı kökleşmiş bir bürokrasiye boğmuş olmaları da işin doğası gereğidir. Bürokratik bakış açısının doğal sonucu ise genel kurulların dahi grupların temsilcileri arasında yürütülen ilişkilerle şekillendirilmesi olmaktadır. Oysa genel kurullar bir sendikanın en yetkili karar organıdır. Genel kurulları sendikaların organları dışında tartışan ve kadroları bu sürecin "eklentisi" durumuna düşüren bürokratik bakış açısı, gündelik sendikal çalışmada ise karar organlarının da işletilememesi sonucunu doğurmaktadır.

"Sendikalarımızda bürokratik işleyiş tarzı, bir yandan karar alma süreçlerini zorlaştırmakta, öte yandan da alınan kararların hayat bulmasında sınırlayıcı bir rol oynamaktadır. Sendikalarımızın gerçek birer mücadele örgütü olarak yeniden inşa edilmesinin en önemli ayağını, emekçinin işyerlerinden başlayarak karar alma süreçlerine etkin katılımının sağlanması oluşturmaktadır. Bu kapsamda sendikal bürokrasiyi sınırlandıracak tedbirler alınmalı, sendikalarımız bürokratik yapı ve işleyişten arındırılmalıdır. Sendikalarda karar alma süreçleri kadar, örgütlenme, basın yayın, eğitim gibi faaliyet alanları da sendika yöneticilerine bırakılan alanlar olmaktan çıkartılmalıdır." ("KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri" broşürü, Kasım 2010)

İCAZETÇİ-BÜROKRATİK ÇİZGİYİ AŞMAK İÇİN TABAN İNİSİYATİFLERİNİ YARATALIM

Son üç yıllık dönem kamu emekçileri hareketi açısından kaybedilen bir dönem olmuştur ve denilebilir ki KESK, hemen her gündemde "sınıfta" kalmıştır. KESK'e hakim anlayışların izledikleri icazetçi-bürokratik çizgi, kamu emekçileri hareketini güçten düşürmekte, kamu emekçilerinin KESK'e duyduğu güvensizliğin büyümesine, kadroların mücadeleye olan inancının ve işyeri örgütlülüklerinin zayıflamasına neden olmaktadır. Kamu emekçilerini ısrarlı ve soluklu bir mücadele programı etrafında talepleri doğrultusunda örgütlemekten uzak, hak alıcı ve fiili-meşru mücadeleyi esas alan bir çizgiye dayanmayan bu icazetçi-bürokratik çizgi aşılmadıkça, kamu emekçileri hareketinin gerilemesi ve KESK'in kitle bağlarının zayıflaması engellenemez.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, icazetçi-bürokratik çizgi ve yapılanmanın aşılması için aşağıda ortaya konulan asgari ilke ve hedefler çerçevesinde, sendika şubelerinden başlamak üzere taban inisiyatiflerinin yaratılmasını, bu ilke ve hedeflerin her

türlü ittifak ilişkisinin temel ekseni olması yönünde mücadele edilmesini zorunlu görüyoruz.

a- Genel Kurullar sürecinin işleyişi

✓ Şube genel kurulu tartışmaları, işyerleri, şube temsilci kurulları ve geniş üye toplantılarında yapılan açık tartışmalar üzerinden yürütülmeli, gruplar arasındaki ilişkiler temelinde “iki senden üç benden” pazarlıklarına dayalı işleyişe son verilmelidir.

✓ Şube genel kurulu tartışmalarının esasını mücadele çizgi ve programı ile sendikaların yapısal sorunları oluşturmali, yönetim kurulu ve üst kurul delegeliklerinin belirlenmesi bu tartışmalarda ortaya çıkan irade üzerinden, açık üye toplantılarında şekillendirilmelidir.

✓ Sendika merkez genel kurulları da benzer bir işleyişle gerçekleştirilmeli, merkez genel kurul öncesinde şubelerde tartışmalar örgütlenmeli, merkez genel kurul tartışmalarının ana ekseni mücadele programının ana hatlarının belirlenmesi ve işleyiş sorunları olmalıdır.

✓ KESK genel kurulu öncesinde mücadele çizgisi-programı ve işleyiş sorunlarının tartışıldığı en az bir gün süren bölge toplantıları örgütlenmelidir.

b- Mücadele çizgisi ve programının ana hatları

✓ Hak alıcı bir nitelik taşımayan, günübürlük ve protestocu eylem ve mücadele anlayışı terk edilmeli, hak almaya odaklı ve grev eksenine oturan bir eylem çizgisi izlenmeli, diğer tüm eylem biçimleri bu eksenle alınmalıdır.

✓ Uzlaşmacı-icazetçi çizgi terk edilmeli, sınıfsal bir perspektifle geniş emekçi yığınların gücünü açığa çıkartacak fiili-meşru mücadele çizgisi esas alınmalıdır.

✓ Sendikalarımızın örgütlü olduğu işyerlerinde taşeron, sözleşmeli, geçici vb. adlar altında çalışan işçi ve emekçiler sendikalarımızda örgütlenmeli, ortak örgütlenme eksen alınmalıdır.

✓ Genel kurullar sonrasında ve her yıl geniş katımlı bölge toplantıları gerçekleştirilerek “program kurultayları” örgütlenmeli, programsız ve stratejik hedeflerden yoksun mücadele alışkanlıkları aşılmalıdır.

✓ Talepleri propaganda etmekle sınırlı ve onları toplu sözleşme pazarlığının konusu olarak gören anlayış terk edilmeli, kamu emekçilerini talepleri doğrultusunda örgütleyen ve toplu sözleşme dönemlerini de temel taleplerin kazanılması yönünde fiili mücadelenin olanağına çeviren bir bakış açısı geliştirilmelidir.

✓ Kamu emekçilerinin örgütlenmesini bölen, düzenin emekçiler içerisindeki örgütlenmesi olarak rol oynayan gerici sendikalar kesintisiz bir biçimde teşhir edilmeli, gerici sendikaların kamu emekçileri üzerindeki etkisinin kırılması yönünde istikrarlı bir çaba içerisine girilmelidir.

✓ 8 Mart “Dünya Emekçi Kadınlar Günü” olarak kutlanmalı, emekçileri cinsiyet temelinde ayırtıran ve emekçi kadınları da “emekçi” kimliğinden koparan feminist algı terk edilmeli, kadının ulusal, sınıfsal ve cinsel sömürüsüne karşı tüm emekçilerin ortak mücadelesini eksen alan sınıfsal bir bakış geliştirilmelidir. 8 Mart, bir kısmı erkek emekçilerin de talebi olan “kreş, doğum izni” gibi sınıfsal talepler ile kadınların kadın kimliğinden ileri gelen cinsiyet temelli talepleri doğrultusunda, kadın ve erkek emekçilerinin mücadele birliğini eksen alan bir mücadele günü olarak ele alınmalıdır.

✓ Kürt halkının “eşitlik, ana dilinde eğitim” gibi demokratik talepleri sahiplenilmeli, emekçilerin mücadele birliğini zedeleyen şoven önyargıların kırılması için kesintisiz bir çaba içerisinde olunmalıdır.

Bürokratizmin aşılması için yapısal değişikliklerin ana hatları

✓ KESK Genel Kurulu’ndan seçilen 50 kişi ile sendika genel başkanları ve KESK MYK üyelerinden oluşan, örgütsel olarak işlevsiz ve bürokratizmin tabanının genişletilmesinden başka birşey olmayan KESK Genel Meclisi, üye sayılarına orantılı olarak sendikaların temsiline dayalı biçimde yeniden yapılandırılmalıdır. Bağlı sendikalardan KESK Genel Meclisi’ne katılacak üyeler, ilgili sendikaların merkezi temsilci kurullarında (ya da merkez genel kurullarında) belirlenmeli ve bu kişiler, sendika ile KESK Genel Meclisi arasındaki ilişkinin örgütsel nitelik kazanması için bağlı oldukları sendikaların Merkez Temsilci Kurulu ve Merkez Yürütme Kurulu toplantılarına katılmakla görevli kılınmalıdırlar. KESK Genel Meclisi üye sayısının belirlenmesinde “kalabalık” olması değil, sendikaların temsiline dayanması ve işlevselliği esas alınmalıdır.

✓ Bölge toplantıları, sendikaların şubelerinin üye sayılarına orantılı olarak şube temsilci kurullarından seçilen üyelerden oluşan ve azami üç aylık periyotlarla toplanan KESK Bölge Meclisleri olarak örgütsel bir forma kavuşturulmalı, KESK’in örgütsel hukukunda yeri olmayan şubeler platformu yapılanmaları bu bölge meclislerinin içerisinde tanımlanmalı, bu meclislerin KESK Genel Meclisi ile ilişkileri yürütmeler arasında doğrudan kurulmalıdır. KESK Bölge Meclislerine katılan üyeler bağlı oldukları şubelerin temsilci kurulları ve yürütme kurullarına katılmakla görevli kılınmalıdırlar.

✓ Eğitim-Sen tüzüğünde yapılan değişikliklerle oluşturulan Eğitim-Sen Genel Meclisi, şubelerden seçilen üyelerden oluşan merkezi temsilci kuruluna dönüştürülmelidir.

✓ Sendikalarda merkezi temsilci kurulları, şubelerde ise şube temsilci kurulları genel kurul sonrası en yetkili karar organları olarak tanımlanmalı, mevcut yönetim kurulları bu kurulların yürütmesine dönüştürülmeli, “görüş ve rapor sunma” biçiminde danışma organı niteliğindeki işleyişe son verilerek “karar önergeleri” esaslı hayata geçirilmelidir.

✓ Bir sendika için yetkili karar organı olan genel

kurulların daha kısa aralıklarla toplanması sağlanmalı ve genel kurul süreleri iki yıla düşürülmelidir.

✓ Hakim anlayışlar “başkanlık” rekabetini “temsil krizi” olarak tanımlamakta ve bu krizin aşılmasına hayati bir önem yüklemektedirler. Bunun için kimileri tarafından “eş başkanlık” sistemi getirilmesi önerilmektedir. Bu, kolektif işleyen bir sendika için yapay bir krizdir ve kalıcı çözümü “başkan” sayısını artırmak değil, “genel başkan ve şube başkanı” nitelemelerini tümüyle kaldırarak, yalnızca yürütme kurulu toplantılarının koordine edilmesinde ve yönetiminde yetkili olmak üzere “yürütme kurulu başkanı” tanımlaması getirmek, tüm yürütme kurulu üyelerinin sendikayı eşit düzeyde temsilini sağlamaktır. Bunun için sekreterliklere dayalı yapılanma tümüyle kaldırılmalı, yürütme kurulu üyeleri eşit düzeyde sendikayı temsil ile yetkili kılınmalıdır. Sendikaların ve KESK’in yürütmesi, ihtiyaçlara bağlı olarak iş bölümü esasına göre kolektif olarak işletilmelidir.

✓ İşyerinde üyelerin katılımı ile işyeri üye meclisleri oluşturulmalı, bu meclislerin tüzükte belirlenecek periyotlarla toplanması hüküm altına alınmalı ve işyeri temsilci kurulları üye meclislerinin işletilmesinden sorumlu tutulmalıdır.

✓ Şube genel kurulları tüm üyelerin katılımıyla doğrudan seçim yöntemi ile yapılmalı, delegelik sistemi kaldırılmalıdır.

✓ Her düzeyde yürütme kurulu üyelerinin sayısı arttırılmalı, profesyonellik sendikaların merkez yürütme kurulları ile sınırlı olmak üzere en fazla üç üye ile sınırlandırılmalıdır.

✓ Sendikalarda çalışan işçilerin temel ücretlerinin en düşük devlet memuru ücretinin altında olamayacağı tüzük hükmü haline getirilmelidir.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, bir kısmı tüzük değişikliklerini gerektiren ve yukarıda ana hatları çizilmiş ilkeler ve mücadele çizgisi etrafında bir irade birliği sağlanması için, tüm öncü kamu emekçileri ve grupları taban inisiyatiflerini yaratmaya çağırıyor, icazetçi-bürokratik çizginin ve dolayısıyla sendikalarımızda yaşanan mevcut gerileme ve tıkanmanın ancak ilkesel ve programatik temellerde irade birliğinin sağlanması ile aşılabileceğine inanıyoruz. Bu inançla, her türlü ilkesiz, delege ve yönetim pazarlıklarına dayalı ilişkilerden uzak duracağımızı ilan ediyor, tüm kamu emekçilerini bu çabaya destek vermeye çağırıyoruz.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Cenevre-2 Konferansı yaklaşıırken çatışmalar şiddetleniyor

Cenevre-2 başarılı olursa, -Göründüğü kadarıyla bu ihtimal çok güçlü değil- Rusya-ABD ikilisinin baskısıyla, Suudi Arabistan'ın cihatçı katillere verdiği destek sınırlanacak. Bu da yıkıcı savaşın bitirilmesi yönünde atılmış bir adım olabilir.

Suriye'deki krizden çıkış yolu bulmak amacıyla gündeme gelen Cenevre-2 Konferansı, özel bir engel çıkarılmazsa eğer, 22 Ocak'ta toplanacak. Konferansın teknik hazırlığını başlatan BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon, sözcüsü aracılığıyla yaptığı açıklamada, katılımcılara davetiye dağıtımının başladığını duyurdu.

Konferansa hazırlık sürecinin başlamasıyla diplomatik alanda hareketlilik artarken, alandaki silahlı çatışmaların da şiddetlendiği gözleniyor. Suriye Arap ordusu ile cihatçı çeteler arasında birçok cephede çatışmalar devam ederken, cihatçılar arasında patlak veren şiddetli çatışmalar da birçok kente yayılmış durumda.

Cenevre-2 Konferansı'nın Suriye'deki yıkıcı savaşın bitirilmesi yönünde atılmış somut bir adım olup olmayacağı henüz belli değil. Ancak 22 Ocak tarihinin yaklaşmasına bağlı olarak çatışmaların şiddetlendiği, demek oluyor ki, ölüm ve yıkımın arttığı kesindir.

“Konferansa hazırız...”

Konferansa hazır olduğunu açıklayan Esad liderliğindeki Suriye hükümeti, Cenevre'ye gidecek heyetin siyasilere oluşacağını duyurdu. 8 Ocak Çarşamba günü Cenevre-2 Konferansı gündemiyle ilgili basın toplantısı düzenleyen Suriye Enformasyon Bakanı Omran el Zoubi, siyasi muhataplarla krizden çıkış yolunu tartışmaya hazır olduklarını belirtti.

Gazetecilerin sorularını yanıtlayan el Zoubi, kökten dinci silahlı çetelerin muhatap alınmasının söz konusu olmayacağını belirtti. Konferanstan çıkacak sonuçların Suriye halkı tarafından da onaylanması gerektiğini söyleyen el Zoubi, ABD, Fransa, Suudi Arabistan, Türkiye gibi devletlerin olası dayatmalarının kabul edilmeyeceğini ifade etti.

Bu arada bir gazetecinin Türkiye-İran yakınlaşması ve bunun Suriye-Türkiye ilişkilerine etkisi olup olmayacağına dair soruya verdiği yanıtta, Türkiye hükümetinin cihatçı teröristlere verdiği desteği kesmesi gerektiğini vurguladı. *“Türk hükümeti tüm sınırlarını kontrol altına alıp teröristlerin geçişini engellemeli, askeri eğitim kamplarını kapatmalı, toprakları üzerinde bulunan tüm teröristleri kovmalı”* şeklinde konuşan el Zoubi, iki ülke halkları arasındaki iyi ilişkilerin ise, hükümetin yanlış politikalarına rağmen devam ettiğini vurguladı.

Kerry-Lavrov buluşuyor

Cenevre-2 Konferansı, Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile ABD Dışişleri Bakanı John Kerry arasında varılan anlaşmaya bağlı olarak toplanacak. ABD aylarca işi sürüncemede bıraktıktan sonra, Rusya'nın basıncıyla, anlaşmaya varmak durumunda kalmıştı. Özellikle Suriye'ye savaş tehdidi savurup geri adım attıktan sonra, Cenevre-2 Konferansı'nı kabul etmesi kaçınılmaz oldu.

BM adına yapılan açıklamaya göre 13 Ocak'ta bir

kez daha görüşmeye hazırlanan Lavrov-Kerry ikilisi, Cenevre-2 katılımcılarının netleştirilmesini de sonuca bağlayacaklar. Katılımı tartışma konusu olan ülke ise İran'dır. Rusya, İran'ın katılması gerektiğini savunurken, ABD ile bölgedeki işbirlikçileri bunu engellemeye çalışıyorlardı. Görünen o ki, Rusya ağırlığını koyarak, İran'ın konferansa katılmasını sağlayabilecek.

Cihatçı çeteler birbirine düştü

Cihatçı çeteler arasında yaşanan çatışmalar yeni sayılmaz. Ancak son dönemde daha kapsamlı ve daha şiddetli daha yaygın bir hal aldı. Suudi Arabistan desteğine yaslanan dört cihatçı grubun Irak ve Şam İslam Devleti (İŞİD) adlı çeteye birlikte saldırıları, bu defa hesaplaşmanın önceki boyutunun çok ötesine geçtiğine işaret ediyor.

Başkent Şam'ın çevresi dahil, birçok kentte şiddetli çatışmalara giren cihatçı çeteler, ideolojik olarak hemen hemen aynı noktada bulunuyorlar; şeriatla yönetilen bir İslam emirliği kurmak ve oradan etrafa saldırıp bu hayali devletin topraklarını genişletmek...

Ortaçağ kalıntısı zihniyetlerini halklara dayatmak için hiçbir vahşetten kaçınmayan cihatçı çetelerin birine karşı kıran kırana bir savaşa tutuşmaları, emperyalistler veya gerici bölge devletlerinin güdümünde olmalarından kaynaklanıyor. Zira çeteleri güden gerici güçlerin çıkarları bazen çatışıyor; bu da cihatçılar arasındaki şiddetli çatışmaların kaynağına işaret ediyor.

Suudi rejimi savaşı kışkırtıyor

Milyarlarca dolarlık silah ve cihanatçı katilleri besleyen

Suudi krallığı, Cenevre-2 Konferansı'nı engellemek istiyor. Bundan dolayı mümkün olduğunca çatışmaların yaygınlaştırılması için imkanlarını sefer ediyor.

Bu arada Suriye'deki süreci etkileyebilmek için, cihatçı tetikçileri Suriye'nin yanı sıra Lübnan ve Irak'ta da harekete geçiren Suudililer, sefil çıkarları uğruna, ortalığı kan gölüne çevirmekten geri durmuyorlar. Öyle ki, cihatçı tetikçiler, Rusya'da bile intihar saldırılarına başladılar. Bölge üzerindeki etkisini yaygınlaştırmak için petro-doların olanaklarını kullanan Suudi Arabistan, Türkiye-Katar ikilisiyle birlikte, cihatçı katilleri besliyorlar.

“Türk devleti pasif oyuncu”

Girtlağına kadar yolsuzluk ve rüşvet bataklığına saplanan AKP iktidarı, Cenevre-2 Konferansı'nda “etkili bir güç” olmaya pek hevesliydi. Ancak artık koşullar değişti ve Türk devletinin konferansta etkili bir “bölge gücü” olma hayalleri yerle bir oldu.

Hatay'da yakalanan silah dolu TIR, Türk devletinin halen cihatçı katillere tam destek verdiğini gözler önüne serdi. Cenevre-2 Konferansı'nın toplanmasına az bir süre kala gerçekleşen bu olay, AKP şeflerinin fiyaskosunu yerle bir etti; artık Cenevre'ye, “Suriye'deki savaşı kışkırtan bir devlet” sıfatıyla katılacaktır.

22 Ocak tarihi yaklaştıkça, cihatçıların daha da saldırganlaşmaları olasıdır. Ancak ne kadar vahşi olurlarsa olsunlar, güçlerinin bir sınırı var ve bu halleriyle Suriye'deki güçler dengesini değiştirebilecek durumda değiller. Cenevre-2 başarılı olursa, -Göründüğü kadarıyla bu ihtimal çok güçlü değil- Rusya-ABD ikilisinin baskısıyla, Suudi Arabistan'ın cihatçı katillere verdiği destek sınırlanacak. Bu da yıkıcı savaşın bitirilmesi yönünde atılmış bir adım olabilir.

Cihatçı tetikçiler savaşı Irak'a taşıdılar

2013, Irak halkı için “kanlı yıl” diye kayıtlara geçti. Çünkü emperyalist işgalin yüz binlerce askerle sürdürüldüğü 2007’den sonra ilk defa, katledilenlerin sayısı bir yılda 8 bine, yaralı sayısı ise on binlere ulaştı. Saldırganlar, esas olarak Şii Arapları hedef aldılar; ancak Sünni Arapları, Kürtleri ve Hristiyanları hedef alan çok sayıda vahşi saldırı da gerçekleştirildi.

El Kaide uzantısı Irak-Şam İslam Devleti (İŞİD) çeteleri tarafından, başkent Bağdat başta olmak üzere farklı kentlerde düzenlenen intihar saldırılarıyla her gün onlarca kişi katledildi. Saldırıların %90’ı cami önünde, pazar yerinde, aşure gününde veya kalabalık caddelerde gerçekleştirildi. Görünen amaç, azami sayıda sivil halktan insanları, vahşi bir şekilde katletmektir. Asıl plan ise, mezhepsel, dinsel, ulusal çatışmaları kışkırtmak, merkezi bir iktidarın kurulmasını engellemek, Irak’ın %31’ini oluşturan El Ambar bölgesini ülkeden ayırmak ve burada şeriat devleti kurmak şeklinde özetlenebilir.

Yeni yılın ilk günlerinde, El Ambar eyaletinin iki büyük kenti Felluce ve Ramadi karıştı. Uzun süreli bir hazırlık yaptıkları anlaşılan İŞİD çeteleri, bazı aşiret şeflerinin işbirliği ile iki kentte denetimi ele geçirdiklerini duyurdular. Resmi binalara siyah bayraklar asan cihatçıların, “İslam Emirliği” ilan etmeye hazırlandığı, ancak Irak ordusunun kentleri kuşatmasıyla bundan vazgeçtiğini öne süren Iraklı yetkililer, kentlerin İŞİD çetelerinin hakimiyetine bırakılmasının söz konusu olmadığını belirttiler.

Kentleri kuşatan ordu, halen silahlı olan aşiretlerden kendileriyle işbirliği yapmalarını istedi. Ramadi kentinde bazı aşiretlerin devlet güçleriyle İŞİD çetelerine karşı savaştıkları ve kentin önemli bir bölümünün ordu denetimine geçtiği bildiriliyor. Bu bilgiyi bazı bağımsız kaynaklar da doğrularken, kentin bazı noktalarında çatışmaların devam ettiği de gelen haberler arasında.

Yansıyan son haberlere göre Felluce halen İŞİD çetelerinin denetiminde. Ancak ordunun kenti kuşattığı ve olası bir saldırı için hazırlık yaptığı da gelen haberler arasında. Aşiret şeflerine işbirliği çağrısında bulunan Irak Başbakanı Nuri El Maliki’nin, orduyu da, sivil halka zarar vermekten kaçınması konusunda uyardığı bildirildi.

Felluce’deki aşiret şefleri, İŞİD’in varlığını inkar ediyorlar. Ancak tüm görgü tanıkları, resmi binalara asılan siyah bayrakları gördüklerini belirtiyorlar. Nitekim çeteler de, halka çağrıda bulunarak destek istediler. Belli ki, cihatçı çeteleri aşiret şeflerinin sadece bir kısmı destekliyor.

Dinci-mezhepçi İŞİD ve onunla işbirliği yapan aşiret şefleri, sivil halkın yaşamını cehenneme çevirmek pahasına, bölgede egemenlik kurma derdindeler. Nitekim kentlerde günlük yaşamın felç olduğu, okulların kapandığı, elektrik ve su kesintilerinin yaşandığı ve yoksulların temel gıda maddeleri

bulmakta güçlük çekmeye başladığı bildiriliyor.

Hal böyleyken, İŞİD’le işbirliği yapmaktan çekinmeyen bazı aşiret şefleri, ordunun El Ambar’dan çekilmesini talep ediyorlar. Görünen o ki, işgal karşıtı direnişin kırılmasına yardım etmek karşılığında ABD’den milyonlarca dolar alan aşiret şefleri, şimdi de sınıfsal çıkarları için, Irak’ın parçalanmasını hedefleyen bir planın parçası durumundalar.

Çatışmaları şiddetlendireceği kesin olmasına rağmen, Irak kentlerine bayrak dikecek denli cüretli davranan İŞİD’in gücü, cihatçı çetelerin yeteneğinden çok, gerici-Amerikancı bölge devletlerinin cömert desteklerinden geliyor.

Suriye ve Lübnan’da olduğu gibi, Irak’ta da cihatçı çetelere en büyük destek çürümüş Suudi krallığından geliyor. Bunu AKP iktidarı ve Katar emiri izliyor.

Kendi aralarında belli sorunlar yaşayan bu üç gerici rejim, İŞİD ve işbirlikçilerini desteklemek konusunda ortaklaşıyorlar. Bu gericilerin İran’ın Irak üzerindeki etkisini sınırlamak, mezhepçiliği yaymak ve işbirlikçilerine dayanarak Irak’ta etkili olmak gibi rezil hesapları da var. Bu güçlerin finans, silahlandırma ve lojistik desteği olmasaydı, İŞİD çetelerinin bu güce ulaşması söz konusu bile olamazdı. Cihatçı çeteler-gerici rejimler ittifakı, Suriye’de olduğu gibi, Irak’ta da halkların başına bela oldu.

El Maliki yönetiminin güçsüzlüğü, yolsuzluk ve rüşvete batması, zengin enerji kaynaklarına rağmen ülkede işsizlik ve yoksulluğun alabildiğine yaygın olması, kısmen de olsa cihatçı çetelerin işini kolaylaştırıyor. Buna rağmen cihatçı çetelerin gücü, esas olarak halk desteğine değil, Irak egemen sınıflarıyla ittifak içinde olmalarına dayanıyor. Irak’ta siyasal parti ve örgütlerin etnik veya mezhepsel temelde inşa edilmesi, ABD işgalinden sonra pastadan aldığı pay azalan “Sünni” burjuvazi ile bazı aşiret şeflerini El Kaide’den medet umar duruma düşürdü.

Irak’ta şiddetlenen iç çatışma, burjuvazinin ve onun uzantısı olan aşiret şeflerinin iktidar ve ranttan daha çok pay alma savaşıdır. Bu çatışmada İŞİD ve gerici bölge devletleri, “Sünni” burjuvazi ve aşiret şeflerinin tarafında yer alıyorlar. İran ise, Şii burjuvazisi ve onun siyasal temsilcileriyle yakın işbirliği içinde. Bu böyle olmakla birlikte, çatışma mezhepsel değil sınıfsaldır. İŞİD çetelerinin katliamları, çoğunlukla Şiiileri

hedef alsa da, Irak’ta fiili bir mezhep çatışması yaşanmıyor.

Burjuvazinin faklı kesimleri, mezhepsel kimliği kullanarak kitle desteği sağlamaya çalışıyor. Buna rağmen cihatçı çeteler ve onların destekçileri dışında, mezhepçi söylemi pek kullanan yok. Hatta El Maliki, döne döne “ulusal birlik” vurgusu yapıyor. Egemenler arası çatışmanın yer yer “mezhepçi” bir görünüm alması, yazık ki, mezhepçi ön yargıları körüklüyor. Fakat belli bir bilince dayanmasa da, sağduyu yolu ile de olsa, halkın büyük bir çoğunluğu, mezhep ayrımı ve çatışmasının felaketten başka bir şey getirmeyeceğinin farkındadır.

Bağdat’taki yönetimin zayıflaması ve bunun dolaysız sonucu olarak El Ambar’da ortaya çıkan otorite boşluğunun cihatçı çeteler veya aşiret şefleri tarafından doldurulması, emperyalist işgalin dolaysız sonuçlarından biridir. ABD ve suç ortaklarının işgalinin Irak’a bıraktığı vahim miraslardan biri de, gerici bölge devletleri adına tetikçilik de yapan cihatçıların egemen sınıfların bir kesimiyle ittifak kurup güçlenmesidir.

ABD’nin şimdi Irak’a silah satması, cihatçı çetelerin savaşı yaymasından rahatsızmış gibi davranması, emperyalistlerin El Kaide’yi Ortadoğu’nun kalbine sapladıkları gerçeğini değiştirmiyor. Geçmişte ırkçı-siyonist İsrail’i bölge halklarının başına bela edenler, son yıllarda cihatçı katiller sürüsünü de bölgeye taşıyarak, halkları ikinci bir bela ile karşı karşıya bıraktılar.

Genelde El Ambar, özelde Felluce ve Ramadi kentlerinde durum gerginliğini koruyor. Zaten ölümün kol gezdiği Irak’ta, önümüzdeki dönemde çatışmaların daha da yayılması muhtemeldir. Iraklı egemenlerin bir kısmı ve gerici bölge devletlerinden destek alan İŞİD’in tasfiye edilebilmesi kolay değil. Bu da çatışmaların (büyük ihtimalle şiddetlenerek), devam edeceği anlamına geliyor.

Bu çatışmanın bedelini -tıpkı emperyalist işgal döneminde olduğu gibi-, yazık ki, Irak’ın emekçileri ve yoksulları ödüyor, ödemeye de devam edecek. Oysa etnik, dinsel, mezhepsel aidiyetleri ne olursa olsun, Iraklı emekçilerin bu çatışmada hiçbir çıkarları bulunmuyor. Tersine, egemenler arası çatışma, emekçilerin yaşamını daha da çekilmez hale getirmektedir.

Emekçilere gerekli olan, mezhepçiliği kışkırtan gerici iktidar savaşları değil onurlu, eşit ve kardeşçe yaşayacakları bir dünyadır. Bu da ancak halkların gerçek anlamda kardeşleşeceği sosyalizmde mümkündür.

“Tehlikeli Bölge” ilanı ve polis devleti

Hamburg polisinin son dönemlerde göçmenlere, somut olarak da, Lampedusa Ada’sında batan gemiden sağ kalan mültecilere dönük politika ve saldırıları, bir süredir ilerici ve devrimci çevrelerin yoğun tepkisine neden oluyordu. Sosyal-Demokrat eyalet hükümetinin göçmenlere dönük ırkçı ve yabancı düşmanı uygulamaları sertleştireceğini açıklamasıyla tepkiler daha da yoğunlaştı. Böylece Hamburg polisi ilerici ve devrimci güçleri tahrik eden bir başka adım daha attı.

Tutup yıllardır anti-faşistlerin uğrak yeri olan Rote-Flora adlı kültür merkezini yıkmaya ve yeri boşaltmaya kalkıştı. Bu olay bardağı taşıran son damla oldu. Uzun bir süredir polisle çeşitli biçimlerde yaşanan gerilim yıkım kararıyla daha da tırmandı.

Baskı ve ayrımcılığa militan eylemle yanıt verildi

Alınan bu kararlara karşı ilerici, anti-faşist ve devrimci güçler harekete geçti. 21 Aralık tarihinde yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı büyük bir yürüyüş örgütlendi. Yürüyüş ilerlerken karşı yönden polis harekete geçti ve yürüyüşü engellemek istedi. Ağırlığını otonom grupların oluşturduğu protestocular gerilemedi. Eylem kararlılığı üzerine polisle göstericiler arasında gitgide sertleşen bir çatışma yaşandı. Polis eylemcilerin üzerine tazyikli su ve biber gazı ile saldırırken, eylemciler polisin saldırısına çöp bidonları ve arabaları ateşe vererek ve barikatlar kurarak karşılık verdiler.

Giderek büyüyen çatışmalar gecenin geç saatlerine dek sürdü. Anti-faşist otonom gruplar gecenin geç saatlerine kadar süren bu çatışmalar sırasında, bir de “Davidwoche” adlı polis karakoluna baskın yaptılar. İşgal edilen karakolda 3 polis dövülerek komaya sokuldu. Çatışmalarda ayrıca toplam olarak 120 polis ve 500 civarında gösterici yaralandı, birçok gösterici gözaltına alındı.

Hamburg polisi önce, “Davidwache” karakol baskınını ve göstericilerle polis arasındaki çatışmayı bahane ederek Altona, Sankt-Pauli ve Sternschze ilçelerini “Tehlikeli Bölge” ilan etti. Ardından bu ilçelerdeki birçok eve baskınlar düzenledi. Bu ev baskınlarında 275 kişi kimlik kontrolünden geçirildi, 65 kişi için bölgeye giriş yasağı kondu, gözaltı terörü

devreye sokuldu. Hamburg polisi tümüyle keyfi uygulamalarını “meşru” göstermek ve Hamburg halkının kafasını karıştırmak için baskınlar sırasında maytap, kar maskesi ve demir sopalar bulunduğunu açıklamayı ihmal etmedi.

İntikam hırsıyla baskı tırmandırılıyor

Hamburg polisinin göçmen düşmanı keyfi tutumu sürüyor. Polis adeta intikam peşinde ve fırsat kolluyor. Polis devleti uygulamalarının çıplak bir örneği olan ve her gün, her saat yapılan kimlik kontrolleri sadece ilerici ve devrimci güçleri değil, kent halkını da rahatsız eden boyutlar kazanmış bulunuyor. Tepkilerden duyulan korku nedeniyle çok sayıda polis kent merkezine, en çok da ilerici ve anti-faşist otonom grupların oturduğu semtlere konuşlandırılmıştır. Sözde “güvenlik sağlamak” adına mahalleye geliş gidişler engellenmekte, semt sakinleri her an taciz edilmektedir. Sadece haftasonu toplam 400 kişi kontrolden geçirildi, 45 kişi de gözaltına alındı. Alman Polis Sendikası (ApolG) Eyalet Teşkilatı Başkanı Joachim Landers, anti-faşistlerin peşini bırakmayacaklarını açıklayarak tehditler savurdu. Landers, “Davidwache” Polis Karakolu’na baskın yapanları ihbar edenlere 10 bin Euro ödül verileceğini açıkladı.

“Tehlikeli Bölge”ye karşı mücadele adım adım örülüyor

Hiç kuşkusuz ilerici ve devrimci güçler de boş durmuyor. İlk elden polis teşkilatının şehrin üç ilçesini “Tehlikeli Bölge” ilan etmesi MLPD, Die Linke, Yeşiller Partisi ve demokratik kurumlar tarafından teşhir ve protesto edildi. Anti-faşist güçler içindeki tepkiler giderek örgütleniyor.

5 Ocak akşamı onlarca eylemci “Tehlikeli Bölge”de sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdi. Polisin yasakçı tutumunu teşhir eden kitle polis ablukasına alındı. Kimlik göstermeyi kabul etmeyen 40 kişi gözaltına alındı.

Kent adeta bir mayın tarlası gibi. Polisin provokatif tutumu nedeniyle her an yeni bir çatışma yaşanabilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arama: [Kızıl Bayrak ve Hamburg](#)

Goodyear işçilerinden işgal ve rehin alma eylemi

Fransa’nın Amiens şehrinde bulunan Goodyear lastik fabrikası işçileri geleceklerine karşı fabrikayı işgal etti ve iki fabrika yöneticisini rehin aldılar.

Fabrika içerisinde eylem yapan işçiler, üretim müdürü Michel Dheilley ve insan kaynakları müdürü Bernard Glessier’i rehin aldılar ve müdürlerin kapısının önüne traktör lastiği yerleştirdiler. CGT yetkilisi Michael Warmen, rehin alma üzerine sorulan sorulara karşılık “Hiçbir söz hakkı tanımadan herkesi işten atıyorlar” dedi. Yöneticiler iki gün sonra tekrar serbest bırakıldılar. Ancak Genel Çalışma Konfederasyonu (CGT) ve Goodyear işçileri mücadeleyi kararlılıkla sürdürüyorlar.

İşgale devam

CGT Sendikası, yöneticilerin serbest bırakılması ile ilgili fabrikaya polis saldırısı riski oluştuğunu ve işçilerin tutuklanmasını göze almadıklarını, buna karşılık mücadelenin sert yöntemlerle süreceğini söyledi.

“Devletin bütün imkanları Goodyear grubunun hizmetinde. Goodyear istediği her şeyi alıyor. Biz hiçbir zaman güç kullanmak istemedik ama Goodyear’la mücadelemiz daha bitmedi” diyen CGT lideri Michael Wamen, fabrikayı işgali sürdüreceklerini açıkladı. Wamen işgale ilgili “Fabrikadan çıkma primine karşılık fabrikanın kendisini müzakere edeceğiz” dedi.

CGT delegesi Mallet ise rehin alma eylemiyle ilgili “amacımız onları bir hafta tutmak değil, Valilik, Devlet ve Goodyear yönetimi ile bir toplantı yapılması için bir anlaşmaya varmaktır” açıklamasını yaptı.

CGT, Goodyear’ın kapatılması ve işçi kıyımını engellemek için birçok hukuki girişimde bulundu ancak başarılı olamadı. Süreç işçilere fiili meşru mücadelenin önemini bir kez daha gösterdi.

Amerikalı Titan International’ın CEO’su Maurice Taylor ise işçilere eylemleri nedeniyle hakaret etti. Goodyear işçileri, daha önce de Taylor tarafından hakarete uğramışlardı. Titan International’ın işçilerin direnişi yüzünden fabrikayı satın alamaması Taylor’ı kızdırmış ve Taylor işçiler için “tembel işçiler” ifadesini kullanmıştı.

Düzene karşı devrim!

Ne dinci-gerici cumhuriyet, ne ulusalcı cumhuriyet ve ne de dayanaksız bir hayalden başka birşey olmayan demokratik cumhuriyet... Hiçbiri bu pisliği kalıcı ve köklü olarak temizleyemez. Pisliği ancak ve ancak devrim temizler.

Kapitalizm, bir sömürü, yağma ve rant düzenidir. Bir yolsuzluk ve rüşvet bataklığıdır. Sermaye adına işbaşına gelen her hükümet, şu veya bu düzeyde bu bataklığa saplanır. Zira burjuvazi ve onun siyasi arenadaki temsilcileri, işçi sınıfının ürettiği toplumsal servetten daha çok pay almak için, her zaman kıran kırana bir tepişme içindedirler. Tam da bundan dolayıdır ki, tümünün yolu yolsuzluk ve rüşvet bataklığından geçer.

Dinci-Amerikancı AKP iktidarı ve onun arkasındaki sermaye grupları da, yıllardır bu bataklıktan besleniyordu. Önceki hükümetlerin yaptığı gibi, AKP ve onun etrafındaki asalaklar da işçi sınıfının ürettiği zenginliklerin yağmalanmasından önemli bir pay aldılar. Ancak diğerlerinden farklı olarak, dinci-Amerikancılar oldukça açgözlüydüler, aceleleri vardı ve bir an önce kasalarını tıkabasa doldurmak istiyorlardı. İş i ifrata vardırıdılar. Erdoğan, bu yağma sayesinde 11 yıl içinde dünyanın en zengin 13. başbakanı haline geldi.

AKP bir şemsiye partiydi. Dinsel-gericilikle ırkçı-gericilik AKP’de toplanmıştı. Tümü birden AKP denen “şemsiye parti” şahsında bir iktidar tekeli oluşturmuşlardı. Bunu kimseyle paylaşmak istemiyorlardı. Önceleri uyumluydular, fakat iktidarı ele geçirince, paylaşım kavgası onları böldü. İktidarın tek hakimi olmak ve bu sayede sömürüden ve yağmadan daha fazla pay kapmak temelinde kıyasıya bir kavganın içine girdiler.

AKP emperyalist-kapitalist sistemin özellikle Ortadoğu’daki çıkarları, ihtiyaçları, yönelimleri ve tercihleri gözetilerek işbaşına getirildi. O dönem en uygunu AKP idi ve o tercih edildi. Sol cenahı da kapsayan yanılısamalara karşın, AKP de kendisini önceleyen sermaye hükümetleri gibi, hatta onlardan da beter bir sosyal yıkım ve savaş hükümeti olarak iş gördü.

Türk burjuvazisinin siyasal temsilcileri, 60 yıldan beri Amerikancıdır. Bununla birlikte AKP, gelmiş geçmiş en Amerikancı iktidardır. Başından itibaren sisteme itirazsız uyum göstermiş, özellikle ABD’nin bir dediğini iki etmemiştir. Böyle davrandığı için ABD tarafından hep desteklenmiş, korunmuş ve kollanmıştır. Gelinek yerde AKP, emperyalistler nezdinde, cazibesini önemli ölçüde yitirmiştir. Efendilerine yeterince hizmet etti ve onu başa geçirenler, ondan vazgeçtikleri zaman, çöplüğü boylayacaktır.

Burjuvazi ve emperyalistler, kendileriyle tam uyum içinde çalışacak bir alternatif hazırlamaya çalışıyorlar. İşte burada, yine bir düzen partisi olan CHP akla geldi. CHP’nin başkanı Kemal Kılıçdaroğlu apar topar Amerika’ya çağrıldı. Bir tür görücüye çıkarıldı. ABD, AB ve İsrail adına Yahudi lobisince sınava tabi tutuldu. En temel hususlara ilişkin sorular sordular. Hepsine de istedikleri cevabı aldılar. Kılıçdaroğlu bu arada bir de F. Gülen Cemaati ile de görüşürdü.

Kılıçdaroğlu, AKP’nin gitmesi için ABD başta olmak üzere herkesle, şeytanla bile işbirliğine hazır olduklarını dile getirerek geri döndü. Görünen o ki, Kılıçdaroğlu CHP’sini bir alternatif olarak hazırlamaya

çalışıyorlar.

Ancak AKP ve şefi Erdoğan, kurdukları rüşvet, yolsuzluk ve yağma saltanatını korumak için her yola başvuracaklardır. Nitekim gırtlacağına kadar çirkef içine batmasına rağmen devlet aygıtını arsızca kullanıyorlar. Burjuvazinin önemli bir kesimi ve yordakçı medya, halen kokuşmuş iktidarı destekliyor. Dinci-gericiliğin kemikleştirdiği toplumun bir kesimi halen AKP’nin güdümündedir. Fakat burada asıl önemli olan, tüm rahatsızlıklarına karşın, ABD’nin henüz AKP’nin ipini çekmemiş olmasıdır. Bunu yapması için, alternatif hazırlama işinin başarıya ulaşmasını bekliyor olsa gerek. Bu durum, devam eden süreçteki gelişmelerle açıklık kazanacaktır.

CHP bu düzenin partisidir. Onun solculuğu düzen solculuğudur. Her geçen gün biraz daha sağ bir çizgiye kaymaktadır. Bu parti her şeyi AKP iktidarına mal etmekte, AKP ile cemaat arasındaki kavganın sermaye düzenine zarar vermemesi için çabalamaktadır. Bu çerçevede sömürüye, yağmaya, yolsuzluğa ve rüşvete karşı sokaklara çıkan emekçi yığınları sakinleştirmeye, bu rezaletlerin kaynağı olan kapitalist düzene bağlamaya çalışmaktadır.

Ulusalcı cephe de, mevcut durumdan yararlanmak istemektedir. Tümüyle AKP ve cemaat karşıtlığına yoğunlaşan, sokaklara çıkan emekçileri, burjuva cumhuriyetin kazanımlarını yok ettiği gerekçesiyle dinci-gerici cumhuriyet karşıtı, ulusalcı cumhuriyet’i

savunmaya çalışmaktadır. Bu amaçla durmadan “Milli Hükümet” safatasını öne çıkartmaktadır.

Ortaya saçılan pisliklerin bugün için muhatapları AKP iktidarı ve onun dünkü yol arkadaşları cemaatçilerdir. Ne var ki, bu türden pisliklerin asıl kaynağı sömürü, aşırı kâr ve rant üzerine kurulu kapitalist düzendir. AKP de cemaat de bu bataklıktan üremiş, buradan beslenmiş ve büyük bir güç haline gelmişlerdir. Bu bataklık kurutulmadan kapitalist yoğun sömürünün, yağmanın, en rezilinden yolsuzluk ve rüşvetin sonu da gelmeyecektir.

Söz konusu olan bir çürüyen düzen ve tükenen burjuva cumhuriyet gerçeğidir. Ortaya saçılan pislikler bir kez daha bu gerçeği gözler önüne sermiştir. Şimdi gün bu gerçeği yılmadan, yorulmadan işçi sınıfına, emekçilere, özgürlük ve eşitlik kavgası veren kardeş Kürt halkına, eşitlik uğruna mücadele eden Alevi emekçilere anlatma günüdür. Ne dinci-gerici cumhuriyet, ne ulusalcı cumhuriyet ve ne de dayanaksız bir hayalden başka birşey olmayan demokratik cumhuriyet... Adı farklı olsa da, burjuva cumhuriyetin devamı anlamına gelen bunların hiçbiri çözüm değildir. Hiçbiri bu pisliği kalıcı ve köklü olarak temizleyemez. Pisliği ancak ve ancak devrim temizler; sosyalist bir işçi-emekçi cumhuriyeti ise bunu kalıcı hale getirir.

(Liselilerin Sesi’nin Ocak 2014 tarihli 56. sayısından alınmıştır...)

İzmir'de Ekim Gençliği okurlarına saldırı

Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe ve Dokuzçesmeler kampüslerinin bulunduğu semtlerde “Baskılara ve gericiğe diren-örgütlen!” şıarlı afişleri yapan genç komünistler, Buca Üç Kuyular Meydanı'nda resmi polislerce darp edilerek gözaltına alındı.

Dayatmaları kabul edilmeyince saldırdılar

Üç Kuyular Meydanı'ndaki billboardlara afiş yapan Ekim Gençliği okurları yürürken resmi polis aracı yanaştı. Genç komünistleri durduran polisler kabahatler kanuna göre ceza yazacaklarını söylediler. Bunun üzerine bir komünist kimliğini verdi ve ceza yazıp gitmelerini söyledi. Önce bunu kabul eden polis bir sürü telefon trafiğinden sonra geriye kalan 5 kişiye de GBT yapmak istedi. Komünistler kimliklerini göstermeyeceklerini, bunun bir keyfiyet olduğunu, işlem yapıp gitmelerini söylediler. Eğer kimliklerini göstermezlerse gözaltına alacakları tehdidinde bulunan polisler komünistler tutumlarından geri adım atmayacaklarını söyledi. Bunun üzerine polis biber gazı ile saldırdı. Özellikle bir genç komünist hedef alınarak doğrudan gözüne biber gazı sıkıldı. Nitekim daha sonrasında polis bunu itiraf etti. Arbede yaşandı ve arbede esnasında polisler darpta bulundu. Polisler, kadınların saçlarını çekerek ve sırtlarına vurarak gözaltına aldılar. Gözaltına alınan genç komünistler “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarını attılar.

Polisin azgın saldırısına çevrede bulunan emekçilerden de tepki geldi.

Saldırı karakolda da sürdü

Gözüne biber gazı sıkılan genç komünisti tek başına bir arabaya aldılar. Darp edildiğini ve çok biber gazına maruz kaldığını, yasal olarak gözaltına aldıklarında doktora gitme hakkı olduğunu söylemesi karşısında bir polis pişkince “Geçer bir şey olmaz” diyerek adeta alay etti. Bunun üzerine bir tartışma yaşandı.

Daha sonra Buca Merkez Amirliği'ne getirilen genç komünistler araçtan inerken direnince polis tekrar saldırdı. Karakola getirildikten sonra lavaboya gidilmesine izin verilmemesi üzerine tekrar tartışma başladı. Polisler geri adım atarak lavaboya götürmek zorunda kaldılar.

Bu sırada yoldaşlarının gözaltına alındığını öğrenen bir komünist su ve yiyecek getirdi. Karakol bahçesinde duramayacağı söylenmesinin ardından o da darp edilerek dışarı çıkarıldı. Buradaki tartışmalarda polislerden biri “Sizler gibileri biz katlediyoruz” diyerek katil olduğunu bir kez daha ve arsızca tekrarladı.

Kulağında ve yüzünde ödem oluştu

Yaklaşık bir saat sonra hastaneye muayeneye gidildi. Sağlık raporunun ardından tekrar karakola

dönüldü. Bir genç komünistin biber gazından ve kulağına darptan dolayı yüzünün sol kısmında ve kulağında ödem olduğu doktorca tespit edildi. Cildinde ise yoğun bir kızarma ve alerji gözlemlendi. Aynı zamanda diğer kişilerin de vücudunun farklı yerlerinde darp izlerine rastlanıldı.

Tutanaklar tamamlandıktan sonra ifade işlemine geçildi. Burada da bir süre tartışmalar yaşandı. Susma hakkını kullanan komünistlere imza atma dayatması yapıldı ancak dayatma karşılık bulmadı. “Kadın polis yok. Kadınlar aranacak. Başka ilçeden polis bekliyoruz. O gelene kadar bekleyeceksiniz” denilerek bir keyfiyete daha imza atıldı. İşlemler tamamlandıktan sonra gözaltılar serbest bırakıldı.

Sahte el koyma tutanağı

Bu sırada afişlere el konulduğu, savcıya ulaşılamadığı, afişlerin ancak yarın savcı talimatıyla alınabileceği söylendi. Bunu kabul etmeyen genç komünistlerle polisler arasında tekrar tartışmalar yaşandı. Düzenlenen evrakta 66 adet yazarken, gerçekte 550 afişe el konuldu, savcı talimatı olduğu söylendi. 550 tane olduğuna ve afişlerin el konulduğuna dair tutanağın fotokopisinin istenmesine rağmen polisler zorluk çıkararak tutanakları vermedi. Bunun üzerine avukat arandı ve suç duyurusunda bulunmak için komünistler kameraların önünde bir tutanak hazırlayıp imzaladı.

Saat 12.00'de gözaltına alınan genç komünistler 18.00'de serbest kaldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi [Ekim Gençliği / İzmir](#)

Ege Üniversitesi'nde devrimci faaliyet

6 Ocak günü sabah erken saatlerde “Baskılara ve gericiğe diren-örgütlen!” şıarlı afişler yaygın şekilde asıldı. Kampüsün merkezi noktası olan Öğrenci Çarşısı'na stand açan genç komünistler, öğrenci gençliğe *Ekim Gençliği* dergisi ve *Kızıl Bayrak* gazetesini ulaştırdı.

Tutsaklarla dayanışma çağrısı

Ayrıca altı aydır Kırklar F Tipi Cezaevi'nde tutulan Gezi direnişçileri için başlatılan imza kampanyası üniversitelere de taşınıyor. Standdan devrimci ezgiler eşliğinde konuşmalar yapılarak imza toplandı.

Baskıyı, gericiği “Reddediyorum”

Ege Üniversitesi'nde “Reddediyorum” başlığıyla sermaye iktidarının uyguladığı baskı ve gericiğe karşı taraf olma çağrısı olan beyanname çalışması yapıldı. Çalışma kapsamında E-cafe'de oturan öğrencilerin masalarına tek tek gidilerek beyannameye imzacı olmaları istendi. Onlarca imza toplanılmasının yanı sıra üniversitelilerle sohbetler gerçekleştirildi. Sohbetlerde geleceksizlik, yolsuzluk ve seçimler en çok tartışılan konular oldu. Öğrencilerden bir kısmında da AKP iktidarının gerçekleştirmek istediği baskı ve korkunun mevcut olduğu görüldü. Özellikle imza çalışmasının “siyasi olduğu” gerekçesiyle imza atmak istemediklerini dile getirdiler. Öğrencilere düzenin yapmak istediğinin tam da bu olduğu anlatıldı. Bu konuşmaları duyan çevre masalarda oturanlarsa korkmamak gerektiğini vurgulayarak desteklerini sundular.

Ekim Gençliği / Ege Üniversitesi

Ankara

Ekim Gençliği'nin merkezi olarak hazırladığı “Diren, örgütlen!” şıarlı afiş ve yolsuzluğu teşhir eden A3 afişler ODTÜ, Ankara ve Hacettepe üniversitelerinde kullanılıyor. Ayrıca Hacettepe Ekim Gençliği okurları Hazırlık ve Edebiyat fakültelerinde açtıkları standlarla gençliğe ulaşmaya devam ediyorlar. Eğitim çalışmaları yaparak tartışmaları sürdürüyorlar.

Ekim Gençliği faaliyetleri merkezde de sürdürülüyor. Yeni yıl ekseninde “2013 başlangıç, 2014 mücadeleye devam!” şıarlı afişler gençliğin yaygın olarak kullandığı bölgelere ve kafelere yapıldı.

Ekim Gençliği / Ankara

Bu daha başlangıç...

1. Bölüm

Biol fabrikanın kapısından içeri adımını atmıştı. Uzun boyuna rağmen O’nu lifte (arabaların kaldırılmasını sağlayan araç) vermişlerdi. Bu durum beni biraz şaşırtmış ve biraz da üzmüştü. Uzun boyunun dezavantajını yaşıyordu. Birol ile fabrika içerisinde birbirimizi hiç tanıımıyormuşuz gibi davranıyorduk. Belki de aylarca birbirimize selam vermemiştik.

Birol’un fabrikadaki arkadaşlarla güçlü bir bağ oluşturması çok zaman almamıştı. Çalıştığı bölüme uğradığımda genelde politik tartışmalar eksik olmuyordu.

Birol bir yandan işçilerle politik tartışma yürütürken bir yandan da sosyalleşmenin önemini vurguluyordu. Tiyatroya, sinemaya gitmeyi veya halı sahada maç oynamayı öneriyordu. Burada amacının işçilerin birliğini oluşturmak olduğunu anlamıştım. Ama yine de bana biraz uzak geliyordu. Daha sonra öğrendim ki arkadaşlarla beraber sinema filmine gitmişler. Filmi çok iyi bulduklarını söylüyorlardı. Özellikle maden işçilerini anlatan kısa ama nitelikli sahneyi Birol sık sık vurguluyordu.

Dışarıdaki görüşmelerimizde Birol artık bir şeyler yapmamız gerektiğini vurguluyordu. Bunun için güvendiğimiz arkadaşlarla beraber bir komite kurmamız gerektiğini söylemişti.

Bunun istediğimiz hakları almanın ilk ve en önemli adımı olduğunun altını çiziyordu.

Aradan çok uzun zaman geçmeden bu konuyu konuşmak için bir toplantı tarihi belirledik. İlk toplantıya çağırdığımız arkadaşların bir kısmı gelmedi. Biraraya geldiğimiz arkadaşlarla uzunca konuştuk.

Fabrikadaki koşulları değiştirmek istiyorsak örgütlenmekten başka çaremizin olmadığını dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışmıştık. Ve kurduğumuz komite hızlı bir şekilde kavgaya atılmıştı. Hakkımıza ve alinterimize sahip çıkmak hepimizin yüzüne yansımıştı. Sanki sendikayı fabrikaya getirmiş gibiydik.

Birol toplantı yapmamız gerektiğini ve bu toplantıda kendimize yol haritası çizmemiz gerektiğini anlatıyordu. Ama işçilerin birçoğu toplantı yapmanın gerekli olmadığını söylüyorlardı. Onlara göre yeterli sayıya ulaşılıp, sendikaya gidip üye olacaktık. Bu şekilde yapılan örgütlenmenin patronun saldırısı sonucunda dağılacığı noktasında emindik. Bunun için biz ayakları yere sağlam basan bir örgütlenmenin önemini sürekli vurguluyorduk. Merkezi bir fabrika komitesi ve her bölümün kendi komitesini oluşturması şarttı. Ancak zafer bu şekilde kazanılırdı.

Komitemiz toplantılar yapıp, eksikliklerimizi değerlendiriyordu. Birçok işçi sendika çalışmasından haberdardı. Ocak ayından önce 3’te 1 çoğunluğu sağlamıştık. Ama birçok işçi zamlara göre hareket etmek istiyordu. Arkadaşların bu davranışı bizim için sürpriz olmamıştı. Bu noktada biz de zamlara göre konumlanacaktık. Taktiğimiz ve hesaplarımızı buna göre yapmıştık.

Nihayet zamlı maaşlarımızı almıştık. Açıkçası patron

bizi şaşırtmıştı. Beklentilerin üstünde zam yapmıştı. Aynı zamanda zam oranları da değişiyordu. Kimi memnunken kimisi memnun değildi. Birol bu durumun patronun kurnazca bir taktiği olduğunu söylüyordu. Bu durum bizi biraz şaşırtsa da yolumuza devam ediyorduk.

Birol ile konuşurken zaman zaman sanki gözleri dolardı. Genelde anlatmazdı ama benim ısrar etmem sonucu gün içinde konuştuğu iki arkadaşla yaptığı konuşmayı isim vermeden anlattı. Bahsettiği iki konu beni de üzmüştü.

Fabrikadan bir arkadaşımızın çocuğu yattığı beşik ufak geldiği için rahat olmayan bir yerde yatmak zorunda kalmış. Arkadaşımız çocuğuna yeni bir beşik almak istemişse de çok pahalı geldiği için alamamış. Kullanılmış bir beşik almak istemiş fakat bu da pahalı geldiği için alamamış.

Birol’u üzen diğer bir konuşma ise yemekhanede sohbet ederken olmuş. Yemekte belki de ilk defa meyve olarak muz çıkmış. Birol yemeğini bitirdikten sonra, yanındaki arkadaşı muzı cebine koymuş. Neden yemediğini sorduklarında benim çocuğa götüreceğim demiş. “Aylardır meyve almadım çocuğuma bunu da çocuğuma götüreceğim” demesi sofradaki herkesi derinden sarsmış. Belki de sofrada yemeklerini iştahla yiyen arkadaşların tamamı aynı durumdaydı. Fakat bu gerçeğe bir kez daha karşılaşmanın yarattığı hüznün sofraya ağır bir yumruk gibi vurmuş.

Şimdi Birol’un neden bazen bu kadar üzüldüğünü ve öfkelenildiğini daha iyi anlıyordum.

Artık günler Mayıs’ın sıcaklığına ulaşmıştı. Sıcak, yüzünü bizlere dönmeye başlamıştı. Militan geçen 1 Mayıs’ın ardından işçilerin büyük bir çoğunluğu bizlerden birşeyler yapmamızı bekliyorlardı.

Aynı zamanda bu aydan itibaren üretim de artmaya başlamıştı. Kimse çok yoğun tempoda çalışmak istemiyordu. Böyle bir süreçte bizim yapacağımız üretimden gelen gücümüzü kullanmaktı. Bizler de tüm fabrikada bu eylem üzerine arkadaşları bilgilendirmeye başlamıştık. Biz her gün çalıştığımız tempoda çalışıp, fazla araç çıkarttırmayacaktık. Bu eylememize neredeyse işçilerin tamamı uymuştu. Patronun amir sıfatlı uşaklarının ağzından salyalar akmaya başlamıştı. İşçileri tehdit etmeye başlamışlardı. İşçilerden bazıları bu durumu sessizlikle karşılarken bazıları da tepkilerini açıklıkla ortaya koymuştu.

Fabrika çalkalanmaya başlamıştı.

Yavaş yavaş çalışmalarımızın karşılığını almaya başlıyorduk. İşçiler “Artık Yeter” demeye başlamıştı. Bunun üzerine biz genel müdürden taleplerimizi iletmek için bir toplantı istedik. Bu isteğimiz reddedildi. Biz hem şaşırmış hem de öfkelenmiştik. Bunun üzerine biz de yemeğe gitmeme kararı aldık. Bu talebimizi Patron Artık Yeter” diye anladık. Yemek

saati geldiğinde herkesin gözü yemeğe giden merdivenlerin başındaydı. Evet, beklenen olmuştu, birkaç kişi dışında neredeyse kimse yemeğe gitmemişti. Herkesin gözünde gergin bir bekleyiş vardı. Çünkü amirler sürekli gelip yemeğe gitmemiz konusunda bize baskı yapıyordu. Sonunda gelen bir amir toplantı talebimizin kabul edildiğini belirtip beş kişinin müdürün odasına gitmesini istedi. Birol öne atılıp “kimse müdürün odasına gitmeyecek her şey burada konuşulacak” dedi.

Bunun üzerine yönetim kurulu üyeleri teker teker gelmeye başladılar. Tüm işçilerin yüzü gülmeye başlamıştı. Müdür neden toplantı istediğimizi anlatmamızı istedi. Biz iki yüze yakın işçi yan yana durmuşken yönetim kurulu üyeleri de karşımızda tek sıra durmuşlardı. Bu toplantıda tüm taleplerimizi müdürün yüzüne karşı söyledik. İşçilerin yüzü ısıldıyordu. İlk defa biz istediğimiz için toplantı yapılmıştı. İlk defa maaşlarımızın yükseltilmesini, amirlerin baskılarının kalkmasını, yemeğin düzeltilmesini, havalandırmanın yapılmasını istemiştik. Bu taleplerimizi hep bir ağızdan söylememiz özgüvenimizi güçlendirmişti. Hiç konuşmaya cesaret edemeyeceğini düşündüğümüz arkadaşlar bile konuşmuştu.

Taleplerimizin patrona iletileceği söylendikten sonra biz tekrar işe koyulduk. Bu toplantının ardından fabrikada temsilcilerimizi de seçmeye başladık. Rüzgârı arkamıza almıştık. Komitemiz bir yandan gizli bir şekilde çalışmalarını yaparken diğer yandan da oylama ile her bölümden temsilcilerimizi seçmiştik.

Aradan yaklaşık bir ay geçtikten sonra nihayet patron bizimle toplantı yapmak istediğini iletmişti. Bütün işçilerle toplantıya katıldık. Bu toplantıda patron bize sadece prim verebileceğini söyledi. İşçiler hemen homurdanmaya başlamıştı. Ama biz hazırlıklarımızı önceden yapmıştık. Patronun bu hamlesini kestirip sendika çalışmasına hız vermiştik. Arkadaşlarımız bize hak vermeye başlamıştı. Anlaşıldığı üzere taleplerimiz kabul edilmemişti. Biz hakkımızı almak için örgütlenmekten başka alternatifin olmadığını döne döne herkese anlatıyorduk.

“Şimdi söz söyleme sırası bizde. Güçlü olan O mu? Biz mi? göstereceğiz. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!” diyerek söze başlamıştı Birol. Ya sendikaya gidip üyeliklere başlayacağız (aynı zamanda sendika ile de görüşüyorduk fakat yeterli sayıya ulaşamadığımız için üyelikleri gerçekleştirememiştik.) Ya da takım sözleşmesi imzalayacağız. Yaptığımız toplantı sonucunda sendikaya üye olmak için daha fazla çalışma kararı çıktı. Bunun için fabrika içinde arkadaşlara dağıtacağımız bir bülten çıkartma kararı aldık aynı zamanda. Fakat birçok arkadaş bunun güvenlik için uygun olmayacağı görüşünde idi. Biz yeterli sayıya ulaşmak için neredeyse bütün arkadaşlara sendikayı anlattık. Gelmek istemeyenlerin kararı ne anlatsak değişmiyordu.

Bir akşam umutsuzca fabrika kapısından çıkarken kulağıma bağırma sesleri geldi. Kapiya doğru yöneldiğimde bildiri dağıttıklarını gördüm ve ben de bir bildiri aldım. Aynı zamanda gür sesle konuşan arkadaşı dinliyordum.

Kendinden emin bir ses tonuyla; “Arkadaşlar, haklarımız ve geleceğimiz için mücadele etmeliyiz! Ücretli kölelik düzenine karşı birliğimizi güçlendirmeliyiz.” Konuşmasına devam ederken amirler yanına gelip engellemeye çalışmıştı fakat işçilerin şaşkın bakışları arasında amire, “patronun uşakları bizi engelleyemez” demişti. Bu cümleyle yüreğime su serpilmişti. Amirler kuyruklarını kıstırarak oradan ayrılmak zorunda kaldılar.

Ertesi gün herkes bu olayı konuşuyordu. Herkes Metal İşçileri Birliği’nin dağıttığı bildiriye konuşuyordu. Özellikle amirlerin engellemek istemelerine, polis çağıracağız demelerine rağmen geri adım atmamaları ve büyük oranda amirlerin fiyakalarını bozmaları herkeste sevinç yaratmıştı.

Yanımıza Hüseyin Dayı geldi. Emekli olmasına rağmen çalışmak zorunda olan birisiydi. Tokatlı’ydı. Orada doğup orada büyümüştü. Ardından yaşam koşulları O’nu işçiler için cehennem olan bu diyara sürmüştü. Dayı bildiri dağıtan arkadaşları tersaneden tanıyormuş, “Ne polis ne de patronun uşakları bu adamlara geri adım attıramadı. Adamlar sınıf devrimcisi. Şaşırmayın.” dedi.

Haziran Direnişi’nin sıcaklığı ülkeyi sarmıştı. Milyonlarca insan sokakları zapt etmişti. Bizim fabrikada da Taksim’e direnişe giden bir çok arkadaş vardı. Ama ben Gezi Direnişi’ni eksik buluyordum, hatta akşam tencere ve tava sesleri beni rahatsız ediyordu. Bana uygun bir talep göremiyordum. Üç beş ağaç için milyonlarca insan ayaklanmıştı. Maaşların artması için olsa en önde giderdim. Birol ile bu konu üzerine de konuşmamızda O da ısrarla “bu büyük halk direnişini fabrikalara taşımamız” diyordu.

“Gezi Direnişi kıvılcımı çaktı biz fabrikaları ateş topuna çevirelim” demişti.

Sonunda uzun tartışmalarımız sonucunda beni ikna etmişti. Fabrikadaki arkadaşlarla bizim talebimizin olduğu bir pankart yazıp Taksim’e gidecektik. Bu fikri arkadaşlara anlattığımızda şaşırdım. Karşı çıkan herkes “gelirim” demişti. Uzun tartışmalar sonunda pankarttaki yazıyı belirlemiştik: “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”

Arkadaşlar sendika konusunda bize giderek baskı yapmaya başlamışlardı. Sürekli “bu iş çok uzadı, ne zaman üye olacağız, sendikacılar bizi sattı mı?” gibi sorular sormaya başlamışlardı. Sendika yöneticileri ile son görüşmemizde “yeterli sayıya ulaşmadan üyelik yapmayız” demişlerdi. Harcadığımız emek boşa mı gidecekti? Sendikacıların bu söylemleri moralimizi bozuyordu. “Biz gelecek arkadaşları üye yapalım, gerisi gelir” dememize rağmen kabul etmiyorlardı. Artık bir eşiğe gelmiştik ya atlayacaktık ya da düşecektik.

Moralim bozuk, kartı basıp gidecekken bizim arkadaşları gördüm içeride. İnsan kaynaklarından çağırılmışlar. Birol dahil temsilci seçtiğimiz bazı arkadaşlar merakla bekliyorlardı. Servisler hareket etmeye başlamıştı. Gözüm kapı önündeydi. Bir türlü arkadaşlar dışarı çıkmıyorlardı. İçimi kurt kemirmişti. Korktuğum acaba başıma mı gelecekti. Servisten indiğimde hemen telefona sarılıp Cemil’i aradım. “Ne oldu? Niye servise binmediniz?” diye sordum. Cemil “İşten atıldık” dedi.

Patron saldırıya geçmişti. Arkadaşlarımızı işten atarak bizi korkutmaya çalışıyordu. Fabrikada çalışan arkadaşların tamamı öfkeli idi. Neredeyse kimse çalışmak istemiyordu. Herkes zorla çalışıyor gibiydi. Onca sene yan yana çalıştığım arkadaşım hakkımızı aradığımız için işten atılmıştı.

Bu saldırı arkadaşları daha çok bilemişti. Ama patron kılıcını kuşanmıştı. Bir grup öncü arkadaşımız daha işten atılmıştı, kısa bir zaman sonra. Bu saldırılar adeta bizi biliyordu. İşte bu tehditlere karşı yeterli çoğunluğu sağlayarak Birleşik Metal İş’e üye olduk. Ardından patron Türk Metal çetesini devreye soktu. Bizden Birleşik Metal-İş’ten istifa edip Türk Metal’e geçmemizi istedi. Patronun bu saldırısı karşısında, Birleşik Metal İş’e karşı mesafeli duran arkadaşlar da üye olmak istediklerini belirtip sendikamıza üye olmuşlardı. Şimdi neredeyse fabrikanın tamamı Birleşik Metal’in üyesiydi. Patronun bu saldırısı geri tepmişti. Üye olmak istemeyen arkadaşların gelip Birleşik Metal-İş’e üye olmasının zeminini patron sağlamıştı.

Evet artık sendikamız yetki başvurusunda bulunmuş, biz de yetkinin gelmesini bekliyorduk. Tabi biz beklerken patron boş durmuyordu. Sendikadan istifa etmemizi istiyordu. Etmezsek işten atacağını söylüyordu. Biz bu yaşananlar karşısında sendikamızdan destek istiyorduk. Sendika ise bize direnin diyordu. Biz sendikayı yanımızda görmek istiyorduk.

Fabrika içerisinde kendimizi yalnız hissediyorduk. Bu durumu işten atılan arkadaşlarla paylaşmıştık. Atılan arkadaşlarımız “işten atmaları ve patronun saldırılarını ancak direniş çadırı kurarak engelleyebiliriz fakat sendika direniş çadırı kurmaya yanaşmıyor” diyorlardı.

Bu durumla birlikte yine de zaman zaman fabrika önüne gelip slogan atıyorlardı. Arkadaşlarımız ne zaman fabrikanın önüne gelse içerisini bir telaş alıyordu. Tüm amirler kapı önündeki güvenlik kulübesine girip, atılan işçilerle kimin konuştuğunu not alıyordu.

Artık fabrika içerisinde baskılar daha da artmaya başlamıştı. Bizle teker teker görüşerek Birleşik Metal-İş’ten Türk Metal’e geçmemizi, geçmezsek işten atılacağımızı söylediler. Sendikadan istifa etmeyen neredeyse tüm arkadaşlar aynı anda işten atıldılar.

Bir gün bir telefon geldi, arayan Birol’du. “Müsaitsen görüşelim” diyordu. “Olur” dedim. Havanın kararmasına yakın bir saatte buluştuk. Birol ile karşılaştığımızda birimize uzun zaman sarılı kalarak hasret giderdik. Uzun uzun konuştuk. Söz fabrikadaki sendikal çalışmaya gelince, Birol, Kızıl Bayrak gazetesine bu deneyimi öyküleştirerek göndereceğini söyledi. Mücadelemizin tarihe not düşülmesi bende tarifsiz bir sevinç yarattı. Fakat Birol “dur” dedi. Şaşırdım.

Birol; “Sadece biz başarımızı yazmayacağız, yapamadıklarımızı, eksikliklerimizi de tarihe not düşeceğiz. Kazanılan zaferleri herkes yazıyor, önemli olan tarihi, geçmiş eleştirerek yol yürümek. Bunu yaparsak hem sınıfımızın hem bizim yaşadığımız hataların tekrarlanma ihtimali azalır.” dedi

Birol eksikliklerimizi anlatarak söze başlamıştı; “İlk eksikliğimiz komitemizi güçlendirememiz. Komitemizi güçlendirip alt ayaklarını oluşturabilseydik patronun saldırılarını bertaraf edebilirdik. Komite bizim için varlık ve yokluk meselesiydi. Bak mesela komiteden kimse içeride kalmayınca yavaş yavaş fabrika çözüldü.

İkinci en temel eksikliğimiz sendikal bürokrasiyi aşamadık. Kapı önünde ilk çıkartılanlar veya daha sonra çıkartılanlar olarak direniş çadırı kursaydık şu an bu konuşmayı fabrika içerisinde yapıyor olurduk. Direniş kararı alıyoruz adamlar ne yapıp ne ediyorlar, arkadaşları bu karardan vazgeçirmeyi başarıyorlar.

Aslında en temel eksikliğimiz sendika ağalarını aşacak iradeyi gösterememiz. Ne dedik; fabrika önüne gidelim, üretimden gelen gücü kullanalım, iş yavaşlatalım. Oysa biz ne yaptık; yeterli sayıya ulaşınca gidip imza attık, her şeyi başarmış gibi. İşten atılınca sendikaya gittiğimizde adamlar ne dedi; “dava açarız, kazanırız. Bundan sonra yasal yollardan hakkımızı alırız”. Bir ay dirensen belki kazanacağız, adamlar mahkeme çözer dediler.”

Ben de konuşmak istiyordum ama sözcükler boğazıma dolanmıştı. Galiba şimdilik kaybetmiştik. Ama kazanacağımız günler uzak değil!

(Devam edecek...)

U. Tarhan / Z. Kızılarslan

Roboski'nin adaleti zamanın ellerinde!

Roboski'de analara adalet yalan üzerine kurulu mahkeme salonlarında değil, özgür dünyanın birliğinde sunulacaktır. Biz unutursak kalbimiz kurusun diyen bir halkın acı paylaşımından yürüyeceğiz yolumuzu.

28 Aralık. Kışın soğuğu bu dağlarda birikmiş sanki. 2 saat 48 dakika sonra cehennem ateşiyle kavrulacak taşlar buz tutmuş. Soğuk ilikte. Ve soğuk aradan geçen 738 gün sonra Diyarbakır Askeri Savcılığı'nın kararıyla artık tüm vicdanlarda... Ya vicdanın soğuktan kurumasını izlersiniz ya da gerçeğin, adaletin intikam ateşiyle kavgaya girersiniz...

19.28: Sınır Tümen Komutanı ve Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı'nın müşterek kararları doğrultusunda sınır hattı üzerine 2 topçu atışı yapıldı. Saat 20.21'e kadar yapılan topçu atışı 12'yi buldu.

Ve yetmedi katil takımına 12 top atışı. Zira dağılmadı grup, yürüdü yolunda. Dönmediler yüzlerini güne. Kaşan gideceğin yer evindir. Bombalar düşerken hakim tepelere Roboskili kaçığa çıkanlar da böyle yaptı zaten. Ölümün sınırında yaşadıkları içindir kaçaklıkları. Varlığı yok sayılan bir halkın geçim savaşıdır kaçak. Ne mayın keser yolu ne asker ne de hiç olmamış olan sınır.

19.30 ile 20.00 arasıydı Genelkurmay 2. Başkanı'nın hava hareketi için onay talebini Genelkurmay Başkanı'na telefonla ilettiği saatler. MGK toplantısından çıkmıştı 'paşa'. Bilgilerin işlendiği haritanın konutundaki çalışma ofisine gönderilmesini istedi.

Harita dağlık alanı gösteriyordu. Roboski sınırı oklar, çizgilerle "grubun" güzergahını işaret ediyordu. Özel paşa, evinden yönetiyordu savaşını, ne tereddüdü vardı ne de kararı. Bilinir ki paşa takımı da bir tetikçidir. Asalak efendileri kadar ruhsuz ve bilinçsizdir. Tek farkı, namludan çıkan izli mermiyi görmez, uçaktan düşen bombanın patlama sesini duymaz ama verir 34 insanın ölüm emrini. Ankara'nın karanlık dehlizlerinde kaybolmayacağına dair söz verilen dosya Ankara'da karanlık odalarında karara bağlandı işte. Ve emrin

alınmasıyla saatler 20.45'i gösterir oldu.

Kaçaktakiler topçu ateşinden korkarak geldiler sıfır noktasına. Bölgede yaşayan bilir başlayan top atışlarının salvolarını. 12 top mermisi düştüyse toprağa gerisinin geleceği belliydi. "Grup" düşündü sıfır noktasında ve bekledi geridekileri. Kimseyi geride bırakmadan, kaçaklara zarar gelmeden köye dönmek için sıfır noktasındaydılar işte. Ve yıldızları omuzlarında taşıyan kara yürekli savaş raporlarına yazdılar; sıfır noktasındakiler teröristtirler, zira birbirini düşünerek hareket etmektedirler. Hayat, düzene köle olan için arkana bakmadan yürümektir. Diğerini düşünmek, ötekini kendinden saymak insanidir. Paşalar düşünmediler gördükleri gerçeği. Öldürmek için görevdeydiler ve görevlerini yerini getirdiler...

21.39: Ölüm geldi. Top atışlarının sustuğu sınır taşı şimdi alevle bağırdı. Gökyüzünden düşen hayat durduranlarla vuruldu toprak. Sınır hattında bekleyenler ilk patlamayla katledilirken ikinci bomba da gökyüzünü delip düştü toprağa. 13 dakika sonra geldi üçüncü bomba. Şahin denen savaş kuşları bombaladı Roboski'yi.

22.16: Herşey göz önündeydi. Savaş filmi gibi izledi katiller ölümleri, patlayan bombaları. Ve hiçbir efektin yapmacık olmadığını bilerek anı yaşamanın şokunda beklemekten başka elinden hiçbir şey gelmeyen "Hareketsiz bekleyen üçüncü bir grup" tespit edildi. 22.24'te paşaların savaşan şahinleri dördüncü bombayı attı. Şahin olmak kolaydır kanadı kırık güvercin karşısında. Şahanları olan dağlardan korkanlar ancak bombalarla çıkarlar yola...

Ve insansız hava araçları son raporunu verdi. Ölüm yağın topraklarda parçalara ayrılanlar, 34 can. Paşaların bakıp birbirlerini tebrik ettiği görüntüler yansıdı ekranlara. İşte o görüntüler Roboski köylüleri

yanık dumanı yükselirken kendi gözleriyle gördüler. 3 kişi kurtuldu. Servet Encü hayatta kalıp köye haber verdi. "Asker gelmedi, sadece bizim insanımız geldi" dedi Servet, Gülyazı'dan helikopter gelse kurtulacaktı 34'ün üçü. Ama bomba yağdıran el yardım için uzanmadı. Bir kaza yoktu ki! Tereddütsüz çekilen tetik adresini bulmuştu onlara göre. Ölen Kürt olduktan sonra silahlı-silahsız fark etmezdi. Bunun için haftası dolmadan emri veren Özel'i Erdoğan tebrik ediyordu, takipçisi olacağına söz verdiği katliamın azmettiricisine övgüler düzüyordu.

"Eğer yeterince büyük bir yalan söyler ve bu yalanı yeterince uzun süre tekrarlıyorsanız eninde sonunda insanlar bu yalana inanır. Bu yalanı ne kadar uzun süre sürdürebileceğiniz ise kitleleri bu yalanın ekonomik siyasi ya da askeri sonuçlarından ne kadar süreyle koruyabileceğinize bağlıdır. Bu noktada da devlet gerçeğin yayılmamasını sağlamak zorundadır, çünkü gerçekler yalanın can düşmanıdır; bu bakış açısını genişleterek şunu söyleyebiliriz: Gerçek devletin en büyük düşmanıdır."

Alıntının sahibi "Halkı Aydınlatma" görevini üstelenen, dünyanın gördüğü en güçlü iletişim ve propaganda ismi olarak ders kitaplarına geçmiş bir isme ait. Bu isim Hitler'i Hitler yapan propaganda bakanı Goebbels. Zira bugün AKP'nin başucu kitaplarıdır Goebbels'in sözleri. Roboski Katliamı'nın üzerinden saatler geçerken tüm medyalarını susturan güç, bugün takipsizlik kararını verirken söylediği yalanların büyüklüğüne, uzun süre tekrarlanmış olmasına güveniyor. Sermayenin eli kanlı devleti güveniyor Roboski mezarlarında çiçek açan bitkilerin büyümesine. Biliyor o tohum kıran soğukta çiçek açıysa yıllar devrilmıştır. Fakat geçen zaman ve yalanın büyüklüğü ne Roboski Köyü'nde acıyı azalttı ne de yaşananları silip attı. Devlet savcılılarıyla unutmış olabilir. Ama perşembeler Roboski'de güneşin doğmaya utandığı gündür. Zira analar kalkar neredeyse hiç uyumadan. Roboski mezarlığını ev yapmış analar her Perşembe hesap sorar.

AKP şefi Erdoğan'ın "Roboski Katliamı davasının Ankara'nın karanlık dehlizlerinde kaybolmayacağı" sözü unutulmadı. Karanlık dehlizlerde emri verenler kaybolmadan unutmayacaktır evlatlarının parçasını toplayan halk. Ankara kürsülerinde konuşmaya benzemez sınır denen ince çizgi üzerinde evladını katırlara battaniyeye bağlı taşımak. Ağırdir ölümü birlikte yaşamak. Devlet bütün bir köye aynı acıyı yaşatırken takipsizlik kararı örtmez 'acımız büyük' diyen katil gülüşlülerin "yargıya güvenin" cümlelerini. Goebbels yaşasaydı üstüne söyleyecek sözü olurmuydu bilinmez.

Roboski'de analara adalet yalan üzerine kurulu mahkeme salonlarında değil, özgür dünyanın birliğinde sunulacaktır. Biz unutursak kalbimiz kurusun diyen bir halkın acı paylaşımından yürüyeceğiz yolumuzu. Roboski'yi biz unutturmayacağız, katillerini ise zaman affettirmeyecek! Roboski'nin adaleti zamanın ellerinde.

Alevilere dönük yeni asimilasyon hamlesi: Kızılma

Kızılma dizisi üzerinden Alevilere yönelik saldırılar devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde HaberTürk kanalı sözde “Kızılma tarihi” üzerine bir program yayınladı. Programa katılan ekipse birbirini destekleyen gerici güruhtan seçilmişti. Program da Kızılma gibi Alevilere karşı anti-propaganda ve gericiğin bir yansıması oldu.

Zaten programın bileşenlerine bakıldığında programın amacı da rahatlıkla anlaşılabilir. *Milli Gazete* yazarı Süleyman Çobanoğlu, eski Kültür Bakanı Namık Kemal Zeybek, Kızılma dizisinin yönetmeni Osman Sınay ve Devlet Arşivleri eski yöneticisi Necati Gültepe programın bileşeniydi. Hepsisi birbirinden gerici, şovenist bu güruh aynı program vesilesiyle Alevilere saldırıda yan yana geldiler.

Programda Kızılma dizisinin tanıtımı üzerinden yapılan eleştirilere yanıt adı altında Alevileri aşağılamaya kalkan propaganda sahnelendi. “Hz. Ali öğretisi bir Kızılma sırrı mı?” sorusunu da ekleyen sunumun ardından “Majestelerinin Alevileri”, “Ali’siz Aleviler” gibi tanımlar yapan gerici güruh diziyi eleştirenleri hedef aldı.

Dizi tanıtımı üzerine İngiltere Alevi Kültür Merkezi ve Cemevi Başkanı İsrail Erbil açıklama yayınlarak tepki göstermişti. Süleyman Çobanoğlu buna karşılık “ben İngiltere’den gelen eleştiriden haz etmem” diyerek meseleyi çarpıtmaya çalıştı. Çobanoğlu, eleştiri yapan Alevi kurumunun İngiltere’den olmasını “manidar” bulduğunu vurgulayarak gericilerin sıkça başvurduğu “dış güçler”e de gönderme yaptı.

Konuşmacılar Zülfikar’a, Pir Sultan Abdal türküsüne sahip çıkan Alevilere “Mikrobik bir bilinç hastalığı” gibi gerici yorumlarla hakaretler yağdırdı. Değerlere sahip çıkmayı “mikro kabilecilik” gibi ifadelerle hedef alan gerici takımı Zülfikar ve Pir Sultan Abdal türküsünün “herkesin” olduğunu savundu. “Türklük Kürtleri de kapsar” bakışının bir tezahürü olan bu zihniyet Alevileri aşağılayarak kabile diye tanımladı. Dizinin daha yayınlanmamış olmasını kendine savunma yapan gerici takımı, bu programdaki üslup ve yaklaşımlarıyla Alevilerin eleştirilerinin dayanaksız olmadığını da kanıtladılar.

Gerici propaganda devam

Aleviliğe yönelik gerici propaganda tek elden ve tek yönden gelmiyor. Tek başına gericilerin yok sayan anlayışı dışında bir de Namık Kemal Zeybek gibi faşist düşüncenin temsilciliğini üstlenmiş, devletin 70’lerden beri sadık uşaklığını yapmış isimler de Alevilere karşı propaganda merkezi olarak çalışıyor.

“Diyanet Kurumu içinde (...) Alevi Müslümanlık için

Kızılma ve Öteki Gündem vesilesiyle tartışılan on yıllardır sistematik hale getirilen Alevi düşmanı propagandanın bugün ayyuka çıkmış halidir. Bu kara propaganda merkezi, yanına Osman Sınay gibi düşmanın televizyoncu-tetikçi ismini de katmış görülüyor. Kürt halkına kin kusan dizileri sunan bu isim hala dizinin Alevilere yönelik bir karalamasının olmadığını iddia ediyor.

“Alevi açılımı” adıyla sunduğu planlara paralel ibareler taşır. Ve bu isim de CEM Vakfı övgüsü ile Alevilerin temsiliyetini İzzettin Doğan’a indirger.

Kızılma ve Öteki Gündem vesilesiyle tartışılan on yıllardır sistematik hale getirilen Alevi düşmanı propagandanın bugün ayyuka çıkmış halidir.

Bu kara propaganda merkezi, yanına Osman Sınay gibi düşmanın televizyoncu-tetikçi ismini de katmış görülüyor. Sakarya Fırat gibi Kürt halkına kin kusan, askerin kirli savaşını “insanları koruyan fedakar

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

askerler” makyajıyla sunan bu isim hala dizinin Alevilere yönelik bir karalamasının olmadığını iddia ediyor.

Kızılma dizisi üzerinden yürütülen tartışmalar AKP’nin Alevi Açılımı’nın bir izdüşümüdür. “Alevi Açılımı” ise “tarihi adım” denerek Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ tarafından yere göğe sığdırılmayan, Alevileri de kapsadığı iddia edilen “Demokrasi Paketi” projesinin alt ayağıdır.

Düşünün ki şişirilen bu paketin açıklanmasının üzerinden hafta dolmadan yeni paket hazırlandığı söylenerek oyalama çabası güdülüyor. Bozdağ “Alevi açılımı konusundaki çalışmalar devam etmektedir. Bu konu daha sonra kamuoyuna açıklanacaktır. Paket son değildir, yenileri gelecektir” diyerek zaman kazanmaya çalışıyor. Paket, Hacı Bektaş Veli’nin üniversite ismi olarak kabulü dışında, Alevi emekçilerin yaşadığı kuşatmayı genişletmek adına bir milim oynamıyor.

Vaatlerden başka Alevi halkına bir kırıntı dahi sunmayanlar, bu propaganda ile aba altından sopa gösteriyorlar. Çarpıtma ve gerici propaganda altında Aleviler teslim alınmak isteniyor.

Alevileri devletle ilişkilendirmek yeni değil. Bugün Kızılma dizisinin tartışılmasının bir nedeni de bu. Öteki Gündem programı için Namık Kemal Zeybek gibi bir ismin seçilmesi de tesadüf değil. CEM Vakfı’yla kurumsallaşan devletin Alevileri asimile etme girişimi bugün cami-cemevi ayağıyla devam ettirilirken bunu topluma empoze ettirecek medya ayağı da parça parça örülüyor.

Görünen o ki Kızılma dizisi karşısında gösterilen erken refleksle bu propaganda rolü boşa düştü.

İzmir Gezi Tutsak Aileleri Ankara'daydı!

İzmir'de Gezi Direnişi'nde tutuklanan 13 tutsağın aileleri 8 Ocak günü TBMM'de CHP İzmir milletvekili Musa Çam ile basın toplantısı gerçekleştirdi.

Ayrıca Gezi Direnişi davası dosyanın bir örneğini, TİHV ve İHD'nin Gezi Direnişi raporları, 26 Kasım'da görülen davanın ertelenme kararının gerekçesi, Burcu Koçlu'nun sağlık raporu ve Burcu Koçlu'nun savunmasının bulunduğu dosya meclise verildi. Saat 12.30'da gerçekleştirilen basın toplantısında aileler üzerinde tutsakların isimleri bulunan ve özgürlük taleplerini dile getiren önlüklerle konuşmalar yaptılar.

“Hangi ailenin canı daha çok acıdı?”

Serdar Gür'ün annesi Nesrin Gür bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında onurlu bir yaşam, doğasına, haklarına sahip çıkmak için kendisinin de alanlarda olduğunu ve tek suçu demokratik protesto haklarını kullanmak olan tüm Gezi Direnişi tutsaklarının hiçbir kanıt olmadan tutuklanmasının adaletsizlik olduğunu belirtti. Bülent Arınç'ın yaptığı bir basın açıklamasında “Çocuğunun gözaltına alındığını televizyondan öğrenmek ne acıdır!” demesinin kendisinin içini acıttığını belirtti. Gür konuşmasında şunu sordu: “Her Cumartesi çocuklarının akıbetini soran Cumartesi Anneleri'nin, Roboski'de katledilen çocukların ailelerin, Gezi'de katledilen 7 canın ailelerin, Van'da açlıktan ve soğuktan ölen çocukların, cezaevlerinde tacize ve tecavüze uğrayan çocukların acısından daha mı çok acıtıyor yolsuzluk yapanların haberini almak!?” Bakanların çocuklarına tepsi tepsi baklava giderken çocuklarına görüşe giderken ne zorluklar yaşadıklarını değinen, çocuğuyla gurur duyduğunu dile getiren Gür, tüm Gezi Direnişi tutsaklarına özgürlük istedi.

“Palalı serbest, adaletsizliğe karşı duran tutsak!”

Mehmet Barış Yalçın'ın babası Osman Yalçın bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında oğlunun Manisa Soma'daki evlerinden onlarca polis tarafından

gözaltına alındığını ve tutuklandığını belirtti. Devletin kolluk güçlerinin demokratik hak ve talepleri için sokağa çıkan insanlara orantısız güç kullandığını da vurgulayan Yalçın, eli palalı çetelerin serbest bırakıldığını ve bu adaletsizliğe karşı 8 aydır adalet aradığını belirtti. Yalçın, çocuklarının demokratik hakları için sokaklara çıktıklarını, eli palalılar dışarıdayken çocuklarının neden geleceklerinin ve hayallerinin dört duvar arasına sıkıştırılmaya çalışıldığını sordu. Çocuklarına emek harcanmadan, çalışmadan kazanmanın, hırsızlığın onursuz birşey olduğunu öğrettiklerini belirten Yalçın, her zaman çocuklarının yanlarında olacaklarını ve tüm Gezi tutsaklarının serbest bırakılması gerektirdiğini dile getirdi.

“Susmadık ve susmayacağız!”

Ulaş Arslan'ın babası Umut Arslan, Osman Yalçın'ın babası ve tüm Gezi Direnişi tutsaklarının yoldaşı olduğunu dile getiren baba, oğlunun müzik aletiyle direnişe destek verdiğini, gözaltına alındığını ve Gezi Direnişi'nde gerçekleşen çatışmaların sebebinin polisler ve onlara emir verenlerin olduğunu belirtti. Çocuklarına onuru, gururu öğrettiklerini dile getiren baba şunları söyledi: “Siz çocuklarınıza yolsuzluğu, hırsızlığı milyon dolarları ayakka kutularında saklamayı öğrettiniz!” 13 Şubat'ta tutsakların mahkemesi olduğunu belirten Arslan, Berkin'i gaz fişegiyle, Ethem'i silahla vuranların neden yargılanmadıklarını sordu. Adalet istediklerini belirtirken susmadıklarını ve susmayacaklarını, tüm Gezi tutsaklarına özgürlük istediklerini söyledi.

“Oğlumla gurur duyuyorum”

Orhan Yıldız'ın annesi Aynur Yıldız bir konuşma gerçekleştirdi. Yıldız konuşmasında oğlunun suç işlemediğini ve oğluyla gurur duyduğunu belirtti. Katillerin dışarıda olduğunu suçsuzların tutuklandığını belirten anne, tüm Gezi tutsaklarına özgürlük istedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

“İlk talep tecrit koşullarına son verilmesidir!”

Görüş Atıcı'nın ablası Nafiye Atıcı gerçekleştirdiği konuşmada kardeşinin, on yılların baskı politikalarına karşı milyonların direniş sürecinde eyleme katıldığı için gözaltına alındığını ve tutuklandığını belirtti. Binlerce kişinin gözaltına alındığını, yüzlercesinin de tutuklandığını vurgulayan Atıcı, zaten ağır tecrit koşullarının var olduğu F tipi hapisanelerde bir de kameralarla daha ağır koşullar yaratılmaya çalışıldığını belirtti ve ilk taleplerinin tecrit koşullarına son verilmesini, tüm Gezi Direnişi tutsaklarının serbest bırakılmasını istedi.

“Direnişin yargılanması, işçi ve emekçilerin mücadelesinin yargılanmasıdır”

Atıcı'nın ardından Erol Özdemir'in ablası Sevgi Özdemir, bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmasında Gezi Direnişi'ni bastırmak ve gözdağı vermek için 5 bine yakın kişinin gözaltına alındığını, 150 kişinin tutuklandığını, 15 kişinin gözünü kaybettiğini ve toplam 8041 kişinin yaralandığını belirten abla Özdemir, tüm baskı koşullarına rağmen o dönemde insanların sokakları terk etmediğini belirtirken şu an 13 arkadaşlarının hala tutuklu olduğunu vurguladı. Gezi Direnişi'nin yargılanmasının işçi ve emekçilerin gelecekleri için verdikleri mücadelenin yargılanması, Kürt halkının imha ve inkar politikasına karşı yürütülen taleplerin yargılanması, kadınların kadın kimliklerine sahip çıkma, kadın bedenine karşı yapılan müdahaleye verilen mücadelenin yargılanması, Aleviler'in yok sayılmasına karşı verilen mücadelenin yargılanması demek olduğunu vurgulayan abla, tüm Gezi tutsakları serbest kalana kadar mücadeleye devam edeceklerini belirtti.

Aileler Yüksel Caddesi'nde...

Konuşmaların ardından mecliste yemek yiyen aileler, Yüksel Caddesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasına aileler “İzmir'de 13 direnişçi 6 ayı aşkın süredir tutuklu! Gezi Direnişi tutsaklarına özgürlük! / İzmir Gezi Tutsak Aileleri” yazılı ozalıt ile katıldılar.

Basın açıklamasında doğanın yağmalanmasına karşı Taksim Gezi Parkı'nda başlayan direnişe devlet erkanlarının emriyle, şiddetli bir saldırı gerçekleştirildiği hatırlatıldı.

Gezi Direnişi'nin yargılanamayacağını altı çizilen açıklamada, tüm Gezi Direnişi tutsakları serbest bırakılana kadar mücadeleye devam edileceği söylendi. Basın açıklamasının ardından aileler, Yüksel Caddesi'nde bildiri dağıtımı gerçekleştirdiler. Ardından eylem sonlandırıldı.

Eyleme Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi, Alinteri, Sosyalist Demokrasi Partisi de destek verdi.

Devrimci tutsaklardan yeni yıl mesajları...

Merhaba,

Ayaktanma, isyan ve direnişlerle dolu bir yılı daha geride bıraktık. Emperyalizm ve işbirlikçi sınıflar tarihe gömülecek. Çocuklarımızın atacağı mutlu yıllar mutlaka gelecek.

2014'ün, ezilenlerin özgürlük mücadelesinin gelişeceği bir yıl olacağına inanıyoruz. Bu inanç ve ruhla yeni yılınızda başarılar diliyoruz.

Salek din ji bo gel u çinen bindestan bi eş u hestiran derbaz bu. Di 2014'a de de tekoşin a gel u çinen bindestan xurt bibe. Ji bo civak u paşerojek azad tekoşine peş bixinin.

Em bi ve baweri sersal a nu a gele xuve piroz dikin, serkaftin dixwazin. Seresere 2014'a sima ra bi beceriye verayiş bi seresere sima wesbo.

**MKP tutsakları
Veysel Kaplan**

Adalet Şubesi PK:145 / Kocaeli

*Yağmura ve toprağına tutunup, savaşarak
Kazanır gün altında rengarek bayrağını çiçek
Ağızında sertleşen tohum zaferin şarkısıdır
O şarkıyla dönüp durur çevresinde kelebek*
Nihat Behram

Merhaba Kızıl Bayrak emekçileri,

Yine bir Ocak ayının ilk haftasındayız. Devrim ve komünizm mücadelesinde güneşe uğurladığımız yoldaşlarımızı, dostlarımızı anıyoruz.

Gezi'den Tahrir'e halkların ayağa kalkışlarına tanık olduğumuz bugünler de, kazanacağımıza olan inancımız ve şehitlerimize, onların davalarına olan bağlılığımızla umuda yürüyoruz.

And olsun ki, şehitlerimizin toprakta tohum, hasadımız devrim olacaktır.

Aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyoruz.

**Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi
Tutsak Partizanlar**

Nihat Konak / C-97 / Tekirdağ

Haramilerin saltanatını yıkacağız!
Sevgili dostlar...

Yılın son günleri... Yeni bir kavga yılına girmenin heyecanını yaşıyoruz.

Kavgamız büyük ve zorlu... Daha çok cengimiz var hasımlarımızla...

Maviye bezenmiş özgürlük yürüyüşümüzde çok kayıplar vereceğiz, çok acılar yaşayacağız... Biliyoruz! Ama acılarımız umuda gebe bir annenin doğum sancıları...

Acılarımız halkımızla, haklılığımızla nikahlı bilimimizle soluduğumuz havaya bir ses... bir nefes... Hasımlarımızın çürümüşlüğünden şüphe yoktur. Her yerinden cerahat akan bu düzeni iyi biliyoruz, iyi tanıyoruz... Çanlar emperyalist-kapitalist haramiler için çalıyor.

Gong sesi işitilmiştir...

Gong sesi... Van'da üşüyen çocuğun gözleridir...

Gong sesi... Roboski'de kıyılan canların yürüyüşüdür...

Gong sesi... Kentsel yağmayla yerinden, yurdundan edilen insanların "Bizleri kedileri çuvala koyup dağ başına atar gibi attılar yıllarca, havasını soluduğumuz mahallemizden" diyen sessiz çığlıklarıdır...

Ve gong sesi... Gezi'de isyan halayına durmuş milyonların ışıyan ritmidir...

Bu sesi büyütüp, haramilerin düzenini yıkacağız...

Halkımızın yerel öfkesini örgütleyerek, sömürü sultasını kaldıracacağız...

Buna son sözümüzü yazıyoruz. Arkasından...

kendimizden, birbirimizden beklentimiz çok...

Bu inanç ve coşku yeni yıl yeminimiz olsun!

Yeni yıl bizim ve halkımızın olsun!

Hepinizi coşkuyla sımsıkı kucaklıyor, yeni kavga yılınızı kutluyoruz...

**Süleyman Rüya
Bafra T Tipi Hapishanesi
Tutsak Partizanlar**

*Şimdi bir şiir daha yazmalısın oysa
Bir yaprak daha şarılmalı sesinde.*

Bir pınar daha nehirleşmeli

Güneşi dudaklarında unutma sakın

Işıklar gözlerine selamsız kaçmasın.

Adnan Yücel

Merhaba Dostlar

2013 yılının gerek yaşadığımız coğrafyada, gerekse de dünya ölçeğinde, işçi sınıfı ve emekçi halklar ve yok sayılan ulus ve milliyetler açısından canlı, yoğun bir mücadele yılı olarak geçtiğini belirtmek isteriz. Egemen sınıflar açısından da varolan statülerini korumak, güçlendirmek için. Her geçen gün daha da pervasızlaşarak, saldırı ve sömürü politikalarını hamle üzerine hamle yaparak hayata geçirmenin çabası içinde olduğunu görüyor, yaşıyor, maruz kalıyoruz.

Tüm bu tarihsel gelişmelere paralel, egemenlerin bu saldırılarını boşa çıkarmak, işçi sınıfı ve emekçi halkların örgütlü duruşuyla gerçekleşecektir.

Bundandır ki siz Kızıl Bayrak dergisi ve emekçilerinin, okurlarının yeni yılını kutluyor, zindanlardaki direnişin sıcaklığı ve coşkusuyla sevgi ve selamlarımızı göndererek, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

**Zeynel Karabulut
F Tipi Hapishane C-19
Hacılar-Kırıkkale**

Devrimci sosyalist Kızıl Bayrak'lı dostlarımızın sınıfsız-sınırsız ve her türden baskı ve sömürünün son bulacağı yüce ideallerimiz uğrunda yürüttükleri anlamlı ve değerli mücadelelerinde, başarılarının devamını diliyorum. Yeni kavga yılınız kutlu olsun. Güzelliklerle kalın. Ortak dostlara selamlar.

**Halil Gündoğan
Sincan 1 No'lu F Tipi / Ankara**

Merhabalar! Sevgili Kızıl Bayrak'lı düşdaşlar, Palandöken'in eteklerindeki zemheri ayazları ortasında; Komünar güneşinden beslenen aklım ve yüreğimden damıttığım apaydınlık, sımsıcak selam ve sevgilerimi gönderiyorum. Herbirinizi düşdaşça duygularla kucaklayıp, öpüyorum.

Yeni kavga yılınızı komünar coşkuyla selamlayarak kutluyorum!

Yeni mücadele yılının başta Küçük Asya'dakiler olmak üzere, ezilen halkların dünya komünü düşünür gerçek kılma kavgasının başarı ve kazanımlarla dolu yaşanmasını diliyorum. Bu uğurda çalışan, mücadele

Anıları önünde saygıyla eğiliyoruz...

“Berlin’de düzen hüküm sürüyor!’
Sizi budala zaptiyeler! Kum üzerine kurulu sizin ‘düzeniniz’.
Devrim daha yarın olmadan, ‘zincir şakırtıları içinde
yeniden doğrulacaktır!’ ve sizleri dehşet içinde bırakıp,
trampet sesleri arasında şunu bildirecektir:
“Vardım, varım, varolacağım!”
Rosa Luxemburg

(Öldürülmeden bir gün önce, 14 Ocak 1919 tarihli Die Rote Fahne’de yayınlanan son yazısından....)

“Sıkı durun! Kaçmadık. Yenilmedik... Çünkü Spartaküs ateş
ve ruh demektir; yürek ve can demektir; proleter devrimin
iradesi ve eylemi demektir. Çünkü Spartaküs zafer
özlemini, sınıf bilinçli proletaryanın mücadele azmini temsil
etmektedir... Bunlar elde edildiği zaman, biz ister
yaşayalım, ister yaşamayalım, programımız yaşayacaktır
ve kurtulan halkların dünyasına egemen olacaktır. Herşeye
rağmen!”

Karl Liebknecht

(Öldürüldüğü gün, 15 Ocak 1919 tarihli Die Rote Fahne’de yayınlanan son yazısından....)

Lenin 14 Mayıs 1917’de Petrograd’da Vesilyevski adasındaki Deniz Subayları Okulu’nda işçi, asker, subay, öğrenci ve aydınlardan oluşan bir topluluğa şöyle konuşuyordu:

“Bize şöyle diyorlar: ‘Bazı ülkelerde herşey uykuda gibi. Almanya’da istisnasız bütün sosyalistler savaştan (1. Emperyalist Savaş- Ekim) yana, yalnızca Liebknecht savaşa karşı! Buna derim ki: Bu tek adam, Liebknecht, işçi sınıfını temsil ediyor. Herkesin umudu yalnız onda, onu destekleyenlerde, Alman proletaryasında. Buna inanmıyor musunuz? Öyleyse savaşa devam edin! Başka yolu yok. Eğer Liebknecht’e inanmıyorsanız, eğer durmadan olgunlaşan işçi devrimine inanmıyorsanız, eğer buna da inanmıyorsanız, öyleyse kapitalistlere inanınız!”
(Savaş ve Sosyalizm, s.153)

Ve 1918’de devrim Almanya’da kapıya dayandı.

1. Emperyalist Savaş başladığında Alman parlamentosundaki ilk oylamada 110 SPD (Sosyal-Demokrat Parti) milletvekili içinde savaş kredilerine red oyu veren tek işçi milletvekili olan, ve emperyalist savaş aleyhtarı eylemlerinden dolayı tutuklanan Spartaküs Birliği’nin önderlerinden Karl Liebknecht, savaşın sonuna doğru serbest bırakıldıktan sonra Berlin’e hareket etti. (Alman hükümeti yenildiğini anlayınca af ilan etmişti.)

23 Ekim’de Berlin’e varan Liebknecht’i büyük bir kalabalık karşıladı.

1917 Nisan’ında patlak veren grevlerin ardından işçi konseyleri (sovyetler) kurulmaya başlanmıştı. 1917 Ekim’inde ise, cephede ve cephe gerisinde asker konseyleri kurulmaya başlandı.

Spartaküs Birliği, devrimci işçi-asker konseyleri temsilcileri ve USPD (Bağımsız Sosyal Demokrat Parti)

biraraya gelerek ayaklanma kararı aldılar ve 4 Kasım gününü ayaklanma tarihi olarak tespit ettiler. Birkaç gün sonra bu tarih 11 Kasım’a ertelendi. Ancak genel grev planlanandan iki gün önce başladı. Devrim başlamıştı. Ve Prusya hükümeti çekilerek, görevini, savaşın başından beri kendi emperyalist burjuvazisini destekleyen hain SPD’ye, SPD liderlerinden Ebert’e devretti.

Aynı gün Karl Liebknecht Berlin Kraliyet Şatosu’nun balkonundan, binlerce işçi ve asker önünde Sosyalist Cumhuriyet’i ilan etti. Bunu durdurmak ve devrimi boğmak isteyen sosyal-demokratlar da, Scheidemann’ın ağzından Cumhuriyet ilan etti.

Aynı gün serbest bırakılan Spartaküs Birliği’nin diğer ünlü lideri Rosa Luxemburg Berlin’e geldi.

SPD, USPD’nin de katıldığı sözde bir “Halk Komiserleri” hükümeti kurarak, devrimi durdurmaya çalışıyordu. Spartaküs Birliği, kurucu meclis tezini reddederek, tüm iktidarın işçi-asker konseylerine geçişini ileri sürdü. Ancak Spartaküs Birliği’nin tezleri 21 Kasım’da toplanan Berlin işçi-asker konseyleri genel kongresinde çoğunluğu sağlayamadı.

1917 Nisan’ında SPD’den ayrılan “merkezci” muhalefetin (Kautsky, Hilferding vd.) kurduğu USPD içinde örgütsel bakımdan özerk olarak yer alan Spartaküs Birliği, 1918 Aralık ayı sonunda toplanan kongresinde AKP’yi (Almanya Komünist Partisi) kurma kararı aldı ve 1 Ocak 1919’da AKP resmen kuruldu.

İşçilerin SPD hükümeti ve politikasına karşı protestosu yükseliyordu. Aralık ayında USPD hükümetten çekilmişti. 5 Ocak 1919’da ayaklanma kendiliğinden yeniden patlak verdi. Henüz yeni bir parti olan AKP hazırlıksız ve ayaklanmayı yönetecek

durumda değildi. Ancak sosyal-demokrat hükümetin ayaklanmayı kanla bastırma tutumu karşısında AKP işçileri yalnız bırakamazdı. AKP zamansız bir ayaklanmayla karşı karşıya kaldı, ancak ayaklanma halindeki işçilerin başına geçti. USPD ise, her zamanki gibi, Alman burjuvazisinin uşağı sosyal hainler hükümetiyle el altından pazarlığa oturmuştu bile. Kanlı sokak çatışmaları sırasında tutuklanan Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg, sosyal-demokrat Ebert-Scheidemann hükümetinin emriyle katledildiler. (15 Ocak 1919) Ayaklanmanın yenilgisinden sonra yeraltına inen AKP’yi yöneten Spartakistlerin diğer ünlü lideri Leo Jogiches ise iki ay sonra tutuklanarak Berlin Polis Müdürlüğü’nde beynine kurşun sıkılarak öldürüldü.

Scheidemannlar’ın, Kautskyler’in Sosyal-Demokrat Partisi en büyük ihanet partilerinden biri olarak tarihte yerini almıştır. II. Enternasyonal lideri olarak, sadece Alman proleter devrimini değil, dünya devrimini boğma şerefi esasen bu partiye aittir. Kapitalizmin ömrünün bu kadar uzaması bu partinin burjuvaziye yaptığı en büyük tarihi hizmettir. Sosyal-demokrasi komünizmin iflah olmaz düşmanıdır. Komünistler bunu asla unutmayacaklardır.

Spartakistler ise işçi hareketinin tarihinde ihtilal ve enternasyonalizmin parlak temsilcileri olarak yer aldılar. 1 Emperyalist Savaşta Rusya’da Lenin’in başında bulunduğu Bolşevikler’in taşıdığı bu bayrağı, Almanya’da başında Liebknecht ve Luxemburg’un bulunduğu Spartakistler taşıdılar.

(...)

(Ekim, Sayı: 4, Ocak 1988)